குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை ௯ 9 | காரைக்குடி பிரமோதூத-௵ பங்குனி-மீ | மணி ௯ 9

1931 மார்ச்-ஏப்ரல்

ஒரே விதி! ஒரே வாழ்க்கை!!

பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே—வாழ்க, வாழ்க
பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே.

முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்க
முழுமைக்கும் பொது உடைமை
ஒப்பி லாத ஸமுதாயம்
உலகத் துக் கொரு புதுமை. (பா)

மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்க மினி யுண்டோ?
மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்
வாழ்க்கை இனி யுண்டோ—புலனில்
வாழ்க்கை இனி யுண்டோ?

இனியொரு விதிசெய்வோம்—அதை
எந்த நாளுங் காப்போம்
தனி யொருவனுக் குணவில்லை யெனில்
ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்.

எல்லாரும் ஓர்குலம் எல்லாரும் ஓரினம்
எல்லாரும் இந்தியா மக்கள்
எல்லாரும் ஓர்நிறை எல்லாரும் ஓர்விலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்.

—பாரதியார்.

இப் பாட்டில் பொதிந்து கிடக்கும் ஜீவ சக்தியை நோக்குதல் வேண்டும். தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யென்றால் இந்த ஜகத்தையே தொலைத்து விடலாமென்கிறார். மனிதன் யாவரும் ஒரே குலம், ஒரே இனம் என்ற எண்ணம் நாட்டில் பரவுமாயின், துன்பம் கவலை அடிமை என்பன இருக்குமா? எல்லாரும் ஓர் நிறை எல்லாரும் ஓர் விலை யென்று கூறும் பாரதியார் வாக்கு பொன்னேட்டிற் பொறிக்கத்தக்கனவன்றோ?

கல்யாணம்.

மக்களுடைய உலக வாழ்வு கல்யாணத்திலிருந்துதான் ஆரம்பமாகிறது. கல்யாணமென்பது ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும் கூடி இன்பம் நுகர்ந்து குழந்தை பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்து உலகிலுள்ள பல்வேறு போகங்களையும் அனுபவிப்பதற்குச் செய்யப்படும் அஸ்திவாரமாகும். ஆண் பெண் என்ற இரு பொருள்கள் மாறுபாடின்றி ஒன்றிக் கலக்கும்போதே இன்பத் தோற்றம் உண்டாகின்றதென்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. உலகிலுள்ள எந்தப் பிராணியினுடைய வாழ்வு நெறியிலும் இச் சேர்க்கையே முக்கியமான உலக இன்பக் களனாக இருப்பதைக் காணலாம். மற்றப் பிராணிகட்குச் சொத்தும் வீடு நிலங்களும் இன்மையால் அவற்றிற்குக் கல்யாணமென்றொன்று அவசியமில்லையாயிற்று. மனித வாழ்விற்கு ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும் கூடிப் பரஸ்பரம் ஒருவர்க்கொருவர் உதவி செய்து கொண்டு வாழ்தல் இன்றியமையாத வழியாகும்.

பெண்ணை ஆணும், ஆணைப் பெண்ணும் தேடும் பருவம் ஒன்று இரு பாலாருக்கும் உண்டு. எப்படிப் பசியுள்ளவன் ஆகாரத்தை விரும்புவானோ அதைப்போல மக்கள் வாழ்வில் ஏற்படும் பருவ காலம் அணுகியபின்னரே பெண்ணுக்கு ஆண் உதவியும் ஆணுக்குப் பெண் உதவியும் தேவைப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் இவ்வுதவி மறுக்கப்படுவதும் தேவைக்குரிய பருவகாலமேற்படு முன் பிணைத்துவைப்பதும் கொடுமையாகும். இந்துக்களின் கல்யாண முறை இரண்டு வகையாலும் இடர் விளைப்பதாக இருக்கின்

றதென்பதைக் காணலாம். பருவகாலம் அரும்புவதற்கு முன் ஆண் பெண் என்ற பேதமின்றிக் குழந்தைகள் விளையாடித் திரிகின்றன. உடலமைப்பில் விசேஷ மாறுபாடுகளும் புதிய புதிய ஆசைகளும் தோன்றுங் காலமாகிய பருவ காலத்திற்கு முன்னர் சிறு குழந்தைகளின் மனம் வேறு வகையில் இன்பக் கடலாடி நிற்கின்றது. அக் காலத்தில் கல்வியறிவினை நல்கி உலக வாழ்வுக்கு வேண்டிய எண்ணற்ற துறைகளில் பழக்கி விசால அறிவுடையவர்களாகச் செய்தல் முறையாகும். மேனாட்டினர் கல்யாண மென்பதைப் பருவகாலத்தின் பின்னரும் பல்லாண்டு தள்ளியே குறிக்கின்றனர்.

இந்துமக்கள் குழந்தைகள் பிறந்தவுடனேயே கல்யாணம் செய்யும் கவலையிலீடுபடுகின்றனர். தேவைப்படும்போது தங்கள் வாழ்வுக்காகப் புருஷனையோ மனைவியையோ தேடி மணக்கும் உரிமை மணமக்கட்குக் கிடையாது. புத்த மதத்தினரும் கிறிஸ்தவரும் இவ்வகையில் மிகவும் முற்போக்கடைந்திருக்கின்றனர். பண்டைத் தமிழ் மக்கள் காதல் மணம்—களவு மணம் ஆற்றி வந்தன ரென்பதைப் பழங் காவியங்கள் கூறுகின்றன. தமிழ் மக்களின் தமிழ் வாழ்வு இன்பக்களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது. தாயும் தந்தையும் உறவினரும் இணங்கினாலும் இணங்காவிட்டாலும் இஷ்டமுள்ள இளைஞனுடன் இளங்கன்னி காதல் கொண்டால் வெளியேறிச்சென்றுவிடுவர். சுற்றத்தார் அவ்விருவரையும் தேடிப் பிடித்து செல்வம் செல்வாக்கு முதலிய எதையும் நோக்காது மண முடித்து வைப்பர். அப்படி வாழ்ந்த தமிழர் வாழ்வு ஆரியக் கலப்பால் இன்று பாழடைந்திருக்கிறது.

குழந்தை பிறந்தவுடனே தாய் தந்தையர் கல்யாணம் செய்வதைப்பற்றிச் சிந்தனையடைகின்றனர். கல்யாணம் செய்வதென்றால் ஒரு ராஜ்யத்தைப் பிடிக்கிறமாதிரியான மனப்பான்மையோடு செயலாற்ற முற்படுகின்றனர். ஆயுள் முழுமையும் அவ்விருவரும் பிரிய வகையின்றிப் போடப்படும் கல்யாண முடிச்சில் மணமக்கட்கு உரிமை கிடையாது. உரிமை பேசும் பருவமும் வரவிடுவதில்லை. தாய் தந்தையரும் சுற்றத்தாரும் புரோகிதர்களும் பிறரும் கூடி கல்யாண ஜோடியைத்தீர்மானிக்கின்றனர். அத

ளுல் பலர் பலவிதமான லாபத்தை அடைவதையும் காண்கிறோம். செல்வத்துக்காகவும், செல்வாக்குக்காகவும், குடும்ப பெருமைக் காகவும், தரகர்களின் மோச வலையில் சிக்குண்டும், புரோகிதன் லஞ்சம் பெற்றுக்கூறும் பொருத்தங்களை நம்பியும் கல்யாண ஜோடிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இதன் பயனாக அறுபது வயது மாப்பிள்ளையும் பன்னிரண்டு பதின்மூன்று வயதுப் பெண்ணும் ஜோடி சேர்கின்றனர். தீராத நோயாளிகளும் விகாரசொரூபிகளும் இளம் பெண்கட்கு நாயகராகின்றனர். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்த மற்ற மனப்பான்மையுள்ளவர் கட்டிப் போடப்பட்டால் வாழ்க்கை யில்சுவையேற்படமுடியுமோ? இம்மாதிரியானகட்டாயக்கல்யாண முறையால் கொலைகள் நடக்கின்றன. நாள்தோறும் சண்டை நடக்கிறது. விதவைகள் மலிகின்றனர். விபசாரம் சகஜமாகி வருகின்றது. கணவன் மனைவிக்கிடையில் கசப்பு நாள்தோறும் ஏற்படுகின்றது. இதனால் நாட்டுக்கே பெருங் கேடு விளைதலைக் காணலாம். சுருக்கமாகக் கூறினால் பெண்மக்கள் ஒரு போகப் பொருள் என்றும், அவர்களை எப்படிப்பட்ட ஒருவனும் கல்யாண மென்ற பெயரால் அனுபவிக்கலாமென்றும், அனுபவிப்பவனுக்கு உரிமையேயன்றி அனுபவப் பொருளுக்கு உரிமையில்லையென்றும் ஆரியர் முடிவுகட்டி வைத்திருக்கின்றனர். மாடு குதிரை முதலிய வற்றை விலைக்கோ தானமாகவோ பெறுபவன் அவற்றை இஷ்டம் போல் நடத்துவதும் அவற்றின் இஷ்டத்துக்கு விடாமல் அடக்கு வதும் அவை இருந்தாலும் செத்தாலும் வாழ்ந்தாலும் தன் அதி காரத்திற்கடங்கியவையேஎன்று கருதுவதுபோலவேமனைவியையும் கருதும்படியான நிலையேற்பட்டிருப்பதைக்காணலாம். அம்மிரு கங்கள் இடக்கு செய்யும்போது அடிக்கவும் உதைக்கவும் இம்சிக்க வும் உரிமை எஜமானனுக்கிருப்பதுபோலவே மனைவியை அடிக்க வும் இம்சிக்கவும் உரிமை பெற்றிருக்கிறான். இம்மாதிரியான பெண்ணடிமையிருக்கிறவரை 'கல்யாணம்' என்ற சொல் துன் பத்தைத்தான் தரக்கூடும். ஆணும் பெண்ணும் ஒத்த மனப்பண் புள்ளவர்களைத் தெரிந்து மணக்கும் உரிமை பெறும்வரை வாழ்வில் மணமேற்படமுடியாதென்பது திண்ணமாகும்.

நமது மக்களின் குருட்டு நம்பிக்கைகள்.

5. நீலாவதி.

நமது இந்தியமக்களின் அறிவானது பல வழிகளிலும் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. பயம், ஏமாற்றம், மயக்கம், மூட எண்ணம், குருட்டு நம்பிக்கை இவைகளின் பெயரால் நம்மக்களின் பகுத்தறிவானது நசித்துப் போய், வாழ்க்கையில் பெரும் துன்பத்தையும் எண்ணற்ற இடையூறுகளையும் விளைவித்து வருகின்றது. மக்களுக்குக் கல்வியறிவில்லாக் காலத்தில்தான், பகுத்தறிவில்லாக் காலத்தில்தான் ஏதோ குருட்டு நம்பிக்கைக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தார்களென்றால், தற்காலம் சிறிது அறிவு விளக்கம் பெற்றதாகச் சொல்லிக் கொள்ளப்படும் இந் நூற்றாண்டிலும் அந்நிலை ஒரு முக்கால் பங்காவது மாறாதிருப்பது வருத்தத்திற்கும் பரிதாபத்திற்குந் தான் இடந்தருகின்றது. மக்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களில் முக்காலே மூன்றுவீசம் பகுதியை, அர்த்தமற்ற குருட்டு நம்பிக்கைகளிலும் மூட எண்ணங்களிலும் செலவழிக்கின்றார்களென்றால், இப்போதும் செலவழித்து வருகின்றார்களென்றால், இனிமேலும் செலவழிக்கக் காத்திருக்கின்றார்களென்றால் அதன் வலிமையை, அது மக்களை மயக்கி யிருக்கும் ஒரு தன்மையை என்னால் அளவிட்டுக் கூறவியலுமோ? விடிந்து எழுந்ததிலிருந்து (ஏன்? எழுந்திருக்கும்போதே) படுக்கையில் படுக்கும் வரைக்கும் குறிப்பிட்ட பேய்களுக்கு அடிமைப்பட்ட வாழ்க்கையே நம்மக்கள் நடத்தி வருவதாகும். இக் குருட்டு நம்பிக்கைகளுக்கு அடிமைப்பட்டதின் காரணமாய் மக்களின் அறிவு அழிந்துபோனதோடல்லாமல் பொருள் நட்டத்திற்கும் முக்கிய வழியாயிருக்கிறது. பகுத்தறிவைக் கிஞ்சிற்றும் உபயோகியாத மக்களின் வாழ்வு மனிதவாழ்விற்குச் சமமானதெனக் கூற முடியாது என இங்கு குறிப்பிடுவதைப்பற்றி வாசகர்கள் மன்னிப்பார்களாக. கண்டதற்கெல்லாம், குருட்டு நம்பிக்கையை முன்வைத்துக்கொண்டு காலந்தள்ள வேண்டியதே நம்மக்களின் முக்கிய முதல் கடமையாகி விட்டது. என்ன தான் நாம் உண்மை நிலையை விளக்கிக் கூறித் திருத்த முயற்சித்தாலும், அது திருந்தாக் கடவுளே; விளங்காக் கடவுளே என்று தான் வந்துநிற்கின்றது. மற்றவன் சொல்லும் பேச்சை மட்டும்,

மதிப்போடு கேட்டு மறக்காமற் கைக் கொள்கிறுயே; நாங்கள் சொல்வது மட்டும் ஏன் செவியிலேற வில்லே: என்று கேட்டுவிட்டாலோ வந்துவிடுகிறது மூக்கின்மேல் கோபம். சாதாரணமாக நம் நாட்டில் நம் மக்களிடையே யிருக்கும் மூட எண்ணங்களும் குருட்டு நம்பிக்கைகளும் எண்ணித் தொலேயாதவையே. ஒரு சல்லிக் காசுக்கும் உபயோகமில்லாத இவைகள் மக்களின் மனத்தை அடியோடு கவர்ந்து விட்டதுதான் ஆச்சரியமா யிருக்கிறது. யோசித்துப் பார்த்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கும் இடமில்லே. எல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து முடிவாக 'உயிருக்கு மோசம்' என்று வைத்துவிட்டதால் அதற்கு மக்கள் அச்சமுற வேண்டியவர்களாகிவிட்டார்கள். சாதாரணமான எண்ணெய் ஸ்நானத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். ஞாயிற்றுக்கிழமை எண்ணெய் ஸ்நானம்செய்தால் கண்ணுக்குக் கெடுதி. திங்கள்: ஆயிரம் விளக்கை அவித்தது (நிறுத்தினது) மாதிரி. செவ்வாய்: செவ்வாயோ, வெறுவாயோ, கூடாது. புதன், சனி, பெண்களுக்குக் கூடாது. வியாழன், எமகண்ட நாள் ஆகாது. வெள்ளி தாய்தந்தையர் உள்ள ஆண்பிள்ளேகள் தலேமுழுகக் கூடாது. சனி ஆண்களுக்கு ஏற்றதினம். அன்பர்களே! இதைச் சிறிது ஆராய்வோம். ஞாயிறு சூரிய பகவானுக்குகந்ததினமாதலால் அந்நாளில் எண்ணெய்தேய்த்துக் குளித்தால் கண்ணேக் கெடுத்து விடுவாராம். எண்ணெய்க் குளிப்புக்குக் கண்ணேக் கெடுக்கக் கூடிய ஒரு தெய்வம் எவ்வளவு கருணே நிரம்பியதாயிருக்க வேண்டு மென்பதை வாசகர்கள்தான் ஊகித்துணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். திங்களேப் பற்றியோவென்ருல், நாம் முழுகும் காரணத்தால், ஆலயத்திலுள்ள ஆயிரந் திருவிளக்கு அவிந்துவிடுமாம்! நாம் வீட்டில் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளக் கோவிலிலுள்ள விளக்குகள் நின்று விடுமென்பதும் அதை நம்பிவருவதும் முதல்தரமான முட்டாள்தனம் ஆகும். நாம் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளுவதற்கும் கோவிலில் போடப்பட்டிருக்கும் விளக்குக்கும் ஏதாவது கரண்ட் இருக்கின்றதா வெனக் கேட்கின்றேன். இதை நம்பி நடக்கும் மூடர்கள் இன்னும் நம் நாட்டில் இருந்து வருவது தான் பரிதாபம்! எண்ணெய்க் குளிப்புக்கும் பெண்களேத் தனியே தள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. வெள்ளி, செவ்வாய் சுமங்கலிகள் ஸ்நானம் செய்யவேண்டிய அவசியமான நாட்களாகும். வியா

ழன் எமகண்ட நாள் என்று கூறினல், அந்நாளில் வேறு காரியம் செய்வது மட்டும் சரியோ வென்று கேட்கின்றேன். முதலாவது வியாழனில் கல்யாணம் செய்யலாமா? அதிலும் இன்னெரு வேடிக்கை! புருஷனும் பெண்சாதியும் ஒரு நாளில் முழுகக் கூடாதாம். இதனுல் உண்டாகும் கேடு யாதெனின் கணவனுக்கு ஆயுள் குறை வேற்படுமாம். என்னே நம்மக்களின் மூடநம்பிக்கைகள்! இதுமட்டுமா? அப்படி முழுக வேண்டிய நாட்களில் ஏதாவது கார்த்திகை, அமாவாசை, அல்லது பிறந்த நாளாயிருந்தால் அதுவும் இல்லே. அந்தோ! இந்திய மக்களின் அறிவு இவ்வாறு பாழாகவேண்டும்? இவையெல்லாம் அடியோடு ஒழிந்து நம் மக்கள் என்று அறிவு விளக்கம் பெறுவார்களோ? அந்நாள் விரைவில் வருமாக!

நாலு ஜாதிப் பொருள்.

திருவாளர் கங்கா பிரஸாத் எம். ஏ. எம். ஆர். ஏ. எஸ் அவர்கள் ஜாதிபேதம் என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதுவதாவது :—

ஜாதி வேற்றுமை பண்டைக்காலத்தில் நம் நாட்டில் இருந்ததில்லே என்று அறிஞர்கள் பலர் முடிவுகட்டிவிட்டார்கள். மிகப் புராதனமான வேதங்கள் ஜாதிபேதத்திற்கு அனுகூலமாகின்றன என்பதும் தவறென்று தற்காலத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது. மக்களே பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று வகுத்தது வேதக் கோட்பாட்டிற்குப் பொருந்தாததென்பது அவரது கொள்கையாகும். இந்நான்கு வருணத்தாரையும்பற்றி விளக்குவதாகவேதத்திலிருந்தும் காட்டப்படுகின்ற மந்திரம்பார்ப்பனரால் தவருக வியாக்கியானம் செய்யப்படுகின்றது. அந்த சுலோகம் :—

பிராமணேஸ்ய முகமாஸீது பாகு ராஜன்ய க்ருத
ஊரு ததஸ்ய யத்வஸ்யோ பத்பியாம் சூத்ரே, அஜாயத.

(இருக்வேதம் 10—90—11.)

என்பதாகும். இதற்கு சாதாரணமாகக் கூறப்படும் கருத்து அடியில் வருமாறு :—பார்ப்பனர் பிரமாவின் முகத்தினின்றும் தோன்றினர். க்ஷத்திரியர் கைகளினின்றும் உற்பத்தியாயினர், வைசியர் துடைகளினின்றும் பிறந்தனர். சூத்திரர் பாதங்களினின்றும் தோற்றுவிக்கப்பட்டார்கள். இந்த வியாக்கியானம் பல வழியாலும் மறுக்கத்தகுந்ததாகும். இம்மந்திரத்தின் உண்மைக்கருத்து "பார்ப்பனர் (நன்கமைக்கப்பட்ட) ஜனசமுதாயத்தின் சிரசை ஒப்பார்கள், க்ஷத்திரியர் அதன் கைகட்குச் சமமாவார்கள், வைசியர்

துடைகட்குச் சமானமாவார்கள், சூத்திரர் பாதங்களைப்போல்வார்கள்'' என்பதாகும். வேதத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட சுலோகம் வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்தாலும் இக்கருத்து தெற்றென வெளிப்படா நிற்கும். ஒன்பதாவது சுலோகத்தில் ஜனசமுதாயம் ஒரு மனிதனுக ரூபகப்படுத்தப்படுகின்றது. பத்தாவது சுலோகத்தில் "முகம் கிமஸ்யாஸீத், கிம் பாகு, கிம்ஊருபாதா உச்யதே'' என்று கேட்கப்படுகின்றது. பதினோராவது சுலோகம் இந்த வினுவிற்கு விடையாக அமைந்ததாகும். எனவே அதன் கருத்து நாம் மேலே கூறியதையின்றி வேருென்றிருக்கமுடியாது என்பது வெளிப்படை.

இம் மந்திரம் ஜாதி பேதத்தை ஒரு வழியாலும் நிலை நாட்டமுற்படவில்லை என்று துணிந்து கூறுகின்ருேம். மனித சமூகத்தை ஒரு மனித சரீரத்தோடு ஒப்பிடுவதே அதன் கருத்தாகும்.

ஒப்பிட்ட பிறகு அதன் அமைப்பை சிறிது விளக்கிக் கூறுகின்றது. ஒரு சரீரத்தில் தலை, புஜம், துடை, பாதம் இவைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் முக்கிய ஸ்தானம் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்கின்ற நான்கு ஜாதியாருக்கு மமைந்திருக்கின்றதென்றே கூறுகின்றது. கல்வியைக் கற்று கல்லாத மக்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் மக்கள் யாவரும் மனித சமூகத்தின் தலைகளேயாவார்கள். பலசாலிகளும் ஜனங்களைப் பாதுகாப்பவருமாகிய க்ஷத்திரியர் மக்கள் தொகுதியின் புஜங்கள் என்று சொல்லப்படுவதும் பொருத்தமுடையதேயாம். வியாபார விருத்தியின் பொருட்டு ஊர் ஊராக, நாடு நாடாக அலைந்து திரியும் வைசியர்கள் உலகத்திற்கு துடைபோன்றவர்கள் என்பதிலும் ஆக்ஷேபமில்லை. கல்வியறிவற்றவரும் மேலான வாழ்க்கைக்குத் தகுதியற்றவருமாகிய மக்கள் உலகில் தாழ்ந்த பாதத்துக்கு சமமாவார்கள் என்றும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப் பாகுபாடுகள் ஜாதிபேதமன்று; ஒவ்வொருவரும் செய்யும் தொழிலை நோக்கி மக்களைப் பாகுபடுத்தியிருக்கின்றன. இப் பாகுபாடு பிறப்பையன்று, குணத்தைப் பொறுத்தே செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதைவிட மேலான ஓர் பாகுபாடு வேறென்ன ? இது முதன்மை ஸ்தானத்தைக் கல்விக்கும், இரண்டாவது ஸ்தானத்தை சக்திக்கும், மூன்ருவது ஸ்தானத்தை பணத்திற்கும் நல்குகின்றது. உலகில் நாம் காண்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வும் இதனை யடிஸ்தானமாக்கியன்ருே நிற்கின்றது?

ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட வேத சுலோகம், ஜாதிபேதத்தைக் காட்டவேயில்லை யென்றும் உலக அமைப்பு எவ்வாறு நிகழக்கூடுமென்பதையுமே காட்டுகின்றதென்றும் கூறுகின்றதென்ருல் தவறன்று.

தவறிருந்தால் மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள்!

(சாமி சிதம்பரனார்.)

நினைப்பது ஒன்று; சொல்வது ஒன்று; செய்வது ஒன்று ஆகிய செயல்களைச் சாமானிய மானவர்களால் செய்யமுடியாது. இவ்வாறு செய்வதற்குத் திறமை வேண்டும்; நுட்ப அறிவு வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் கெட்டிக்காரர்கள்; அறிவாளிகள்; என்று எல்லோராலும் கூறப்படுவார்கள்.

நினைத்தபடி பேசுதல்; பேசுகிறபடி செய்தல் ஆகிய குணங்களுடையவர்களைத் திறமையுடையவர்களென்று கூறுவதில்லை. அறிவுடையவர்கள் என்று சொல்லுவதில்லை. இவர்களை வெகுளிகளென்றும், ஏமாந்தவர்களென்றும் இயம்புவார்கள். இது உண்மைதான். சந்தேகமில்லை.

இவற்றை நோக்கும்போது அறிவுடையவர்களை வஞ்சகர்களென்றும்; தந்திரசாலிகளென்றும் கூறலாம்.

அறிவுடையவர்களில் நல்லவர்களிருக்கலாம்; பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாதவர்களிருக்கலாம்; தீங்கு நினைக்காதவர்களிருக்கலாம்; சுயநலமற்றவர்களிருக்கலாம்; பரோபகாரிகள் இருக்கலாம், அறிவுடையவர்கள் எல்லோரும் கெட்டவர்கள் என்று நாம் சொல்ல வரவில்லை. ஆகையால் அறிவுடையவர்களில் நல்லவர்களாயிருப்பவர்கள் நம்மீது சீறி விழவேண்டாம்.

ஆனால் உண்மையைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையைச் சொல்வதனால் பலருக்குக் கோபம் வருவது இயற்கை. "உள்ளதைச் கூறினால் நொள்ளைக்கண்ணனுக்கும் கோபம்" என்பது நாம் இதற்கு முன் பல தடவைகளில் கேட்டிருக்கின்ற பழமொழிதானே! ஆகையால் உள்ளதைக் கூறுவதற்காகப் பிறருடைய விரோதம் வந்து சேருமே என்று நாம் கொஞ்சங்கூட பயப்படவில்லை. பயந்தால் எந்தக் காரியந்தான் நடக்கும்? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்!

ஆகவே "அறிவுடையவர்கள்தான் சுயநலமுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்; தம் நன்மைக்காக நம்பிக்கையற்ற பொய்யான காரியங்களையும் விடாப்பிடியாகச் செய்கின்றவர்களாயிருக்

கின்றார்கள்; வஞ்சகர்களாயிருக்கிறார்கள்; தகாத காரியங்களை மனத்துணிவோடு செய்யக்கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள். தாம் செய்த தகாத காரியங்களையும் நன்மையான காரியங்கள் என்று கூறுவதற்குத் திறமையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்" என்பது தான் நாம் கூறவந்த உண்மை.

இந்த உண்மை நிச்சயமாக உண்மைதானா என்று ஆராய்ந்து பாருங்கள்! உண்மையென்று உங்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அறிவுடையவனுக்குத் திறமையிருப்பதனால் தன்னலத்திற்குரிய செயல் தீமை நிறைந்ததாயிருந்தாலும் துணிந்து செய்வான். ஏனெனில் தீமை செய்யவில்லை என்று நிரூபித்துத் தப்பித்துக் கொள்ளுவதற்கு அவனுக்குத் திறமையுண்டு. சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போலப் பேசும் அரசியல் வாதிகளைப் பாருங்கள்! இவர்கள் அறிவுடையவர்களன்றோ? பொய்யை உண்மையாகவும், உண்மையைப் பொய்யாகவும் நம்பும்படியான திறமையுடன் பேசும் நியாயவாதிகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்! இவர்கள் அறிவுடையவர்கள் அல்லரா? பொய்க்கதைகளையெழுதும் நூலாசிரியர்களைப் பாருங்கள்! இவர்களுடைய புத்தகங்களை நாம் படிக்கும் போது துக்ககரமான நிகழ்ச்சிகளைப் படிக்குங்கால் நாமும் துக்கப் படுகின்றோம். மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சிகளைப் படிக்கும் சமயத்தில் நாமும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆகையால் இவர்களும் சாமர்த்தியமுடையவர்கள்; அறிவுடையவர்கள் என்பதில் தடை என்ன?

"பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன்மையினால்
மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே"

என்பது நாம் இளமையிற் படித்த பாட்டுக்களில் ஒன்று தானே! ஆகையால் பாமர மக்கள் அதாவது உலக விஷயம் உணராத மக்கள் அறிவுடையவர்களின் செய்கையைக் கண்டு ஏமாறுவார்களென்பதிலும், அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு ஏமாறுவார்களென்பதிலும், சிறிதும் ஐயமில்லை. ஏமாறுவது என்பது நமது அகராதியின்படி நம்புவது என்று இந்த இடத்தில் பொருளாகும். ஒன்றுந்தெரியாத பாமர மக்களால்—வெள்ளறிவுடையவர்களால்—அதாவது வெகுளிகளால்—திறமையான காரியங்கள் எதையும் செய்ய முடியாது. திறமையான காரியமென்பது—ஏமாற்

றக்கூடிய காரியமென்று பொருள்படும். ஆகவே ஏமாற்றக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ய முடியாத—செய்வதற்குத் துணிவும்—திறமையும்—அறிவும் இல்லாத பாமர மக்களால்—அதாவது வெகுளிகளால் ஜன சமூகத்திற்குத் தீமை செய்ய முடியாது என்று நாம் ஒருவாறு—ஏன் நிச்சயமாகவே துணியலாம்.

இதற்கு உதாரணமாக ஒரு காரியத்தைக் கூறி முடிக்கின்றோம். இந்து மதத்தினர் பெரும்பாலும் கல் மண் செம்பு முதலியவைகளால் உருவங்கள் செய்துவைத்து அவற்றைக் கடவுள் என்று வணங்குகின்றனர். இத்தகைய செயல் பாமர ஜனங்களிடம் இல்லாமல் இதை ஒரு நிமிடத்தில் நீக்கிவிட நம்மால் முடியும். ஆனால் இதற்கு எதிராக இருக்கின்றவர்கள் அறிவுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அறிவுடையவர்கள் விக்கிரக வணக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பதனால்தான் அதை எளிதில் ஒழிக்க நம்மால் இயலவில்லை.

அறிவுடையவர்களுக்கு உண்மை தெரியும். கல்லிலும் செம்பிலும் கடவுள் இல்லை யென்பது தெரியும். "கல்லிலும் செம்பிலுமோ இருப்பான் கண்ணுதலே" என்னும் பாட்டும், "நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலு புட்பஞ் சாத்தியே, சுற்றிவந்து மொணமொணத்துச் சொல்லுமந்த்ர மேதடா" என்னும் பாடலும் அவர்களுக்குத் தெரியாதவையல்ல. தெரிந்தும் ஏன் விக்கிரக ஆராதனத்தைப் போற்றுகின்றார்கள்; நிலைக்கச் செய்வதற்காகத்தான்; வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகத்தான் என்று நாம் கூறுகின்றோம். ஒரு சமயம் நமது வார்த்தையில் நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் ஒரு பண்டிதர் வார்த்தையைக் கூறுகின்றோம். அப் பண்டிதர் உங்களால் புகழப்படும் பண்டிதர்; கொண்டாடப்படும்பண்டிதர். அவர்தான் வேதநாயகம்பிள்ளை. வேதநாயகம்பிள்ளை அறிவுடையவர்களை நோக்கிக் கூறியதாவது:—"வைதீகர்களே! நீங்கள் பசியுடன் வந்து அன்னங்கேட்பவர்க்கு மனம் இரங்கிச் சிறிதும் அன்னம் கொடுக்க மாட்டீர்கள்! ஆனால்பசியில்லாமலிருக்கின்ற அசைவற்றவலிமையான கல் சிலைக்கு முன்னே அன்னத்தைப் படைத்துப் பின் நீங்களே அவை முழுவதையும் எடுத்துச் சாப்பிட்டுவிடுகின்றீர்கள் ஒருக்கால் அந்தக் கற் சிலைகளுக்கு உயிர் வந்து நீங்கள் படைக்கின்ற அன்னத்தில் சிறிது உண்டு விடுமாயின் பிறகு அச் சிலைகளுக்குப்

படைப்பீர்களா? (ஒருக்காலும் படைக்கமாட்டீர்கள்) அச்சிலைகள் சாப்பிடத் தொடங்கினால் அப்பொழுது அவற்றைப் பழி கூறி அவைகள் சின்ன பின்னமாகும்படி உடைக்காதிருப்பீர்களோ? (உடைத்தெறிந்துவிடுவீர்களன்றோ?) உண்மையைக் கூறுங்கள்," என்று வேதநாயகம் பிள்ளை கேட்கின்றார். இதனை,

அன்னம் பசித்தவர்க்கு ஈயீர்; பசியற்ற வன்சிலைக்கு
முன்னம் படைத்துப் பின் உண்பீர்; சிறிது அச்சிலை அருந்தில்,
இன்னம் படைத்திடுவீர்கொல்? சிலையினையேகிச் சின்ன
பின்னம் படஉடைக்கா திருப்பீர்கொல்? மெய்பேசுங்களே?

என்னும் பாடலால் அறியலாம்.

ஆகையால் விக்கிரக ஆராதனம் என்பது ஒரு சிலரின் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக நடந்துவருகிறதென்பதை இதன்மூலம் அறியலாம். இச்செயலை அறிவுடையவர்கள் என்பவர்களிற் பலர் ஆதரிப்பதனால் அவர்களைப்பற்றி நாம் கூறுவது முழுவதும் உண்மையென்பதையும் அறியலாம். தவறாயிருந்தால் மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திருப்பதி மொட்டை.

சுமார் இருபத்தைந்து வயதுடைய வேதநாயகம் பிள்ளை யென்ற ஒரு தனவந்தர் தன் மனையாளுடன் பலப்பல தலங்களுக்குச் சென்று பல நதிகள் குட்டைகள் முதலியவற்றில் மூழ்கியும் பல சோம்பேறிகளுக்கு அன்னதானம் வஸ்திரதானம் முதலியன செய்தும் பீடை பரிகாரார்த்தம் பிராமணர்களுக்குத் தானங்கள்வழங்கியும் பெற்றெடுத்த ஒரு வயதுடைய தன் அருமைச் செல்விக்கு திருப்பதி க்ஷேத்திரத்தில் மொட்டையடிக்கக் கருதினார். தம்முடன், மிக்க நேசரான சிவராமபிள்ளையையும் கூட்டிக்கொண்டு திருப்பதி மலையின் அடிவாரத்திற்கு வந்தார். மூன்று டோலிகள் ஏற்பாடு செய்தார். அதன் பிறகு அங்கு வரிசை வரிசையாக வைக்கப்பட்டுள்ள தேவதைகளை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு ஒரு டோலியில் தான் உட்கார்ந்துகொண்டு மற்றொன்றில் தன் மனைவியையும் குழந்தையையும் ஏற்றுவித்து மற்றொன்றில் நண்பரை

ஏறிக்கொள்ளச்சொன்னார். நண்பர் தம்மால் நடக்கமுடியுமென்றார். மேலும் என்ன சொல்லியும் செவிடன் காதில் சங்கு ஊதியதுபோல் பிள்ளையவர்களுக்கு ஏறவில்லை. முடிவில் வேதநாயகம் பிள்ளையவர்களும் அவரது மனைவி குழந்தையும் டோலியில் சென்றார்கள். சிவராமபிள்ளை கால்நடையாக அவர்களைத்தொட்டு நடந்தார்.

சிவராம பிள்ளை :—என்ன பிள்ளையவாள்! உங்களுக்குக் கஷ்டமென்பதே தெரியாதுபோலிருக்கிறது. தாங்கள் தங்கள் சரீரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு இம்மலையின்மீது ஏறிச்செல்ல முடியாதென்றுதானே டோலியில் வருகிறீர்கள். அவர்கள் இருவரும் உங்களையும் டோலி முதலியவற்றையும் தூக்கிக்கொண்டு படிப்படியாக மேலேறிச் செல்வது எவ்வளவு கஷ்டமாகுமென்பதைச் சிறிது யோசித்துப் பாருங்கள்!

வேதநாயகம் பிள்ளை :—நாம் ஏனையா நடக்கவேண்டும்? நம் தலையில் டோலியில் ஏறிக்கொண்டு போகும்படி எழுதியிருக்கும் பொழுது நாம் நடந்து செல்வதாக நினைத்தாலும் முடியாது. அவர்கள் தலையிலே டோலி தூக்கித்தான் சீவனம் செய்யவேண்டுமென்று எழுதியிருக்கும்போது நீங்களும் நானும் இரக்கப்பட்டு யாது பயன்? நடப்பது நடந்தே தீரும்.

சிவராம பிள்ளை :—தாங்கள் சொல்வது நியாயமல்ல. விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்ற பழமொழியைத் தாங்கள் கேள்விப்படவில்லையோ? அவர்கள் படும் கஷ்டத்தைத் தங்கள் திருக்கண்ணால் சிறிது நோக்குங்கள் என்று பரிதாபமாகக் கூறினார்.

வேதநாயகம் பிள்ளைக்கு நண்பர்மீது அருவருப்பு உண்டாயிற்று. ஆயினும் காட்டிக்கொள்ளாமல் பேசாதிருந்தார். சிவராமபிள்ளையும் டோலியின் பின்னரே போய்க்கொண்டிருந்தார். சற்று நேரத்தில் டோலிகள் இரண்டும் ஒரு தாழ்வான வழியில் இறங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது திடீரென்று வேதநாயகம் பிள்ளையின் மனையாளும் குழந்தையும் இருந்த டோலியின் ஒரு புறத்துக் கயிறு அறுந்துபோயிற்று. வேதநாயகம் பிள்ளையின் மனைவி, தன் குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டிருந்தமையால் குழந்தை விழுந்து புரண்டு சென்றது. வேதநாயகம்பிள்ளை

யின் மனையாளோ டோலி சாய்வதைக் கண்டதும் குழந்தை தன் மடியிலிருந்ததைக் கவனியாது தன் பின்புறத்திலுள்ள மற்றப் பக்கத்தின் கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டாள். குழந்தை புரண்டு செல்வதைக் கண்ட சிவராமபிள்ளை வேகமாக ஓடிக் குழந்தையைக் கையில் எடுத்தார். இதற்குள் குழந்தை எழெட்டுப் படிகள் தாண்டிவிட்டமையால் தலையில் பல விடங்களிலும் படுகாயப்பட்டது. குழந்தையின் ஆபத்தைக்கண்ட தாய் அலறிக்கொண்டு ஓடிவந்தாள். இக்கூச்சலைக்கேட்ட பிள்ளையவாள் திரும்பிப்பார்த்தார். தம் மனைவி அழுதுகொண்டு நிற்பதையும் நண்பர் கையில் குழந்தையிருப்பதையும் குழந்தையின் உடம்பெல்லாம் இரத்தம் சொட்டுவதையும் டோலிக்காரர்கள் சூழ்ந்து நிற்பதையும் கண்டு மனம் சகிக்காதவராய் டோலியினின்றும் கீழிறங்கி ஓடிவந்தார். உடனே நண்பரும் வெகுதூரம் சென்று தம் வேட்டியால் தண்ணீர் கொண்டுவந்தார். அதனையே கிழித்துக் காயம்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் கட்டிமுடித்தார். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அழுகை அமர்ந்தது. உடனே வேதநாயகம்பிள்ளைக்குக் கோபம் பிறந்துவிட்டது. திரும்பிப்பார்த்தார். டோலிக்காரர்கள் திரும்பிப்போய்விட்டமையால் அவர்களைக் காணவில்லை. அயோக்கியப் பயல்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களே! என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக வேகமாய்ச் சென்றார். நண்பரை மனையாளுக்குத் துணையாக இருக்கும்படி சொல்லிவிட்டு வெகுவேகமாகச் சென்று, டோலிக்காரர்களில் ஒருவன் கன்னத்தில் ஓங்கி இரண்டு அறை அறைந்தார். டோலிக்காரன் இவருக்கு இளைத்தவனா? இரண்டுபேருக்கும் சிறிது நேரம் சண்டை நடந்தது. முடிவில் பிள்ளையவாள் தோற்றுப்போய்க் கீழே விழுந்துவிட்டார். நண்பர் பிள்ளையவாளுக்காக வெகு நேரம் காத்திருந்தும் அவர் வாராமையால், தேடிக்கொண்டு திரும்பினர். திரும்பி வரும் வழியில் பிள்ளையவாள் கீழே விழுந்துகிடப்பதைக் கண்ட நண்பருக்குப் பயம் உண்டாய்விட்டது. கால்கை அசையவில்லை. மூச்சு மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டார். அதனால் பயந்தெளிந்து சமீபத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் ஒன்றிருப்பதைக் கண்டு அங்கே போய் சிறிது ஜலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தம்முடைய குறைகளெல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்

தார். என்ன ஆபத்து வந்தபோதிலும் இங்கு பிராமணரைத்தவிர மற்ற ஜாதியாருக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதில்லை என்று அங்கிருந்த அய்யரவர்கள் கண்டிப்பாகப் பதில் சொன்னார். ஓரிடத்திலும் தண்ணீர் அகப்படாமல் தவித்துக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டு அங்கு வரிசையாக உட்கார்ந்திருந்தவருள் ஒருவனாகிய பரதேசி "ஐயா தாங்கள் எங்கும் தேடியும் தண்ணீர் அகப்படவில்லை போலிருக்கிறது. நான் சாப்பிடுவதற்காக வைத்திருக்கிற இந்த ஜலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்றான். இதைக் கேட்ட நண்பருக்கு ஆனந்தமுண்டாயிற்று. உடனே அந்தப் பரதேசியை நமஸ்காரம் செய்து "தாங்கள் இந்த ஆபத்துக்காலத்தில் உதவியதற்கு என்னால் இயன்ற உதவி செய்யத் தயாராயிருக்கிறேன்"—என்று பலவிதமான உபசார வார்த்தைகள் சொன்னார். தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து, வேதநாயகம் பிள்ளையின் முகத்தில் தெளித்து தலையில் ஓரிடத்தில் காயம் பட்டிருந்ததையும் துணியால் கட்டிவிட்டு விசிறிக்கொண்டிருந்தார். இதற்குள் வேதநாயகம்பிள்ளையின் மனைவி இவ்விருவரையும் தேடிக்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தாள். வேதநாயகம்பிள்ளையின் நிலைமையைக் கண்டு கதறத் தொடங்கினாள். நண்பர் சமாதானம் செய்தார். சற்று நேரத்தில் பிள்ளையவாளும் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்தார். தண்ணீர் சிறிது உட்கொண்டார். சற்று நேரத்தில் வேதநாயகம் பிள்ளை வருத்தங்களெல்லாம் நீங்கி மறுபடியும் மலையின் மீதேறினார்.

வேதநாயகம்பிள்ளை :—நாம் எந்த நேரத்தில் புறப்பட்டோமோ? இவ்விதமாக அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

சிவராமபிள்ளை :—பிள்ளையவாள்! நாம் வருத்தப்படுவதால் யாது பயன்? நடப்பது நடந்தே தீருமன்றோ?

வேதநாயகம்பிள்ளை :—அப்படியல்ல. நாம் டோலியில் ஏறிவிட்டால் இவ்வளவு கஷ்ட நிஷ்டூரங்கள் ஏற்படக் காரணமில்லையே!

இவ்வாறு பேசிக்கொண்டே கோயில்போய்ச் சேர்ந்தனர். மொட்டையடிக்க இயலாமல் சுவாமியைத் தெரிசித்துக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பினர்.

ஞானகிராம்.

மில்டேரி பிராமணன்.

(கோட்டையூர் கதி. அழகப்பன்.)

ஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் மிகவும் நன்றாகப் பருத்த தேகக் கட்டுடையவர். பார்வைக்குக் கொஞ்சம்விகாரமாக இருந்தாலும் ஆசாமி பலே கைகாரப் பேர்வழி. பங்களாக்களின் முன் படர்ந்திருக்கும் வனரோஜாக்கொடிகளைப் போன்று இவரது நீல நிறமுள்ள தேகத்தைத் துணைப்பற்றித் தேமல்படர்ந்துவளர்ந்திருந்தது. நன்றாக வயிறு புடைக்கச் சாப்பிடுவதில் சமாராதனைப் பார்ப்பனர்கள்கூட இவரை மிஞ்ச முடியாது. ஆட்டின் மீதுள்ள தோலைக்கூடப் பொசுக்கிக் குழம்பு வைத்துச் சாப்பிடுவாரென்றால் இவரைப்பற்றி நமது நண்பர்கட்கு அதிகமாக அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

பொங்கற் பெருநாளன்று நமது பிள்ளையவர்கள் கையில் ஒரு கூடை யெடுத்துக்கொண்டு கடைத்தெருவுக்குச் சென்றார். அவ்வூரில் சாதாரணமாக முட்டைகள் கிடைப்பது துர்லபம். அன்று தினம் அதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு கடையில் நான்கு முட்டைகள் இருந்தன. நமது பிள்ளை அவர்களின் கூரிய பார்வை அம்முட்டைகளின்மீது ஆழமாகப் பாய்ந்துவிட்டது. தெருவிற்கிடந்துழலும் வேலை செய்ய சக்தியற்ற பிச்சைக்காரனுக்கு சிங்கிள் பை கொடுக்க மனம் வராத பிள்ளையவர்கள் இருபத்துநான்கு பைசாக்கள் கொடுத்து முட்டைகளை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்றார்.

உடனே தனது சமையற்கார ராமுடுவை அழைத்து இந்த இரண்டு முட்டைகளையும் பக்குவமாகக் குழம்பு வை யென்று சொல்லிக் கொடுத்தார். இப்பொழுது ராமுடுவை நமது நண்பர்களுக்குச் சிநேகம் செய்துவைக்க வேண்டுமல்லவா? ராமுடு பிராமணனுயிருந்தாலும் மில்டேரி சமையலில் மிகவும் கெட்டிக்காரன். கொழும்பு ஹால்டன் துரையிடம்கூட அநேக சர்டிபிகேட்டுகள் பெற்றிருக்கிறான். அனேக வருடங்கள் பிரபலமான வெள்ளைக்காரர் ஹோட்டல்களில் வேலை பார்த்துச் சென்ற இரண்டுமாதங்களாக நமது பிள்ளையவர்களிடம் வேலை பார்த்து வருகின்றான். நமது பிள்ளையவர்கள் தமது நண்பரான குப்புச்சாமி பிள்ளையை விருந்துக்கு அழைத்து வருவதாகச் சொல்லி வெளியே சென்றார்.

நமது ராமுடு முட்டைகள் நான்கையும் குழம்பு வைத்து வழக்கம் போல் ருசி பார்த்தான். ருசி கண்ட பூனை சும்மாவிடுமா? இருந்த முட்டைகள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்துவிட்டான் நமது ராமுடு.

பிள்ளையவர்கள் வேர்த்து விருவிருத்துப் பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு மிக்க ஆவலுடன் வீட்டிற்கு வந்து ராமுடுவை அழைத்து எல்லாம் தயாராகி விட்டதா என்று கேட்டார். நமது ராமுடு என்ன செய்தானென்று நினைக்கிறீர்கள்? உடனே தனது எஜமானனைப் பார்த்து எல்லாம் தயாராகிவிட்டது, வாழையில் இலை அறுத்துவந்து போட வேண்டியதுதான் பாக்கி; அதற்குக் கத்தி வேண்டும்; என்னிடமுள்ள கத்தி மிகவும் மழுங்கலாக விருக்கிறது என்றான். பிள்ளையவர்கள் அவனிடமிருந்த கத்தியை வாங்கி அங்குள்ள கல்லின்மீது தீட்ட ஆரம்பித்தார். நமது ராமுடு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கையில் விருந்துக் கழைத்திருந்த குப்புசாமி பிள்ளை சிறிது தூரத்தில் வருவதைக் கண்டான். உடனே அவரிடம் ஓடி எங்கள் எஜமானனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது. உங்களுடைய இரண்டு காதுகளையும் அறுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு கத்தியைத் தீட்டுகிறார். வேண்டுமானாலும் நீங்கள் வந்து பாருங்கள், என்று கூறினான். குப்புசாமிபிள்ளை கொஞ்சம் சந்தேகத்துடன் கதவினருகிலிருந்து நண்பரை எட்டிப்பார்த்தார். அதற்குள்ளாக நமது ராமுடு தனது எஜமானரிடம் சென்று இங்கிருந்த முட்டை இரண்டையும் எங்கள் நண்பர் இதோ தூக்கிக்கொண்டு ஓடுகிறார் என்றான். ஷண்முகம்பிள்ளையும்சந்தேகத்துடன்எழுந்துஓடினார். தனது நண்பரின் செய்கையைக் கண்ட குப்புசாமிபிள்ளையும் வெகு வேகமாக ஓடினார். இருவரும் பந்தயக் குதிரைகள் போல் ஓடினார்கள். ஷண்முகம்பிள்ளை 'எனக்கு ஒன்று போதும், இரண்டும் வேண்டாம்; ஒன்றே போதும்!' என்று கத்தினார். குப்புசாமி பிள்ளை தனது காதைத்தான் ஷண்முகம்பிள்ளை அறுக்க நினைக்கின்றாரென்றும் ராமுடு கூறியது முற்றிலும் உண்மையென்றும் நினைத்து வேகமாக ஓடி தனது வீட்டிற்குச் சென்று கதவினைத் தாள் போட்டுக் கொண்டார். ஷண்முகம்பிள்ளை மிகவும்சோர்ந்த மனத்துடன் வீடு திரும்பினார்; மில்டேரி பிராமணன் தனது தந்திரத்தை நினைத்து மகிழ்ந்தான்.

வீண் பெருமை பேசுவதால் பயன் என்ன?

"தில்லைநாயகம்."

இந்திய நாட்டைப் புண்ணிய பூமியென்றும் ஞான பூமியென்றும், அழைக்கின்றார்கள். சிறப்பு கூறிப் பேசுகின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் எங்கு நோக்கினும் ஒப்புயர்வற்ற தேவ ஆலயங்கள், அறச்சாலைகள், புராணப் பெருமைகள், பெரியார் அற்புதங்கள், அவதார புருஷர்கள், பற்பல திருவிளையாடல் புரிந்த கடவுள்கள், சமயசாஸ்திர உண்மைகள், நாள் தவறாத நல்லுற்சவங்கள், பாவம் போக்கும் பல் வகை நதீதீரங்கள், முத்திக்கு அனுப்பும் முயற்சியாளர்கள், ஞானத்தையே புகட்டும் ஞானிகள், பெருந்தவம் புரியும்தவசிகள், சிற்றின்பத்தைவெறுத்த சித்தர்கள், துறத்தற்கரிய யாவும் துறந்த துறவிகள், மதத்தைப்பரப்பும் மதாச்சாரியர்கள், வேத முழக்கம் செய்யும் வேதியர் கூட்டங்கள், யாகத்தை வளர்க்கும் அந்தணர் கூட்டங்கள், மநுநீதி தவறாத மாசற்ற மகா பக்தி வாய்ந்த மாபெரும் பண்டைக்கால அரசர்கள், கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி நடக்கும் கற்புக்கரசிகள், நீதிநெறியாளர்கள், கடவுளன்பும் ஆஸ்திகப்பற்றும் ஒருங்கே படிந்த உத்தமர்கள் ஆகிய பலவுமே இந்நாட்டைப் புண்ணிய பூமியென்றும் ஞான பூமியென்றும் பெருமை பாராட்டக் காரணமாக இருக்கின்றனவென்று கூறப்படுகின்றது. பெருமை பாராட்டப்படும் மேற் கூறியவைகளைப்பற்றி இங்கு ஆராய்வோம்.

ஒப்புயர்வற்ற தேவாலயங்கள்.

இந்தநாடு முழுவதும் வீதிக்குவீதி தேவன் வதியும் தேவாலயங்கள்இருக்கின்றன. தேவைக்குமேலாக பல லக்ஷக்கணக்கான தேவாலயங்கள் பல் கோடிக்கணக்கான பொருட்செலவில் கட்டப்பட்டும், கட்டிக் கொண்டும், கட்டி முடிக்க வேண்டிய திருப்பணிக்குப் பொருள் சேகரிக்கப்பட்டும் வருகின்றனவென்பதை எவருமறிவர். ஆனல் தேவாலயங்கள் அறிஞர்களால் எந்நோக்கத்தோடு நிறுவப்பெற்றனவோ அது சிதைக்கப்பட்டது. இன்று தேவாலயத்தினுள் பக்தியுள்ளவர்கட்கு இடமில்லை. மக்கள் வடிவம் தாங்கி ஆறறிவு பெற்ற அன்பர் கூட்டத்தினைத் தீண்டாதவனென்றும் புலையனென்றும் கூறி ஆலயவுரிமை தகையப்படு

கின்றது. ஆனால் அவ்வாலயத்தினுள்ளே மிருகங்களும் மற்றுமுள்ள ஜீவராசிகளும் [illegible]மாடுகின்றன. ஆலயத்தினுள் சோற்றுக்கடைகளும் மயிர்முடிக்கடைகளும் இன்னும்பல சில்லரைக் கடைகளும் விளங்குகின்றன. எழுத முடியாத பல அக்கிரமச் செயல்களும் அங்கு நடைபெறுகின்றன. ஆலயத்தினுள் ஆண்டவனிடம் தரிசிக்கப் போகும் அன்பர்களிடம் காணிக்கை (வரிவசூல்) வசூலிக்கப்படுகின்றது. ஆலயத்தினுள் ஆண்டவனுக்காக வரும் பிரார்த்தனைச் சொத்துகளும் அம்மன் கழுத்தில் பூட்டியுள்ள தாலியுட்பட திருட்டுப் போகின்றன. அங்குள்ள வெளிச்சமற்ற இருட்டறைகள் பல தீய செயல்களுக்கு உதவுகின்றன. மகாத்மா காந்தியடிகள் போன்ற பல கருணையாளர்களை ஆலயத்தினுள் செல்ல அனுமதிக்கப்பட வில்லை. (காரணம் கப்பல் பிரயாணத்தில் அயல் நாடு சென்றவர்.) காந்தியடிகளும் மனம் நொந்து "தேவாலயங்கள் யாவும் வேசியர்விடுதியாக விருக்கின்றன" என்றுமொழிந்தார். மக்கள் வாழ்வில் அறிந்தோ அறியாமலோ கண்மூடித் தனமாகப் பெரும் பொருள் செலவுசெய்யப் படுவதையும் அவ்வாலயத்திற்குள் சென்றவர்கள் சமத்துவ மின்றி சகிக்கமுடியாத கொடுமைக்கு ஆளாக்கப் படுவதையும் அறிஞர்களால் சகிக்க முடியவில்லை. சகிக்கமுடியாத கொடுமைகளை யொழிக்க வேண்டுமென்று கூறுபவர்களை நாஸ்திகர்கள் என்று கூறுவதினாலும் பயனில்லை. நாஸ்திகரென்று எவரோ கூறுவதற்காக உண்மையைக் கூறாமலு மிருக்க முடியவில்லை. உண்மையை மறைத்துவிட்டு ஒப்புயர்வற்ற தேவாலயங்கள் என்று கூறுவதிலும், பாடல்பெற்ற க்ஷேத்திர மென்று பகர்வதிலும், புண்ணியபூமி ஞானபூமி என்று பெருமைபாராட்டிப் பேசுவதிலும் பயனில்லை. வீண் பெருமை பேசுவதால் பயன் என்ன?

அறச்சாலைகள்.

அறங்களில் சிறந்தது அன்னதான மென்று எங்கும் அன்னசத்திரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கென அரசர்களாலும் பிரமுகர்களாலும் பெரும்பொருள் மூலதனமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப் பொருளுதவி கொண்டு பசித்தவர்க்

கும், வழிப் பிரயாணிகட்கும், உணவுக்கு வகையற்றவர்கட்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கருதிய முயற்சிகள் கைவிடப்பட்டன. பிராமணர்கள்மட்டுந்தான் அன்னசத்திரங்களில் சாப்பிடவும் தங்கவும் அருகதை யுடையவர்கள். அவர்கள் சாப்பிடுவதினுலேயே சகலமும் சித்திக்கும் என்ற உபதேசத்தால் ஒவ்வொரு சத்திரங்களிலும் சாப்பிடுவதற்கு பிராமணர்களைத் தேடுகின்ருர்கள். பிராமணர்களோ, தங்கட்கு உணவு வேண்டாத நிலையில் பசியில்லாதிருப்பினும் பதார்த்தவகைகளின் "ருசியைப்பார்க்கவும்" உணவிற்குப்பின் தக்ஷிணைகிடைப்பதை எதிர்பார்த்தும் தினம் பல சத்திரங்களில் பலதடவைகள் சாப்பிடுகின்றனர். இப்படியே பல ஊர்களிலும் பல சத்திரங்களிலும் சாப்பிட்டுக்கொண்டும் வழிப்பிரயாணச் செலவும் தக்ஷிணையும் பெற்றுக்கொண்டும் இந்நாடு முழுதும் தங்கள் ஆயுள் வரை இப்படியே சுற்றித்திரிய வசதியுண்டு என்ற நம்பிக்கையில் பல குடும்பங்கள் ஆண் பெண்களோடு பிராமணர்கள் தேச சஞ்சாரம் செய்துவருகின்ருர்கள். ஆனுலின்று அறச்சாலையென்று கூறப்படும் அன்ன சத்திரத்தில் பிராமணர்கள் தவிர வேறு எவருக்கும் சோறுபோடுவதில்லை என்ற திட்டம் எங்கும் பரவிவிட்டது. பசித்தவர்கள் படும்பாடும் கண் குருடு கால் கை நொண்டி வியாதியால் வேலையற்றவர்கள் உணவிற்குப்படும் பாடும் எழுதிக்காட்டமுடியாது. சில சத்திரங்களில் இப்போது பல அறிஞர்களால் பசியினுல்வாடும் எல்லா மக்கட்கும் உணவளிப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. முழுவதும் அவ்வாறே மாறல் வேண்டும். பசியிலும் கூட உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து ஒரு கூட்டத்திற்கு மட்டும் உணவளிக்க விரும்புவது அறமாகாது? மதுரை மங்கம்மாள் தர்ம சத்திரம் இன்று வியாபார முறையில் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றது. அதிலுங்கூட பிராமணர்கள் மட்டும்தான் தங்கலாமென்று பல கட்டிடங்கள் ஒதுக்கி அவர்கட்கு விடப்படுகின்றன. இது அறமா? வழிப்பிரயாணிகள் வசதியோடு தங்குவதற்குக் கட்டிய சத்திரங்கள் பல வியாபாரத்திற்சேர்ந்தன. மற்றும் பல பிராமணர் வசம் புகுந்தன. வேறு சில பூட்டியபடியே கிடக்கின்றன; அவற்றிற்கெனவைக்கப்பெற்ற மூலதனங்கள் சில விடங்க

ளில், நிர்வாகம் புரிபவர்களால் விழுங்கப்பட்டு விரைவில் சத்திர கட்டிடமும் விலைக்கு ...கப்படுகின்றன; இந்நிகழ்ச்சிகள் அறம் வளர்த்த அறிஞர்கள் வழிவந்த அன்பர்கட்குச் சில விடங்களில் விளங்கியும் விளங்காமலுமிருந்து வருகின்றன. எனவே நாட்டின் அவசியமும் மக்களின் தேவையும் வளர்ந்து அதனை யுபயோகப்படுத்துவதுதான் அறமாகுமே யொழிய வயிறார உண்டு தொழிலின்றி சத்திரச் சாப்பாட்டையே நம்பி வாழ்கின்ற ஒரு கூட்டத்தை நாட்டில் பெருக்கிக்கொண்டு போவதுமட்டும் அறமாகுமா? அறமாகாது.

புராணப்பெருமைகள்.

இந்த நாட்டில் சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் போற்றப்படும் புராணங்கட்கோ கணக்கில்லை. அப்புராணங்களின் பேரால் நடக்கும் உற்சவங்களுக்கோ அளவில்லை. அவற்றி... பெயரால் செலவு செய்யப்படும் பொருள்களுக்கும் கணக்கில்லை. மக்களின் முயற்சிகளுக்கோ குறைவில்லை. இவ்வளவும் உண்மையுணர்ந்து செய்யப்படுகின்றனவா? அல்லது கண்மூடித்தனமாகப் பழக்க வழக்கமென்ற பெயரால் முன்னோர்கள் போனவழி யென்று பின்பற்றப்படுகின்றனவா என்பதைப்பற்றி யோசியுங்கள். எல்லாம் வல்ல கடவுள் என்பவர் பேரில் எத்தனை கோடிக்கணக்கான கற்பனையும் புரட்டுகளும், இழிவும் நிறைந்த புராணங்கள்? நாட்டை யாண்ட அரசர்கள் பேரில் அவர்கள் செய்த அக்கிரமங்கட்கும் அடாத செயல்கட்கும் கடவுள் தன்மையும் அவதாரச் சிறப்பும் கூறி அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் அநுபோகத்திற்கும் ஒவ்வாத பொய்யும் புரட்டுகளும் கற்பித்து வரைந்துவைத்து மக்களைக் கண்மூடித்தனமாகப் போற்றச் செய்யும் புராணங்களெத்தனை? ஓடுகின்ற நதிக்கும், கட்டுப்பட்டுக்கிடக்கும் ஊரணித் தண்ணீருக்கும், மக்கள் குடியுள்ள நகரங்கட்கும், மண் மேடிட்டுக்கிடக்கும் குன்றுகட்கும், யானை, சிலந்தி, குரங்கு, பன்றி, பசு, கருடன், மான் போன்ற ஜீவராசிகட்கும், பக்தர்கள் சித்தர்கள், முத்தர்கள் துறவிகள், நாயன்மார், ஆச்சாரியர், சிவநேசர்கள், யோகீஸ்வரர்கள், தவசிகள், வேதியர்கள்,வீண் வம்

பர்கள், பொய்யர்கள், புரட்டர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கொடியவர்கள், தாசிகள் ஆகியவர்கள் பெயரிலும் [illegible]ணங்கள் எழுதப்பட்டு வீதிக்குவீதி, திண்ணைக்குத்திண்ணை புராணம்படித்தும் அதனைப் படிக்கும் பிராமணனுக்குப்பாமரமக்களால் பலபொருள் உதவப் பெற்றும் இதுவே பிழைப்பாகக் கொண்டு தினம் ஒரு புராணத்தைப் படிப்பதாகப் பலகோடி மக்களை ஏமாற்றி முத்திக்கும் பக்திக்கும் வழியென்று காட்டும் ஆபாசப் புராணங்களெத்தனை? கோடிக்கணக்கான புத்தகங்களை எழுதிவைத்துஅவற்றின்படியே பல உற்சவங்களையும் நடத்தி வீதிக்கு வீதி புராணங்களைப் படிக்கச் செய்து பார்ப்பானுக்கு ரூபாயும் காய்கறியும் பாத காணிக்கையும் கொடுத்து பயபக்தியோடிருப்பதாகவும் நடித்து ஒவ்வொரு சமயங்களிலும் புராணக்கதைகளை எடுத்து உதாரணங்காட்டிப் பேசியும் வரும் மக்கள் மேற் கண்ட புராணங்களால் பெ[illegible]ற நன்மையென்ன? இனி நன்மை யடையவும் இன்பமடையவும் வேண்டியமார்க்கங்கள் தான்என்னகூறுகின்றன? புராணம்படித்தபண்டிதர்கள் புராணிகர்கள்மட்டும்புராணப்பெருமை பேசிப் புராணத்தை நம்பியே வாழ்வு நடாத்த ஆசைப் படுவதும் அதற்காக அறிவுடைய மக்களின் பகுத்தறிவைக் கட்டுப்படுத்தி விட்டுப் புராணப் பெருமை கூறிக்கொண்டிருப்பதும் அறிவுடைமையாகாது? புராணத்தை நம்பியுள்ள மக்களும்புராணிகர்களுமாவது உண்மையில் வாழ்க்கையிலின்பமும்ஒழுக்கமுமுடையவர்[illegible]ளாகவாவது வாழ்கின்றார்களா! வறுமையற்றவர்களாகவும் பெருமையுற்றவர்களாகவும் திகழ்கின்றார்களா! இல்லையே? புராணம்படிப்பவனும் அதனை விற்பவனும்தானே வீதிவீதியாக அலைந்து வேதனைப்படுகின்றனர். புராணங்களைப் புராணிகர்களாவது உண்மையென்றுநம்புகிறார்களா? அவர்கள் அறிவிற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் புராணக் கூற்றுக்கள் யாவும் மெய்யெனப்படுகின்றனவா? பொது மக்களையும் பாமர மக்களையும் யேமாற்றமட்டும் வீணாகப் புராணப் பெருமை பேசுவதில் பயன் என்ன என்பதை மட்டும் யோசியுங்கள். இந்நாட்டைப் புண்ணிய பூமியென்று கூறுவதாலும் ஞானபூமி யென்றழைப்பதினாலும் மட்டும் நாம் நாகரிகமுடையவர்களாகவும் அறிவுடையவர்களாகவும் சுதந்திர முடையவர்களாகவும் தன்னம்பிக்கையுடையவர்களாக

பரலோக டோல்கேட்.

'ஏயஸ்'

இகலோக டோல்கேட்டுக்கே பணங்கொடுத்து முடிய வில்லையென்று எடுத்துவரும்போது பரலோக டோல்கேட் ஏற் பட்டுவிட்டால் இதற்கு எங்கிருந்து கொடுப்பது? இது என்ன புதுமை! என்று சிலர் கலக்கமுறக்கூடும். கலங்கவேண்டாம். அந்த டோல்கேட்டுகளும் ஒழியுங்காலம் நெருங்கிவிட்டது. சமீ பத்தில் சென்னை சட்டசபையில் 'சுங்க ரத்து மசோதா' வந்து நிறைவேறியிருக்கிறது. இனி வண்டிகளுக்கு ஊர்தோறும் கொடுக்கப்படும் சுங்கம் நின்றுவிடும். தங்கு தடையின்றி இனி எல்லா வண்டிகளும் சர்வ சுதந்திரத்துடன் எல்லா ரோடுகளிலும் போகலாம். முதல் சுயராஜ்யம் வண்டிகட்குத்தான்! மனிதருக்கு சுயராஜ்யம் வரவேண்டியதுதான் பாக்கி!

பரலோகத்திலும் டோல்கேட்டுகள் வைக்கவேண்டும் என்று கைலாயபுரி சட்ட சபையிலோ, தேவேந்திர சபையிலோ, அன்றி வேறு எந்தக் கடவுளர் சபையிலோ தீர்மானித்திருப்பதாகவோ, அன்றி தீர்மானிக்கப்போவதாகவோ யாரும் எனக்கு அவசரத் தந்தி கொடுக்கவில்லை; சாதாரணமாக நமது உலகத்தில் உலாவுகிற மாதிரி வதந்தியும் உலாவவில்லை. ஆனல் பரலோக டோல்கேட்டு கள் ஏற்கனவே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக—அல்ல—மனிதனுக்குப் புத்தி வந்ததுமுதல் (கெட்டது முதல் என்று வைத்துக்கொண்டா லும் பொருந்தும்!)—ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கின்றன. கட்டணங் கள் ஒழுங்காகச் செலுத்தப்படுகின்றன, பலர் தெரியாது செலு த்துகின்றனர்; சிலர் தெரிந்து செலுத்துகின்றனர். தெரிந்தோ தெரியாமலோ அனேகமாக எல்லாரும் பற்பல விதத்திலும் இந்த டோல்கேட்டுகளுக்குச் செலுத்தித்தான் வருகிறார்கள். இகலோக டோல்கேட்டுகள் ஏற்படப்போகும் காலத்தில், பரலோக டோல் கேட்டுகளையும்பற்றிச் சிறிது—மூளையின் ஒரு மூலையில் மட்டும்— ஞாபகப்படுத்தினல், அது நன்கு பரவி மூளையில் ஏறி வேலை செய் யாதா என்பதுதான் எனது கருத்து.

ஜில்லா போர்டார் ரோடுகளிலே அங்கங்கே டோல்கேட்டு களை ஏற்படுத்தி வண்டிகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கின்றனர். நகர

சபையார் தங்கள் தங்கள் எல்லைகளில் டோல்கேட்டுகள் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். இன்னும் ஏதாவது பெரிய பாலங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்குமானால் அவற்றிற்கும் டோல்கேட்டுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இகலோக டோல்கேட்டுகள். இவற்றில் வசூலிக்கப்படும் பணம் முழுவதும் ரோடுகள் செப்பனிடத்தான் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. வேறு யாரும் தங்கள் வயிற்றை நிரப்ப இந்த ஏற்பாடு செய்யவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொருவித வண்டிக்கும் இன்னின்ன கட்டணம் என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லாருக்கும் ஒரேவித கட்டணந்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதேமாதிரிதான் அங்கங்கே பரலோக டோல்கேட்டுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவசரப்பட்டு எங்கெங்கே யென்று கேட்டுவிடாதீர்கள். பலருக்கு விளங்கி யிருக்கலாம்; சிலருக்கு விளங்காதிருக்கலாம். இதை மாற்றி சிலரைப் பலராகவும், பலரைச் சிலராகவும் வைத்துக்கொண்டாலும் சரிதான். எல்லாருக்கும் பொதுவாக விளக்கிவிடுகிறேன். பரலோகம் என ஒன்றிருக்கிறதாம். எங்கு—நமது தலைக்கு மேலே, மேகங்கட்கு மேலே, கண்ணுக்குத் தெரிகிற தூரத்துக்குமேலே, எல்லாவற்றிற்கும் மேலே! அங்கு போவதற்கு டோல்கேட்டுகள் எங்கே—பூலோகத்தில். அதற்கும் இதற்கும் பாதை உண்டா? கிடையாது. இருந்தால் இங்கு ஏது டோல்கேட்? பாதையிலல்லவா டோல்கேட்டிருக்கும்? பாதையில்லாததால்தான் இந்த உலகத்தில் கேட் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த உலகத்திலும் இம்மாதிரி இருக்க வேண்டுமே? இருக்கலாம். யாராவது போனவர் திரும்பிவந்தால் கேட்டுச்சொல்கிறேன்—அல்லது நீங்களே கேட்டுக்கொண்டாலும் சரிதான். இகலோக டோல்கேட்டு சட்ட புத்தகங்கள் எதிலும் பரலோகத்திலிருக்கும் டோல்கேட்டைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதாக எனக்கு ஞாபகமில்லை. புதிய சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டால், பரலோக டோல்கேட் ஆசாமிகளை விசாரியுங்கள். நான் கூறவந்தது நமது உலகத்தில் இருக்கும் பரலோக டோல்கேட்டுகளைப்பற்றி மட்டுந்தான். அனுவசியமாக சம்பந்தப்படாத விஷயத்தில் தலையிட விருப்பமில்லை.

எல்லா ஊரிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்படாது போனால் ஊரே யிருக்காது. "டோல்கேட்டில்லாத ஊரில் குடியிருக்கவேண்

டாம்" என்று நமது மூதாட்டியார் தமது சட்ட விரிவுரை நூலில் நன்கு, சுருக்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஊர் தோற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஊருக்கு ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல; எத்தனையெத்தனையோ எண்ணிப்பார்த்தாற்றான் தெரியும். ஸென்ஸஸ் கணக்கில் இதையும் சேர்த்துக்கொண்டால் தான் எண்ணமுடியும்!

இந்த டோல்கேட்டுகளில் ஏன் கட்டணம் செலுத்தவேண்டும்; உண்மையாகப் பரலோகத்திற்குப் போகலாமா என்பதை இனிக் கூறுகிறேன். சாதாரண நமது இகலோக கேட்டுகள் மாதிரி கட்டாயமாகக் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுவது முண்டு; கட்டாயமில்லாமல் வசூலிப்பது முண்டு. சட்டமென்றால் எல்லாருக்கும் பொதுவல்லவா? ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்றால், கட்டாய மின்மையினாலே பெரிய மிச்சமிருக்கிறது. யாருக்கு? டோல்கேட்டு காரர்களுக்கு!

ஒவ்வொருவருடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி கட்டணம் செலுத்தப்படுவதினாலே, இந்த கேட்டுகளில் தினமும் லட்சக் கணக்காகச் சேர்கிறது. பணத்தை பரலோக ஸர்க்கார் பெறுவதில்லை. இந்த லோகத்தில் பார்ப்பனரும், குருக்கள்களும் இவர் போன்ற பிறரும் இதற்காகவே தோன்றியிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, ஒவ்வொரு கோயிலும்—மறந்துவிட்டேன், டோல் கேட்டும்—கட்டிமுடிந்தவுடன், அதில்வரும் வசூலைச்சேகரிக்கப் பல பார்ப்பனர், குருக்கள், பண்டாரம் முதலியோர் அதைச்சுற்றி அமைக்கப்படும் அக்கிரகாரத்தில் தாபிக்கப்படுகின்றனர். இகலோக டோல்கேட்டின் பக்கத்தில் போனவுடன் எப்படி ஆள் வந்து தடுக்கிறானோ, அதேமாதிரி சாமி கும்பிடப்போகும் ஒருவன் கோயிலினுள் போனவுடன், "என்ன, அர்ச்சனை பண்ண வேண்டுமா? ஏதாவது நிவேத்தியம் போடணுமா?' என்றெல்லாம் கேள்விகள் போடுகிறான். செல்வத்துக்குத் தக்கபடி, அல்லது எண்ணத்துக்குத் தக்கபடி கொடுக்கிறார்கள். கைமேற்பலன் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையுடன் திரும்புகிறார்கள்.

டோல்கேட்டுகள் பல மாதிரி. ஒவ்வொன்றுக்கும் விதம்வித மான சிறப்புக்கள். பல சிறப்புக்களையும் பெற நினைப்பவன் பல கேட்டுகளுக்கும் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டும். இப்படிக்

கொடுத்து ஆண்டியான பேர் பலர். மேல் உலகத்தில் மிகச் சவு கரியமாக வாழலாம் என்ற நம்பிக்கை யிருப்பதால் மன நிம்மதி அடைகிறார்கள். பெரும்பணத்தைக் கொடுப்பவர் ஒருவேளை புஷ்ப விமானத்தில் சென்றாலும் செல்லலாம்; சிறிது கொடுப்ப வர் மாட்டின் வாலைப்பற்றித் தாவினாலும் தாவலாம்; ஒன்றுங் கொடாதவர் பையிலடைபட்டு எருமைக்கடா மீதேறிச் சென்றா லும் செல்லாம். ஒரு இடத்துக்கும் செல்லாது இங்கேயே சுற் றிச் சுற்றி வந்தாலும் வரலாம். இப்படியெல்லாம் பரலோக டோல்கேட்டுச் சட்ட புத்தகங்களில் பெரிய பெரிய வியாக்கியா னங்களுடனும், உதாரணங்களுடனும் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கி றது. இது எப்பொழுது சட்டமாச்சு; எந்த சட்டசபையில்; யார் முன்பு; யார் முன்னிலையில்; எந்த தர்பாரில் என்ற விஷயங் களெல்லாம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு மாதிரி, ஒன்றுக் கொன்று முரணாக அல்லது அரணாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டங்களைப் படித்து சிலரும், அவர்களைப் பின் பற்றிப் பலரும் இந்த பரலோக டோல்கேட்டுகளுக்குச் செலுத்துகிறார் கள். இதன்பயனாக நமது இந்தியா தேசத்திலே, எத்தனையோ கோடி ரூபாய் பாழாக்கப்படுகிறது.

கேட்டுகளில் வசூலாகும் பணத்தை இகலோக கேட்டுமாதிரி ரோட்டைச் செப்பனிடவோ அல்லது மனிதர் மூளையைச் செப்ப னிடவோ உபயோகிப்பதில்லை. எல்லா தானங்களிலும் மேலான அன்னதானத்துக்குப் பற்பல விதங்களில் செலவு செய்யப்படு கிறது. இனி கட்டாயமாக வசூலிக்கப்படும் கேட்டுகளும் இருக்கின் றன. மூலஸ்தானத்தைத் தெரிசிக்கக் கட்டணம் இவ்வளவு, சிதம் பர சக்கரத்தைத் தெரிசிக்க ரூபாய் இத்தனை, என்று ஒவ்வொரு பிரதான கோவிலிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆளுக்குத்தக்கபடி கூடுதலாகவும் வசூலிக்கப்படும். இதெல்லாம் கண்டிப்பாகக் கொடுத்துவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நரகத்தில் அழுந்த வேண்டியதுதான்! இவ்விதமாக பரலோக டோல்கேட்டுகளும் மனிதனது வருவாயை நாசப்படுத்தி வருவதாலே, இவற்றையும் ஒழிக்கவேண்டாமா! இகலோக கேட்டுகளை மட்டும் ஒழித்தாற் போதுமா? அந்த கேட்டுகளைவிட பரலோக கேட்டுகள் பெரும் பணத்தை விழுங்குகின்றனவே? இங்கு வண்டிக்கும், மாட்டுக்கு

மல்ல பீஸ்—மனிதர்க்கல்லவா சுங்கம் வசூலிக்கப்படுகின்றது! எப்படி ஒழிப்பது? பரலோ[illegible] வானில் இருக்கிறது. வானே வெறும் வெளி. ஆகவே, வெ[illegible]ம் வெளிக்குச் செல்ல அனுமதியளிக்கும் டோல் கேட்டுகளும் [illegible]ூ' வென்று ஊதினல் காற்றோடு காற்ருய், வாஞகிப்போய்விடாதா? சிறிது புத்தியை மட்டும் உபயோகித்தாற்போதும், அதுதான் [illegible]ழி. வேறு வழியில்லை.

அருணுசல புரா[illegible]த்தின் குழறு படை.

சில குறிப்புக்கள்.

புராணங்களில் சொல்லப்படுபவைகளில் 100-க்கு 90 புரட்டும், ஏமாந்ததனமும், அறிவுக்குப் பொருத்தமற்றதுமாகவே இருப்பதைக் காணலாம். அருணுசல புராணத்திலிருந்து சில குறிப்புக்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

தீர்த்தச் சருக்கம் பாட்டு 13.

தென்றிசைத் தருமதீர்த்த முளத்திற் செறிந்து மூழ்கிற்
பொன்றிகழ் வடிவமாகும் உடற்பிணி பொடிபட்டோடும்,

(இ-ள்) மலைக்குத் தெற்கேயுள்ள யமதீர்த்தமென்று ஒன்றிருக்கிறது. அதில் முழுகினல் பொன்னிறமான வடிவமுண்டாகும். உடலிலுள்ள பிணியெல்லாம் பறந்துபோகும்.

நோயெல்லாம் போகுமா? உடம்பில் தங்க நிறம் வருமா? என்று கேட்கிறேன். இந்தியாவிலிருக்கும் மக்களில் 100-க்கு 90 நோயுள்ளவர்தான். நோயற்ற வாழ்வற்ற செல்வமாகும். இந்தக் குளத்தில் முழுகினல் எல்லா நோயும் போகுமென்று சொல்லப்படுகிறது வாய்ப் பேச்சோடு போகப்படாதல்லவா? இந்திய மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு வைத்தியசாலைகளுங் கிடையாது. வைத்தியசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பணமுமில்லை. வைத்தியர்களும் பச்சைவெட்டு மருந்துகளைக் கொடுத்து வாய் வயிறெல்லாம் வேக வைத்துவிடுகிருர்கள். இந்தக் குளத்து சங்கதி வாஸ்தவமானல் இந்தியாவிலுள்ள எல்லா ஹாஸ்பிடல்களையும் ஒரே நாளில் மூடிவிடலாம். இதில் முழுகி நோயைப் பறக்கடித்துப் போடலாம். இரண்டாவது உடம்பு பொன்னிறமாகிற சங்கதியாகும். கறுப்பு

மனிதர்களாக இருப்பது பெருத்த அவமானமாக இருக்கிறது. வெளி நாட்டார் மிகக் கேவலமாகக் கருதுகிறார்கள். வேறு எந்த வகையாலும் கறுப்பு மனிதர் பொன் மனிதராக வழியில்லை. இந்தக் குளத்தில் முழுகியெழுந்தவுடன் பொன்னிறமாவதென்றால் இந்தியருடைய நிலை அற்புத நிலையாகிவிடும். சுயராஜ்யம்கூடத் தந்துவிடுவார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டு சங்கதிகளும் நடக்குமா? நடக்கிறதா? நடந்திருக்கிறதா? இனி சவாயன் யாராவது பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்கு வந்து இந்த ஆபாஸக் குளத்தில் முழுக நெருங்கினால் கரையிலிருந்து அகப்பட்டதைத் தட்டிப் பிடுங்கக் காத்திருக்கும் பார்ப்பான் கட்டிய கதையைத் தவிர வேறு ஏதாவது யோக்கியப் பொறுப்புண்டா என்று கேட்கிறேன். பணத்தைக் கொடுக்கட்டும் குளிக்கட்டும் நோயும் போய் நிறமும் பொன்னாக மாறினால் சரி. இல்லாவிட்டால் அங்கு இருக்கும் பார்ப்பானின் கன்னம் சிவக்குமானால் அடுத்த நாள் இந்த வேலை நடைபெறுதல்லவா? நான் புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை, புராணத்தில் இருப்பது சரியாக நடக்கவேண்டும். நடக்காவிட்டால் புராணத்தைக் கொளுத்தவேண்டும். அதைக்கொண்டு பிழைப்பவர்கட்குப் புத்தி புகட்டவேண்டும். "புராணமெல்லாம் பொய் யென்கிறார்கள்; அத்தனையும் பரமசிவன் வாக்கு; எல்லாம் உண்மை"யென்று கூறும் சிவ பக்த சிகாமணிகளே! இதற்கென்ன பதில்? புராணம் பொய்யா? குளத்தில் முழுகினால் பொன்மயமாகு மென்றெழுதியிருப்பது மெய்யா? மெய்யாயின் நேரே காட்டுங்கள்! பக்தி நிறைந்த நீங்களாவது முழுகிப் பொன்னிறங் காட்டுங்கள்! இல்லையென்றால் புராணம் பொய் பொய் பொய் என்று சொல்லுங்கள். உங்கள் புரட்டு இனி நிற்காதென்பதை உணருங்கள்!

இதே புராணத்திலிருந்து இன்னும் இரண்டொன்றைக்கவனிக்கலாம். பரமசிவன் எங்கும் நிறைந்தவரென்றும் அறிவுக்கறிவாக இருந்து எல்லாவற்றையும் அறிகிறாரென்றும் சர்வக்ஞன் என்று நூல்களில் கூறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பெருமைக்கிலக்காக இருக்கும் பரமசிவனைச் சர்வ முட்டாளென்று அருணசல புராணக்காரர் கூறுவதை இங்கெடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

தீர்த்தச்சருக்கம் பாட்டு 36.

காகமுன் பலிபீடத்திற் பலிதனைக் கவரும்போதில்
ஆகமார் சிறை[illegible] [illegible]ழ புடைத்ததா லயத்தினூடே
ஓகையால் நம[illegible] கோயில் விளக்கிய தெனவுட்கொண்டு
பாகசா தனனூர் [illegible]வாழும் பதியினைப் பரமன் ஈந்தான்.

(இ-ள்) ஒரு காக[illegible]கயானது திருவண்ணாமலைக் கோயிலி லுள்ள பலிபீடத்தில் வை[illegible]திருந்த சோற்றைத் தின்னும்போது தன்னுடைய சிறகை விரித்[illegible] அசைத்தது. அதனைக்கண்ட பரம சிவன், சந்தோஷத்தினால் ந[illegible]டைய கோயிலைச் சுத்தம் செய்த தென்று நினைத்து உடனே தேவேந்திரன் வாழும் உலகத்தை அதற்குக் கொடுத்தார்.

ஷை பாட்டு 37.

மூடிகமொன்று கோயில் முழையினைக் கிளறும்போது
தேடரு மணியொன்றங்கே சிதறியோர் விளக்கிற்காட்ட
ஆடிய பெருமான் தீபம் அளித்ததென் றதற்கு நல்[illegible]
வீடுயர் நெறியுங்காட்டி விரைந்து சாலோக மீந்தார்.

(இ-ள்) ஒரு பெருச்சாளியானது கோயிலில் வளை தோண் டும்போது பறித்தெறிந்த மண்ணிலிருந்து ஒரு ரத்னமானது சந் நிதியிலே விளக்குப்போல் மின்னியது. அதனைக்கண்ட சிவபெரு மான், தீபம் போட்டதென்று கருதி அந்தப் பெருச்சாளிக்கு மோக்ஷ வழியையுங்காட்டி சாலோக பதவியையுங் கொடுத்தார்.

ஷை பாட்டு 38.

சிலந்தியொன் றொருநாள் அந்தத் திருமலையிட த்[illegible] நூலைக்
கலந்துடன் இழைக்க ஈதுகலைநமக் களித்த தென்று
நலந்திக ழரசனுக்கி அதற்குநல் லறிவுநல்கி
உலர்ந்தபின் நெடிய மாயன் உலகினை உதவினனே.

(இ-ள்) திருவண்ணாமலையில் ஒரு நாள் ஒரு சிலந்திப்பூச்சி யானது வாய்நூலால் கூடுகட்டியது. அதனைச் சிவபெருமான், நல்ல வஸ்திரத்தைச் செய்துகொடுத்ததென்று கருதி இராஜாவாக்கி நல்லறிவு கொடுத்து இறந்த பிறகு வைகுண்ட லோகத்தையும் கொடுத்தார்.

இம்மூன்று பாட்டினையும் சிறிது நோக்குதல் வேண்டும். பலிபீடத்திலிருந்த சோறதைத் தின்னும்போது தவறி விழாமலி

ருக்கும்பொருட்டுச் சிறகை ஆட்டினல் அதைக் குப்பைகூட்டிச் சுத்தஞ் செய்ததாக எவனுவது நினைப்பான? பெருச்சாளி கோவிலைத்தோண்டி வளைபறித்ததில் கல் கிடந்து மின்னினல் விளக்கேற்றியதாக நினைப்பவனைவிடப் பெரிய முட்டாள் யாராவதிருக்க முடியுமா? சிலந்திப்பூச்சி கூடுகட்டுவதைக் கண்டு வேட்டி நெய்து கொடுத்ததாகக் கருதுதல் எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமோ? இப்படி ஏமாந்தவன் பரமசிவன் என்று புராணக்காரர் கூறுகிறார். இப்போது உண்மையாகவே இதனை நம்பிக் குப்பை பெருக்கவும், விளக்குப்போடவும், வஸ்திரம் வாங்கியுதவவும் பலர் முன்வந்திருக்கின்றனர். அவர்கட்குக் கிடைத்திருக்கும் பதவி சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்திரலோகமும், விஷ்ணுலோகமும், முத்திலோகமும் கிடைத்தபாடில்லை. மனம் போனபடி புராணத்திலெழுதலாமென்ற முடிவில் எழுதப்பட்டுக் கிடக்கின்றனவென்பது இதிலிருந்து ஒருவாறு விளங்கும். அறிவு மயமான கடவுள் இப்படி முட்டாள்தனமாகக் காரியங்களைச் செய்வாரா என்ற உணர்ச்சி புத்தகம் படிப்பவர்க்கு எழவில்லை. எழ வழியில்லை. அவ்வளவு வரை மக்கள் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். இவ்வளவு பயித்தியக்காரத்தனமாகப் பரமசிவன் ஏமாறுபவரானல் அவரால் நடைபெறும் இவ்வளவு பெரிய உலகத்தை நிர்வகிக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். எதையாவது எழுதி ஆட்களை வரவழைத்துவிடவேண்டுமென்பதே அவ்வூரிலுள்ள ஐயர்களின் வேலையென்பதை இதிலிருந்து தெளியலாம். இம்மாதிரிக் குழறுபடை இப்புராணத்தில் இன்னும் பல உண்டு. வேறு புராணங்களையும் பார்க்கவேண்டியிருப்பதால் இம்மட்டில் இப்புராணத்தை விட்டுவிடுவோம். "சர்ச்லைட்"

ராமன்:—ஏனய்யா! சென்ற புதன்கிழமையே இரங்கூனுக்குப் புறப்படுவதாகச் சொன்னீர்களே? புறப்படாததற்குக் காரணமென்ன?

வைதீகன்:—நான் புறப்பட்டுப் போகிறபொழுது நெய் டின் எதிரே வந்தது. அதனல் சகுனம் சரியில்லை எனத் திரும்பி விட்டேன்.

ராமன்:—எண்ணை டின்தான் எதிரே வரக்கூடாதென்பார்கள், நெய் டின் வந்தால் என்ன?

வைதீகன்:—அந்த நெய்யில் ஒருக்கால் எண்ணை கலந்திருக்கலாம்.

பிள்ளை எப்படி உண்டாகும்?

ரகுநாதப்பிரபு : (...ப்புசாமி சாஸ்திரியை நோக்கி) என்ன கடவுள் நம்மை மி...ம் சோதிக்கிறார்.

சாஸ்திரி:— கட...ுள் சுலபத்தில் ஒன்றையுங் கொடுக்கிறதில்லை. முழுமையும் சோதித்...த்தான் கொடுப்பார். அப்படிக் கொடுப்பது தீர்க்காயுஷா இருக்...ும்.

உள்ளூருக்குப் புதித...் வந்த ஒரு இன்ஸ்பெக்டர்:— இரண்டொரு தகவல் தேவை. ...பார்க்கிறதற்காக வந்தேன். ஏதோ கவலையாக இருக்கிறாப்போல ...தரிகிறது.

பிரபு:— ஒன்றுமில்லை. இதோ வருகிறேன். நாற்காலியில் உட்காருங்கள்.

சாஸ்திரி:— குழந்தையில்லை; வெகு சிரமப்பட்டுப் பலவிதமான பிரயத்தனங்கள் செய்து ஈஸ்வரன் சோதிக்கிறார்.

இன்ஸ்பெக்டர் :— இதுவரை என்னென்ன பி...்...த்தனங்கள் செய்திருக்கிறார்? (மனத்திற்குள் பிள்ளை பிறக்கப் பலவித பிரயத்தனங்கள் செய்வதென்றால் என்ன; அர்த்தமாகவில்லையே)

சாஸ்திரி :— அவாள்தான் ஞாபகமாகச் சொல்வார்கள். இன்ஸ்பெக்டரவாளுக்குச் சொல்லுங்களேன்.

பிரபு :— பிள்ளைக்காக ஜாதகம் பார்த்து வெகு பணம் செலவு செய்தேன். நாகப் பிரதிஷ்டை செய்தேன். புத்திர காமேஷ்டி யாகம் செய்தேன். அதற்குமட்டும் 10000 ரூபா செலவு. 90 நாள் நானும் மனைவியுமாக அரசமரம் சுற்றினோம். ...பிள்ளையாருக்கு இதுவரை 600 தடவைக்கு மேல் பொங்கல் வைத்திருக்கிறது. பழனியில் வருஷமொரு முறையில் காவடியெடுத்து வருகிறேன். நடராஜாவுக்கு வருஷமொரு முறை மகா அபிஷேகத்துக்குப் பெரும் பொருள் கொடுக்கிறேன். மதுரை, பழனி, சிதம்பரம், திருச்செந்தூர், திருவண்ணாமலை முதலிய இடங்களில் தினந்தோறும் தளுகை நைவேத்தியத்துடன் சகஸ்ர நாமார்ச்சனை நடந்து வருகிறது. காலையில் நானும் மனைவியும் தவறாமல் ஸ்நானம்செய்து பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்று 108 சிதறுகாய் உடைத்து தரிசனம் செய்துவருகிறோம். கோயில் ஜபம் நடக்கிறது. மாலையில் சுந்தரகாண்டம் வாசிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ராமேசுவரத்திற்கு மூன்றுதரம் போய் வந்துவிட்டோம். ஒன்றுங் கிடைக்கவில்லை.

இன்ஸ்பெக்டர் :—(பொறுக்கமுடியாதவராய்) இதிலெல்லாம் எப்படிப் பிள்ளை பிறக்கும் ?

சாஸ்திரி :—இன்ஸ்பெக்டர்வாள் ! அவ[illegible]ன்ன அப்படி நினைக்கிறீர்கள் ? கடவுள் நினைத்தால் முடியாத கா[illegible]யமுண்டோ ?

இன்ஸ்பெக்டர்:—சும்மா இருங்காணு[illegible]! அவருடைய பணத்தை யெல்லாம் கொள்ளையடித்துவிட்டு[illegible]மாதானம் வேறேயா? உங்களுக்கு எப்படி சார் பிள்ளை பிறக்[illegible]? வயதோ 50க்கு மேலாகிவிட்டது. உடம்பு பலனற்றுத் தள[illegible]து போய்விட்டது. உங்கள் மனைவி......

சாஸ்திரி:— முதல் தாரம் இறந்துபோய்விட்டது. இரண்டாந்தாரத்துக்கும் பிள்ளையில்லை. மூன்றுந்தாரம் செய்திருக்கிறார்கள். மகா உத்தமி. பதிவிரதை. என்னவோ பகவான் சோதிக்கிறார்.

பிரபு:— சாதகமெல்லாம் பார்த்துத்தான் இந்தப் பெண்ணையும் கல்யாணம் செய்துகொண்டேன். 50,000 ரூபா கல்யாணச் செலவாகிவிட்டது. பிள்ளைப்பாக்கியம் இந்தப் பெண்ணுக்கு அதிகமுண்டென்று ஜாதகம் பார்த்துச் சொன்னார்கள். இதுவரை அனுகூலமேற்படவில்லை.

இன்ஸ்பெக்டர்:— அனுகூலம் எங்கே ஏற்படும்? பெண் உத்தமி! பிரபு கிழவன்! எதுங்காணும் பிள்ளை? அந்தப் பெண் வேறு மாப்பிள்ளையைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டால்தான் பிள்ளை பிறக்கும். இதுவரை செய்த செலவை இந்த ஐயர்மார்களிடம் வட்டியுடன் வசூல்செய்ய வழி பாருமையா! ஒரு பெண்ணையும் கெடுத்துவிட்டீரே? முந்தின மனைவிக்குப் பிள்ளை பிறக்கவில்லை யென்றால் அந்த அம்மாளுடைய குறைவா? உம்முடைய குறைவா? யோசித்துப் பார்த்தீரா?

பிரபு:— அப்படித் தானிருக்குமோ? என் உடம்பு தளர்ந்து போய் விட்டது. வாஸ்தவம்தான். மருந்து சாப்பிட்டும் தெளியவில்லை. பரிகாரம் செய்து 15 வருஷமாக சலித்துப்போய் விட்டது. பார்ப்பான் பேச்சைக் கேட்டுப் பணம் போச்சே தவிர ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை.

அனுபவித்தவன்.

ஆசீர்வாதம்.

தீக்ஷிதர்:— "ஆசீர்வாதம்."

சிற்றம்பலம்:— "தீக்ஷிதர்வாள்! கொண்டை வாதம், பக்க வாதம், முடக்கு வாதம் என்று பல வியாதிகளை மட்டும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசீர்வாதம் என்ற வியாதியை நான் இது வரை கேள்விப்பட்டதில்லையே! அப்படியும் ஒரு வியாதி தங்களுக்கு............

தீக்ஷிதர்:— "ஓகோ நான் கொஞ்சம் காலை நொண்டி நடப்பதால் எனக்கு வாதநோயென்று நினைத்துவிட்டீர்களோ? அப்படியெனக்கு யாதொரு வாத நோயுமில்லை. தங்களுக்கு ஆசி கூறினேன்."

சிற்றம்பலம்:— "தீக்ஷிதரே, போற்றிப் புகழவேண்டாம்; அதன் பதப்பொருள் வேறு; உமது மனத்தினில் ஊசலாடிக் கொண்டிருப்பது வேறு. சரி, தாங்கள் வந்த காரியமென்ன?

தீக்ஷிதர்:— "திருச் செந்தூர் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் சன்னிதானத்தில் தங்கள் திருநாமம்—அஷ்டோத்ர அர்ச்சனை-காணிக்கைக்கு உத்தரவு ஆகவேண்டும்."

சிற்றம்பலம்:— "அஷ்ட உபத்திரமாவது, பஞ்ச உபத்திரமாவது. ஒரு உபத்திரவமும் ஒருவருக்கும் வேண்டாம்."

தீக்ஷிதர்:— "சகல வினைகளையும் தீர்க்கும் ஸ்ரீ பெருமான் சந்நிதானத்தின் மகிமையை யாரால்தான் சொல்ல முடியும்?"

சிற்றம்பலம்:— "அந்த முருகன் தன் வினையைத் தீர்க்க இயலாதவன் அன்னியர் வினைகளை எப்படித் தீர்க்கப் போகிறான்?

தீக்ஷிதர்:— "அப்படி முருகப்பெருமானுக்கு வந்த வினை என்ன? தீர்க்க முடியாமற் போனதென்ன?

சிற்றம்பலம்:— "ஒன்றா, இரண்டா, அவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் இப்பொழுது பேசுவானேன்? நல்ல படித்தவர் என்று சொல்லப்படுகிற புராணிகர் கூறுகிறபடி அப்பெருமான் பிறந்த விதங்கள், வள்ளியம்மாளுக்கு வாயூறினது, சூரன் யுத்தத்தில் விநாயகர் துணை நாடியது, மாம்பழத்துக்கு ஏமாந்தது இவை போல்வன நகைப்பை வாராவென அழைக்கும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லையா? அதில் என்ன மகிமை இருக்கமுடியும்? கடவுளைக் காக்க மனிதர்கள் புறப்படும் குணத்தாலேயே...........

தீக்ஷிதர்:— "உம்—கும்—தாங்கள் சுயமரியாதைக்காரர்போலும்! இந்த ஊரிலும்—ஆரம்பித்துவிட்ட ?

சிற்றம்பலம்:— "தீக்ஷதரே! தங்கள்போன்றவர்கள் மரியாதையற்றவர்களாயிருக்கச் சம்மதிப்பீர்களா! மரியாதையற்றவர்கள்போலும்!

தீக்ஷிதர்:— "தருக்கஞ்செய்யவாரம் த்துவிட்டீர்கள். தருக்கஞ்செய்ய நான் தயாராயில்லை. கால கெட்டுப்போய்விட்டது. முன்போல் சாமியில்லை, சாதியில் கோவில் இல்லை, குளம் இல்லை, எல்ல இதுவும் கலிகாலத்தின் போக்கு.

சிற்றம்பலம்:— "கலிகாலத்தையும் சுயமரியாதைக்காரர்களையும் நொந்தென்ன பயன்? கலிகாலத்தின் போக்குப்படியே காலமும் மாறிக்கொண்டே வருகிறது. ஆதலின் "காலம் போற் கோலம்" ஆகவேண்டியதுதானே! தருக்கம் என்னும் பதத்திற்கு யூகம், நியாயம், வாதம் எனக்கொள்ளலாம். சுயமரியாதைக்காரர்கள் செய்யும் வாதத்திற்கு யூகமும் நியாயமுமான வாதம் என்பதை அனுசரித்தே தாங்கள் ஆரம்பிப்பதிலேயே ஆசீர்வாதமென்று ஆசி கூறி விட்டீர்களல்லவா? இதுவும் கலிகாலத்தின் போக்குத்தானே! உண்மை பொய்க்குமா?"

தீக்ஷிதர் மறுமொழியில்லாமல் அதிக வருத்தத்துடன்போய் விட்டார். (இது யதார்த்தமாய் நடந்த சம்பாஷணை.)

பல திரட்டு.

லட்சுமணன் கதியென்ன?

காதலை வருணிப்பதில் கம்பர் பெயர் பெற்றவர். ராமாயணக் கதையும் பேர்பெற்றது. ராமனும் சீதையும் சரியான காதல் ஜோடிகளாவர். "கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள், என்ன பயனுமில" என்று காதலைப்பற்றித் திருவள்ளுவர் சொன்னார். இதைக் காப்பியெடுத்து சீதை ராமருக்குமிடையில் கம்பர் காட்டியிருக்கிறார். "கண்ணினை ஒன்றை ஒன்று கவ்வி........"

என்பது கம்பர் கவியாகும். காதலில் சிறந்த சீதையோ ராமன் காட்டுக்கு ... ரும்போது உடன் சென்றால்தான் உயிர் தரிப்பேன் ... டிவாதம் செய்து தொடர்ந்து சென்றாள். உண்மை... ஒரு நிமிஷங்கூடப் பிரிந்திருக்க முடியாது. இந்தப்ப... சீதையும் பிரியாக் காதல்கொண்டு விளங்கினர். ... ம் பேடுமாக அருகிருந்தே பொழுது போக்கினர். ... முகத்தோடு முகம் பொருந்தி நித்திரை செய்தனர். ... சீதையைக் கொண்டுபோனபோது, ராமன் காதலி... மரத்தையும் செடியையும் கல்லையும் மண்ணையும் பக்ஷியையும் மிருகத்தையும் நோக்கிக் கதறுகிறார். அப்படியே சீதையும் வருந்தி வருந்தி வருந்தி மாய்கிறாள். இது சரிதான். காதல் நன்றாயிருக்கிறது. இந்த ராமனோடுகூட ஒருவன் புறப்பட்டு வந்திருக்கிறானே! லட்சுமணன்! அந்த ஆளின் சங்கதி யென்ன? அவனுக்கும் ... ராமனுக்கு கல்யாணம் ஆன தினத்திலேயே கல்யாணம் ஆகிவிட்டது. லட்மணன் காட்டுக்குப் போகிறபோது அவன் மனைவி அழுததாகவ... து அல்லது இந்த லட்சுமணன் கண் கலங்கினதாவது தெ... வில்லை. தன் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு காட்டிலும் காதல் செய்த ராமன் தன் தம்பியைப் பார்த்து உன் மனைவியையும் அழைத்து வா என்று சொல்லவில்லை. காதலின்பத்தைக் கண்ட சீதையும் லட்சுமணன் மனைவியை அழைத்துச்செல்லவில்லை. ராமனும் சீதையும் லட்சுமணன் மனைவி வருவதில் பொறுமைப்பட்டார்களா? லெட்சுமணனுக்குக் காதல் சங்கதி தெரியாதா? லட்சுமணன் மனைவி, லட்சுமணன் எங்கே தொலைந்தாலும் சரியென்று வீட்டிலிருந்துவிட்டாளா? புருஷனும் மனைவியும் ஒரு நிமிஷங் கூடப் பிரிந்திருக்க முடியாதென்று வருணிக்கும் கம்பர் லெட்சுமணன் விஷயத்தில் கண்ணோட்டஞ்செலுத்த மறந்துவிட்ட காரணமென்ன? லட்சுமணனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் காதலில்லாவிட்டால் ஏன் கல்யாணம் செய்துகொண்டார்கள்? கலியாணத்தைச் செய்துகொண்டு 14 வருஷம் பிரிந்திருக்க எப்படிக் காதல் மனம் இசைந்தது? ராமனும் சீதையும் தங்கள் காதலைப் பார்த்துக் கொண்டு லட்சுமணன் எப்படியாவது போகட்டுமென்று முடிவு கட்டிவிட்டார்கள் போலும்!

லட்சுமண பக்தன்.

கைலாசத்தில் கைகாட்டும் உத்தியோகம்.

(ஒரு நிருபர்.)

கைலாசத்திற்கு இப்போது ஆட்கள் [illegible] கிறார்கள். பொதுவாக இந்தியாவிலிருந்தே ஜனங்கள் [illegible] கிறார்கள். மற்ற தேச ஜனங்கள் வருகிறதில்லை. "[illegible] யோக்கிய தையும் தேவையில்லை; எப்படிப்பட்ட [illegible] றனுலும் சாம்பல் உடலில் பட்டால் கைலாச பதவி [illegible] என்று சட்டம் திருத்தப்[illegible] இ[illegible] —கால்பட்ட சகலரும் [illegible] சத்துக்கு வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றனர். மற்ற தேசங்களில் சாம்பல் எங்கும் கிடைப்பதில்லை. இந்தியாவில் தெருவெல்லாம் சாம்பல். சுடுகாட்டில் சாம்பல். அடுப்பெல்லாம் [illegible]ம்பல். இத்தனை சாம்பலையும் தேடுபவர், சாம்பல் காற்றில் [illegible]சியாகப் [illegible]க்கும்போது உடலில் பட்டவர், கடைசி காலத்தில் [illegible]காட்டில் சாம்பலோடு சாம்பலாகக் கலப்பவர் ஆகிய எல்லா[illegible]ம் கைலாசம் வந்து சேருகின்றனர். இந்தியாவில் பிறந்த ஆண் [illegible]ண் ஆகிய எல்லாரும் சாம்பல் தங்கள் உடலில் படாமல் இருக்க எந்தவிதத்திலும் முடியாதென்பது திண்ணமாகும். ஆகவே இந்தியாவில் பிறந்தவர்கள் விரும்பாவிட்டாலும் சிவகணங்கள் அவர்களை விடுகிறார்களில்லை. கைலாயத்தில் கொண்டுவந்து தள்ளிவிடுகின்றனர். சாம்பல் தூசி மோட்டார்களிலும் படுவதால் மோட்டார்கார்களும் வந்துசேர்கின்றன. மோட்டாரும் மனிதர்களும் [illegible]ராளமாக கைலாசத்திற்கு வந்திருக்கிறபடியால் முக்கியமான முச்சந்திகளில் நின்று கைகாட்டிக்காரர்களையும் வண்டிகளையும் ஒழுங்காகச் செல்லும்படி சொல்வதற்காகப் புது உத்தியோகஸ்தர்கள் தேவைப்பட்டிருக்கிறது. பலர் அப்ளிக்கேஷன் போட்டிருக்கின்றனர். அவர்களில் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், பிர்மா, ராவணன் ஆகியவர்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்கள்.

விநாயகர் அனுப்பியிருக்கும் மனுவில் குறிப்பிட்டிருப்பது வருமாறு:—நான் இந்த வேலையைத் திறமையாகச்செய்யக்கூடும். நாலு வீதிகள் சந்திக்குமிடத்தில் நிற்பவர்கள் வெயிலுக்குப் பயந்து நிழல் பார்த்து ஒதுங்கி விடுவது வழக்கம். அதனால் ஆபத்துவரும்.

வதை விட்டுவிட வேண்டியதுதான். ஆயினும் எப்பக்கம் கிளை சாய்கின்றதென்பதையும் காத்திருந்து பார்க்கவேண்டியதுதான். ஆனால் சில மேதாவிகள் அக்காலத்தில் அறியாமல் சொல்லிவிட்டார்கள். அதை இப்போது கோழிபோல் ஏன் கிளறுகிறீர்கள் என்று கேட்கலாம். அவர் கேள்விக்குப் பதிலிறுக்க வேண்டியது நியாயமேயாகும். எவரேயாயினும் அறிவுக்குப் பொருந்தாத வற்றை, அக்காலத்தவைகளை அகற்றிவிடுவார்களானல், வம்பு இல்லை; வழக்கு இல்லை. எடுத்ததற்கெல்லாம் அந்த நூலைப்பார் இந்த நூலைப்பார், முன்னோர் சொன்னது, பெரியவர்கள் எழுதி வைத்தது, என்று வரட்டு வம்பு [illegible]ழுப்பதாலன்றோ, நாமும் அதை, கிண்டிக் கிளறிப்பார்க்கவேண்டிய தாயிருக்கின்றது. நிற்க பெண்களை எவ்வளவு தூரம், அடிமைப்படுத்த வேண்டுமே அவ்வளவுதூரம் நீதிசாரமென்னும், அநீதி சாரச் செய்யுள் அடிமைப்படுத்தி விட்டது. இப்பேர்க்கொத்த செய்யுட்களை கொண்டே பெண்கள் சுதந்திரத்தைப் படித்தவர்களும் மறு[illegible]கின்றார்கள். பெண்கள் கல்வி கற்று சுதந்தரத்தோடு வாழ[illegible] [illegible]ரிமையில்லையென்றும், அவர்கள் அடிமை ஜன்மங்களென்றும், பகுத்தறிவற்ற மாக்கள் வலியுறுத்திக் கூறுவதற்கு, இந்நூல்களே போதிய ஆதரவைக் கொடுக்கின்றன. அறிவிலிகள் கையில் [illegible]ழுதுகோல் அகப்பட்டுவிட்டதால், அவர்கள் கைபோன வகையில், மண்டையில் ஏறியிருக்கும் பித்தம் திரும்பியபடி தட்டிப் [illegible]பேச ஆள் இல்லாத சந்தோஷத்தால் கேட்பார் எவருமில்லாத [illegible]கோரிக்கையாக[illegible]ன்கெழுதி விட்டார்கள். ஆனால், இவைகளுக் [illegible]ழிவு காலம் கிட்டியதென்பதில் ஐயமேதுமில்லை. கூடிய விரைவில் இக்கொடுமை ஒழிய, சீர்திருத்தக்காரர்களும், கற்றறிந்த பெண்மணிகளும் துணிந்து வெளிவரவேண்டியது அவசியத்திலும் அவசியம் என்பதை இச்சமயம் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் பெண்மக்கள் ஊக்கமே பெரிதும் வேண்டற்பாலதாகும். கல்விக் கண்கள் திறக்கப்பட்ட பெண்மணிகள், இதில் கவனஞ் செலுத்தி, நிந்தனையை நீக்கி, இப்பெண்ணுலக சுதந்தரத்தை நாடுதல் பெரும் பொறுப்பும் அவர்தம் முதல் கடமையுமாகும்.

அன்பர்களே! இது நீதிசாரமாகும். இத்தகைய நீதிசாரங்கள் நம் நாட்டில் நிறைந்திருக்கும்போது பெண்ணுலகிற்கென்ன குறை? அவர் தம் நிலை எவ்வளவு தூரம் உயரப்பறக்கும்? இதைப் பாடியவர் வாய்க்கு நயம் அஷ்டகிராம் சர்க்கரை வீசை ஒன்றும், அதை எழுதியவர் கைக்கு வைரத் தோடாவும் (செயின்) போடவேண்டியது எவ்வளவு அவசியமென்பதை அக்காலை ஒருவரும் உணராது போனது வருந்தத்தக்கதென்பதில் ஒன்றுமி இல்லை. இக்காலை அப்புண்ணியவான்களென்னெதிரில் காணப் படுவார்களாயின், மேற் கூறியதைச் செய்து விட்டே மறுவேலை பார்ப்பேன். ஆஹா! நீதிசாரச் செய்யுளை எண்ணுந்தோறும், எண்ணுந்தோறும், உள்ளம் எவ்வளவு பூரிப்படைகின்றது? நல்ல நீதிசாரம், போற்றத்தக்க நீதிசாரம், புகழத்தக்க நீதிசாரம், பின் பற்றத்தக்க நீதிசாரம், கொண்டாடத்தக்க நீதிசாரம், அம்மம்மா! கண்ணில் இன்ப (துன்ப) நீர் கலங்கி வழிகின்றது. அறிவிலிகளே! அகங்காரமே உருவெடுத்த ஆண்களே! நீதிசொல்லவந்த நியாயவான்களே! பின் வரப்போவதை முன்கூட்டித் தெரிந்து கொள்ளாமற் போனீர்களே! உங்கள் அநீதிசாரங்களெல்லாம், எங்கள் நீதி வாதத்தால், தூள்தூளாக்கப்பட்டுத் தூக்கி யெறியப்படுகின்றனவே? வாசகர்களே! நீதிசாரத்தைக் கண்ணுற்றீர்களா? உங்கள் மன நிலை இப்போதுள்ள விதம் எப்படி? 'சங்கையர் மெ... காலத்தும் சுதந்தர மில்லைதானே? ஆ! எக்காலத்தும் சுதந்தர மில்லை யென்னும் கொடுமையை என்னென்றுரைப்பேன்? இதுவோ நீதிசாரம்? அநீத, அநியாய, அகங்கார, அக்கிரமசாரமென்பது குற்றமில்லையே? முதலில் தகப்பனுக்கு அடிமை, இடையில் கணவனுக்கு அடிமை, முடிவில், பெற்ற புத்திரர்களுக்கு அடிமை, புண்ணிய பூமியாகிய இந்தியாவில், பெண்களுக்கிருக்கும் செல்வாக்கை மற்ற நாட்டார்கள் கவனிப்பார்களானல், குறிப்பாக, மற்ற நாட்டுப் பெண்மணிகள் கூர்ந்து நோக்குவார்களானல், பொன் விளையும் நாடாகிய, நம் இந்தியாவில் ஜனிக்கவே ஆசைப்படுவார்களோ? அப்புறம், இந்தியாவில் பெண்கள் தொகை பெருகி, நீதி நிரம்பி, வேண்டியமட்டும் மழை பெய்து நாடு செழித்தோங்கி விடுமன்றே? இதனிடையில் சீர்திருத்தக்காரர்கள் பெண் சுதந்தரம் என்று வீண் விதண்டாவாதம் பேசு

செய்திட்ட தீங்குகள் யாதென்பதுதான் எம்போன்றார்க்குப் புலப்படவில்லை. அம்மா! கொடுமை! அறைதலும் கடுமை ஆண்மக்கள் அநீதி! புலவர்களாம்! பெருமான்களாம்!! படித்த சீமான்களாம்! இவர்களுக்கெல்லாம் பெண்களை நிந்தனை செய்ய வும், பெண்கள்மேல் வீண் பழி சுமத்தவுந்தான் தெரிகின்றதே யொழிய, மற்றவை யொன்றும் தெரியவில்லை. பெண்களைப் பற்றியிருக்கும் அநீதி, அநாச்சார நூல்களெல்லாம், 'நீதி சாரம்' என்று அழைக்கப்பட்டு வருவதுதான் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. இருகண்ணுமில்லா பொட்டைக் கண்ணனை செந்தாமரைக்கண் ணன் என்று அழைப்பது போலவும், பிள்ளை அனுமார் உருவமா யிருந்தாலும், பெயர் மட்டும், வண்டியில் வைத்து இழுக்கத்தக்க மாதிரி, ராஜ ராஜேஸ்வரி, சுந்தரி, இந்திராணி என தடபுடலாய் வைப்பது போலவும் அநியாய நூல்களுக்கு, நியாய நூலெ பெயர் நிலவுகின்றது. பெண்களை நிந்தித்துக் கவிகள் பாடுவதில் இந்தியப் பெரியோர்கள் சிறந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றா கள். அவர் தம் நோக்கம் யாவும், ஆண் மக்களுக்குப் பெண் மக்கள் அடிமைகளாயிருக்கவேண்டு மென்பதேயாகும். பெண் மக்கள் எவ்விதத்தும், எத்தகைய சிறு சுதந்திரமும், பெற்றிடக் கூடாதென்பதே அன்னோரின் வேணவா வாகும். பெண்கள் பிறந்ததுமுதல் இறக்கும் வரை அடிமைகளா யிருக்கவே ஆன் றோர்கள் (அறிவிற் சிறியோர்கள்) ஆக்ஞாபித்திருக்கின்றார்கள். பெண்கள் எக்காலத்திலும் அடிமைகளாகவே யிருக்கவேண்டு மென்பதற்குள்ள ஒரு பாட்டை ஈண்டு குறிப்பிடுகிறேன். பெண் சுதந்தரம் பேணுபவர்கள், பெருமூச்செறியவும், அதல்லாதார் அகமகிழவும், செய்யட்டும்.

"மங்கையை வாழு நாளில்
வளமொடு பிதாவே காப்பான்;
பொங்கிய யௌவனத்திற்
பொருந்து பர்த்தாவே காப்பான்;
தங்கிய மூப்பிலே தன்
தநயனே காப்பானன்றிச்
சங்கையா மெக்காலத்தும்
சுதந்தர மில்லைதானே."

தெரியுமல்லவா? கனம் கோனாரவர்களுக்கு இப்பொழுது நஷ்டமாகியிருப்பது குரங்கு ராமாயணத்தால் ஒரு கூரை! இந்தக் கூரை போனதை ஒரு பிரமாதமாக எண்ணுவது சரியா? என யோசித்துப் பாருங்கள் (கேளுங்கள், கேளுங்கள்). இந்தமாதிரி கோடிக்கணக்கான பொருள்கள் உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாதவாறு ஏமாற்றப்பட்டு பார்ப்பனர்களால் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது என்பதை உணரவே இந்தக் குரங்கு ராமாயணத்தின் மூலம் தெரிவித்தேன். இதுவரை அமைதியாக இருந்த உங்களுக்கும் வெட்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் ராம கைங்கரியத்தை நிறைவேற்றிய வருமான எனது நண்பருக்கும் வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறேன் என்றதும் கனம் கோனார் எழுந்து நமது நண்பர் எனது கூரையைக் கொளுத்தியது ஜனங்கள் மூட நம்பிக்கையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஓர் பேரெண்ணத்தால் செய்திருப்பதால் நான் அதற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். (உணருங்கள். உணருங்கள்) இனி நமது மக்கள் அனைவரும் மூட நம்பிக்கையைத் தொலைத்து பகுத்தறிவு பெற்று இனிது வாழுமாறு கேட்டுக்கொள்வதுடன் அனைவருக்கும் வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறேன்" என்று கூறி முடித்தார்.

நல்ல நீதி சாரம்.

(S. நீலாவதி எழுதுவது)

பாழும் இந்தியாவில், பாதகர் நிறைந்த இந்தியாவில், வஞ்சக இந்தியாவில், புரட்டுக்காரர்கள் மலிந்த இந்தியாவில், ஒரு பாலுக்கொரு நீதி யுரைப்பது சர்வ சாதாரணமென்பதை நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர்கள் நன்கறிவார்கள். அடடா! ஆண்மக்கள் கைவலுத்திருந்த காலத்துப் பெண் மக்களை ஆட்டி வைத்திருக்கும் நேர்மையை நினைக்குந்தோறும், நினைக்குந்தோறும் நெஞ்சம் கொதிப்பது கொஞ்சமல்ல. சாதாரணமாக, வாழ்க்கையில் நடைமுறையில் கொடுமைப் படுத்தியது போதாதென்று, ஏடுகளிலும் எழுதிவைத்து, என்றென்றும் நிலைத்திருக்கத்தக்க சூழ்ச்சி முறையில் அமைத்து விட்டார்கள். பெண்களை இவ்வாறு கொடுமைப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் ஆண்களுக்குச்

போம் அக்கா என்ற பெயரோடு இரண்டாவது எழுத்து, 'து' சேர்த்துக்கொண்டால் போதுமக்கா என்று பெயர் வைக்கலா மென்றும் மளமளவென்று இன்டோ—சிலோன் போட்மெயில் மாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கையில் கோனூர் புலவரை இடை மறித்து 'ஐயா நிறுத்தும்; இனி மேலேபோகவேண்டாம்; பொம் மக்கா என்ற பெயரே வைத்துவிடுவோம்' என்றார். உடனே புலவர் "போதுமக்கா என்ற பெயர் எல்லா வகையிலும் சிறப்புடைத்தாக ...ற்குத் தோற்றுகிறதே. அதை வைத்தால் தங்களுக்குக் கௌர ...ங் குறைந்துபோய் விடுமென்று கருதுகிறீர்களா" என்றார். கனம் கோனூர் அவர்கள் "அதெல்லாம் கிடக்கட்டும்; ராமாயணத்தில் ...தாவது கொஞ்சம்வரட்டும்" என்றார். புலவர் ராமாயணத்தில் கம்ப ராமாயணம்முதல் வம்பு ராமாயணம் வரை இருக்கின்றனவே; ...வற்றில் எது தங்களுக்குப் பிடிக்குமோ என்றதும் கனம் கோனூர் எத்தனைவித ராமாயணம் இருக்கிறதெனக் கேட்டார். உடனே புலவர் கம்ப ராமாயணம், கதம்ப ராமாயணம், ஆனந்த ராமாயணம், ஆகாச ராமாயணம், சோத்து ராமாயணம், சண்டற் கடலை ராமாயணம், ஜம்ப ராமாயணம், சௌராஷ்ட்ர ராமாய ணம், குண்டு ராமாயணம், குஷால் ராமாயணம் என்று ஏகப் பட்ட ராமாயண தினுசுகள் இருக்கின்றன என்றார். மிஸ்டர் கோனூ ராமாயணத்தைத் தவிர வேறென்ன தெரியுமென்றார். புலவா ராவணுயணம், குரங்காயணம், செருப்பாயணம் ஆகியவைகள் தெரியும். இன்னும் யண வகைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தங் கள் போன்றவர்களின் பண வகைகளைக் கரையேற்றுவதற்காக....' என்று கூறினர். ஸ்ரீமான் கோனூரவர்கள் புலவரைப் பார்த்து என்ன புலவரே நம்ம வம்புக்கு வந்துவிட்டீர் என்றார். புலவர் நான் அப்பொழுதே சொன்னேனல்லவா கம்பராமாயணமுதல் வம்பு ராமாயணம் வரை உண்டு என என்றார். மகா-ாா-ாா-ஸ்ரீ கோனூர் "ஐயா அதெல்லாம் சரி" குரங்கு ராமாயணம் என ஒன்று கூறினீரே; அதெப்படி;"என்றார். புலவர் சொல்ல ஆரம்பிக்கையில் குரங்கு ராமாயணம் நடித்தால் வெகு சுவாரஸ்யமாயிருக்கும். ஏனென்றால் குரங்கு சேஷ்டை செய்வது பார்க்கத்தக்கதல்லவா? ஆகையால் தங்கள் உத்தரவுப் பிரகாரம் செய்கிறேன் என்றார். உடனே கோனூர் என்ன செய்யவேண்டுமென்றார். புலவர் ஒரு

பழைய வேட்டியும் மண்ணெண்ணெய் ஒரு சீசாவும் நெருப்புப் பெட்டியுந்தான் தேவை; வேறு அதிகமாக இந்த குரங்கு ராமா யணத்திற்குத் தேவையில்லை என்று கூறியதும் மேற்படி சாமான் களை கோனார் புலவரிடம் அளித்தார். உடனே புலவர் தமது வேட்டிகளை இறுகக் கட்டிக்கொண்டு பழைய வேட்டியை கயிறு கயிறாய்த் திரித்து தமது முதுகுப்புறத்தில் செருகிக்கொண்டு தலைப்பில் மண்ணெண்ணெய்ப் பதம் போட்டுக்கொண்டு நெருப் புப்பெட்டியை எடுத்து உரசி அக்கினிபகவானை வெளிப்படுத்தி தமது வாலில் மூட்டிக்கொண்டு கனம் கோனாரவர்கள் வீட்டு கூரையின் மேல் வீசி விளையாட ஆரம்பித்தார். 10 நிமிஷங்கூட ஆகவில்லை; அதற்குள் குரங்கு ராமாயணத்தைப் பார்க்க ஆயிர கணக்கான மக்கள் ஆடவரும் பெண்டிருமாகக் கூடிவிட்டனர். குரங்கு ராமாயணம் நடக்குமிடத்தில் ஏகப்பட்ட வெளிச்சம் பி ரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. ஜனங்களெல்லோரும் மற்ற ராமா யணங்கள் கேட்கையில் சாந்தமாயிருப்பதுபோலல்லாமல் மிக கிளர்ச்சியோடு இருந்தனர். சுண்டல் வடையைப்பற்றிப் பேசு வார் கிடையாது. நாளை நம்மள் உபயமாயிருக்கட்டும் என்று கூறும் பக்தாள் யாரையும் காணோம். கடைசியாக ஜனங்களெல் லோரும் ஆத்திரங்கொண்டு புலவரைக் கண்டுபிடித்து விசாரிக்கை யில் அவர் ஒவ்வொருவருக்காகச் சொல்லமுடியாதென்றும் எல் லோரும் அமைதியாக இருந்தால் சொல்லக்கூடுமென்றும் தெரி வித்தார். பின்னர் அவ்வாறே செய்யப்பட்டதும் புலவர் "சகோ தர சகோதரிகளே! எனது நண்பரும் ஆத்திக சிரோமணியுமாகிய கனம்தங்கிய கோனாரவர்கள் அபிப்பிராயப்படி இப்பொழுது குரங் குராமாயணம் உங்கள் முன்பு நடத்திக்காண்பித்தாயிற்று. இனி (ஐயோ, ஐயோ) அவர்கள் சித்தம் எப்படியோ அதைச் செய்ய வேண்டியது நமது கடமையல்லவா? (ஒருவர், ஏனையா ஒருவர் வீட்டைக் கொளுத்துவதுதான் ஒழுங்கா?) இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லவேண்டியது எனது கடமையாகும். மிஸ்டர் கோனாரவர்களுக்கு இருந்த பணங்களை எல்லாம் பார்ப்பனர்கள் சாஸ்திரங்களைச் சொல்லி அரிசியைத் தலையில் அள்ளிப் போட்டு அகப்பட்டவரையில் பிடுங்கிக்கொண்டு ஐ. பி வரைக்குக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிற சங்கதி இங்கு கூடியிருக்கும் உங்களுக்குத்

...ட்டின் திதியும் ஒன்ருகச் சேர்ந்துதான் வரும். இவற்ருல் ...டங்குகள் தவருன காலத்தில் செய்யப்பெறுகின்றன என்பது விளங்கும். இவ்வுண்மையை புரோகிதர்களின் நெஞ்சே அறியும்.

13-ம் அத்தியாயம்.

பாவச் செயல்களை உண்டுபண்ணுகின்றன.

பாவச் செயல்களுக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தச் சடங்குகள் செய்வது வழக்கம். செய்கின்ற பாவங்களெல்லாம் பிராயச்சித்தத்தின் மூலம் மிக இலகுவாய் போக்கடிக்கப்படுவதாக நம்புவதிஞல், பாவங்கள் வளருமா, குறையுமா, என்பதை அறிவாளிகள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண் ...ம். நம்பிக்கை மோசம், சகோதர துரோகம், சிசுஹத்தி முதலிய பாவங்களெல்லாம் ராமேஸ்வரத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு தானம் கொடுத்து தீர்த்த ஸ்நானம் செ... வதால் போய்விடும் என்று ஒரு நூல் கூறுகிறது பெற்றதாயை... புணர்ந்த பாவம் மதுரை பொற்ருமரைக் குளத்தில் மூழ்குவதிஞ... போய்விடும் என்று மற்ருெரு நூல் கூறுகிறது. இத் தீர்த்த... கள் உள்ளவரையிலும், இத்தீர்த்தக் கரையில் சடங்குகளைச் செ... யப் பார்ப்பனர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிற வரையிலும் இ... பாவச் செயல்களும் அயோக்கியத்தனங்களும் வளர்ந்துகொண்... தானே இருக்கும்? ஒரு முறை செய்த பாவங்கள் ஒரு ரூபா... தட்சணையிலும் ஒரு முழுக்கு ஸ்நானத்திலும் ஒழிந்து போவ... யிருந்தால், மறுமுறை செய்கின்ற பாவங்களுக்கு புதுக்கண... போடவேண்டியதுதானே! அதுவும் மற்ருெரு ரூபாய் த... வில் போக்கடிக்கப்பட்டால் வேருெரு புதுக்கணக்குப் போ... வேண்டியதுதானே! மனிதன் செய்கின்ற பாவங்களுக்கு கட... வுள் தண்டனை விதிப்பார் என்று நம்புகிற மக்கள், மனிதன் செய்... கின்ற பாவங்களை மனிதன் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மன்... னிக்க முடியும் என்பதை நம்புவது எப்படி? பிராயச்சித்தங்க... நமது நாட்டில் உள்ளவரை அயோக்கியத்தனங்கள் இந்நாட்டை விட்டு ஒழியப் போவதில்லை. அதற்கு பதிலாக வளர்ந்து கொண்டு தானிருக்கும். இவற்ருல் சடங்குகள் பாவச் செயல்களை உண்டு பண்ணுகின்றன என்பது பெறப்படும். இவ்வுண்மைக்கு நமது நாட்டின் தற்கால நிலைமையே போதுமான சான்ருகும்.

(தொடரும்)

வம்பு ராமாயணம்.

(ராம சுப்பிரமணியம்)

மிளகாய்ப்பட்டி மின்னப்பக் கோனருக்கு வயது நாற்பதுக்குமேலிருக்கும். மகா வைதீகர். ராமேஸ்வரத்திற்குப் போய்ப்போய் பிள்ளை மட்டும் 12 பெற்றுவிட்டார். ராமன் ராமனுதன், ராமசாமி, ராமலிங்கம், ராமச்சந்திரன், ராமய்யா, ராமு, ராகவன், ராமேஸம், என்ற பெயருள்ள ஒன்பது ஆண் குழந்தைகளும், ராமக்கா, லட்சுமக்கா, பொம்மக்கா, என்ற மூன்று பெண் குழந்தைகளும் நா[illegible]ாரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக உயர வசமாகவு[illegible] அகல வசமாகவும் வளரத் தொடங்கின. குழந்தைகள் 12க்கும் ராமன் சம்பந்தமான பெயரை ஏன் மின்னப்பக் கோனர் வைத்தார் என வைதீக நண்[illegible]ர்கள் கேட்கமாட்டார்கள்; என்றாலும் மற்றவர்களுக்குச் சொல்[illegible]த்தீரவேண்டியது என் கடமையாகிறது. தமது குழந்தை[illegible]ில் யாரைக் கூப்பிட்டாலும் அவன் சம்பந்தமான பெயர் உச்ச[illegible]க்தால் வைகுண்டம் கிட்டுமென்ற செய்தி மின்னப்பக்கோனர் [illegible]ளையில் ஒரு டஜன் குழந்தைக்கு முன்னரே பிரயோகிக்கப்[illegible]டிருந்தபடியால் அந்த விஷயத்தில் நமது கோனரவர்கள் [illegible]ராம்ப ஸ்ட்ராங்காக" இருந்துகொண்டார். பெண் குழந்தை[illegible]ல் கடைசிக் குழந்தைக்கு மட்டும் வேறு பெயராகிய பொம்[illegible]க்கா என ஏன் வைத்தார்களென்று டூப்ளிகேட் வைதீகர்கள் [illegible]மிடம் உறுமிப் பார்க்கலாம். அந்தக் குழந்தை பிறந்தவுடன் [illegible] புலவர் மிஸ்டர் கோனரவர்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். [illegible]ஸ்டர். கோனரவர்கள் புலவரிடம் குழந்தைக்கு என்ன [illegible]பயர் [illegible]வக்கலாமென யோசித்த பொழுது, குழந்தை ஏறக்குறைய [illegible]பாம்மை வாட்டமாக இருப்பதனுல் பொம்மக்கா என இடு[illegible]தே சாலச் சிறந்தது எனவும் இக்குழந்தை வேறொரு இடத்திற்குப் போய் வாழவேண்டியதாகையால் அதற்குப் பொருத்தமாக பொம்மக்கா என்ற பெயருக்கு முதல் எழுத்தில் ஒற்றைக் கொம்பை எடுத்துவிட்டு இரட்டைக் கொம்பைப் போட்டால் போம் அக்கா எனவும் திரு. கோனரவர்கட்கு ஒரு டஜன் குழந்தைகள் இருக்கிறபடியால் போம் என்பதன் காரணமாக

என்னைவிட்டு ஒழியும்'' என்று கூறினன். புரோகிதர்கள் "ஐயோ அது முடியாதே!" என்றனர். உடனே கோபங்கொண்டு "அரச னுடைய தாயைத் திருப்திபண்ண முடியும்; என்னுடைய தாயை திருப்திபண்ண உங்களால் முடியாதா?" என்று கூறி ஒருவனை பழுக்கக் காய்ச்சிய குறட்டினுல் ஒரு இழுப்பு இழுத்தான். அவ் வளவுதான் செய்தி. அல்லோகல்லோலமாயிற்று. புரோகிதர்களின் நெஞ்சு பஞ்சாய்ப் பறந்தது. எல்லோரும் ஒன்றுகூடி வந்து தென்னுலிராமனிடம் மன்னிப்பு வேண்டி "அப்பா! இது வயிற் றுப் பிழைப்பு. எங்களைக் கொல்லாதே!" என்று கெஞ்சிக் கேட் டுக்கொண்டார்கள். "அப்படியானுல், மாம்பழங்கள் யாவும் அரசனிடம் போகட்டும்" என்றான். உடனே உயிர்ப்பிச்சை தந் தால் போதும் என்றெண்ணி புரோகிதர்கள் எல்லோரும் ஓடி அரசனிடம் யாவும் தந்து தங்களின் புரோகிதப்புரட்டு தென்னுலி ராமனுல் வெளிவந்த செய்தியையுங்கூறி மன்னிக்குமாறு வேண்டி னர்கள். இவற்றைக்கொண்டு சடங்குகள் எவர் நலத்தின் பொருட்டு செய்யப்படுகின்றன வென்பது ஒருவாறு உணரப் படும். இவ்வுண்மையை 'தென்னுலிராமன் சரித்திரம்' என்ற நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.

12-ம் அத்தியாயம்.

தவறான காலத்தில் செய்யப்படுகின்றன.

சடங்குகள் நல்ல நாள்பார்த்து, நல்ல நேரம்பார்த்து செய் வது என்பது ஒரு பழக்கம். இதற்கு பார்ப்பனர்களுக்கு ஒழிந்த நேரம் பார்ப்பது என்பதே பொருளாகும். காலை 11 மணிக்குள் திதி கொடுக்கவேண்டும் என்பது சிராத்த விதி. 12 மணிக்கு மேல் 2 மணிக்குள் தான் புரோகிதர்கள் திதி கொடுக்க வருவது வழக்கம். ஏனெனில், அதுவரையில் கருமாதி செய்யுமிடங்களில் காத்திருந்து வரும்படி பெற்று குளிக்காமல் ஓட்டமும் நடையு மாக வந்து திதி கொடுக்க வருவார்கள். ஆபீஸ் உத்தியோகஸ்தர் களுக்கு மாலைப் பொழுதில்தான் திதி வரும். பணக்காரன் வீட் டுக்கு திதி வரும்பொழுது ஏழை வீட்டுக்கு திதி வரவே வராது. அடுத்த நாள்தான் வரும். இரண்டு மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமங்களில் அவ்வூர் கிராம முனிசீப் வீட்டின் திதியும் அதே கிராமத்தில் 13 மாதங்களுக்கு முன்பு சாகக்கொடுத்த ஒரு ஏழை

மையை திதி கொடுக்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நன்கறிந்து கொள்ளலாம்.

11-ம் அத்தியாயம்.

இலாபத்தைக் கருதி செய்யப்படுகின்றன.

எல்லாச் சடங்குகளும் பார்ப்பனர்களின் இலாபத்தைக் கருதியே செய்யப்படுகின்றன. சடங்கு செய்பவன் இம்மையில் கஷ்டப்பட்டு மறுமையில் நல்வாழ்வு வாழ விரும்புகிறான். சடங்கு செய்து வைக்கிற ஜாதி ம[illegible]மையில் கவலையில்லாமல் இம்மையில் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து வருக[illegible]து. இதைக் கண்டும் நம்மவர்கட்கு புத்தி வராவிடில் நாம் என்ன செய்யலாம்? இத்திருட்டு தனத்தை தென்னாலிராமன் என்ற ஒரு பார்ப்பனத் திருமே[illegible] தான் இவ்வளவுக்கு உணர்த்தியது. ஒரு அரசன் புரோகி[illegible] களை அழைத்து "என் தாய் மாம்பழம் கேட்டாள்; கொண்டு[illegible] வதற்குள் இறந்துபோனாள் என் செய்வேன்'' என்று அ[illegible] அழுது, புலம்பினான். புரோகிதர்கள் "அஞ்சவேண்டாம்; அர[illegible] ஆயிரம் தங்க மாம்பழம் செய்து, ஆயிரம் வைரங்கள் பதி[illegible] ஆயிரம் பிராமணர்களுக்கு பூரி கொடுத்தால் இந்த மாதுர் து[illegible] கம் தங்களை விட்டொழியும்" எனக் கூறினார்கள். அரசன் [illegible] வாறே கொடுத்தான். அருகிலிருந்த தென்னாலிராமனுக்கு அ[illegible] முடியாத ஆத்திரம் உண்டாயிற்று. உடனே அத்தனை[illegible] களையும் தன்னிடத்திலும் பூரி வாங்கிப் போகும்படி அரசனு[illegible] அனுமதி பெற்று எதிர்வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று எல்[illegible] ரையும் உள்ளே தள்ளிவிட்டான். வாயிற்படியில் நெருப்[illegible] சட்டியை வைத்து, பற்றுக் குறட்டை பழுக்கக் காய்ச்சிக்கொண்[illegible] ஒவ்வொருவராய் வரும்படி உத்தரவுபோட்டான். முதல் வெகு வேகமாய் பூரிவாங்க வந்த பிராமணத் திருமேனி இதென் பற்றுக்குறடு! என்று ஆச்சரியத்தோடு வினவினான். அதற்கு தென்னாலிராமன்" ஒன்றுமில்லை. என் தாய்க்கு காக்காய் வலிப்[illegible] வந்தது. அருகிலிருந்தவர்கள் ஒரு சூடு போட்டால் இவ்வலிப்[illegible] நின்றுவிடும் எனக் கூறினார்கள். அப்படிக் கொண்டுவருவத[illegible] குள் என்தாய் இறந்துபோனாள். இப்பொழுது அந்த சூட்டை உங்களுக்குப் போட்டால் என்னுடைய மாதுர், துரோகம்

கேட்டான். "சுவாமி! நான் பித்தலாட்டம் பண்ணவில்லை; இச் சடங்குகளே பித்தலாட்டம் பண்ணுகின்றன. தங்களுடைய மந் திரங்களுக்கு தேங்காயையும், பழத்தையும், வெற்றிலை பாக்கை யும், சந்தனத்தையும், சூடத்தையும், பூவையும், புடலங்காயையும் உண்டுபண்ண சக்தி யிருக்கும்பொழுது, தட்சணையை உண்டு பண்ணுகிற சக்தி யிருக்காதா? என்று நினைத்தேன். அதையும் தாங்கள் "சொர்ண புஷ்பம் சமர்ப்பியாமி" எனச் சொல்ல லாமே! என்றான். வயிற்றுப் பிழைப்பு போயிற்று என்பதை புரோகிதன் அறிந்துகொண்டான். ஆனாலும் 'நாஸ்திகம் வந்த விட்டது' என்றுதான் கூறிப் [illegible]பானான். பார்ப்பனர்கட் சடங்கைப் பற்றியோ, சடங்கு செய்பவனைப் பற்றியோ இற[illegible] வர்களைப் பற்றியோ சிறிதும் கவலையில்லை. அவர்கட்கு பண[illegible] பிரதானம். பணம் கிடைப்பதாயிருந்தால், அக் கூட்டம் பி[illegible] லாட்டம் பண்ண பயப்படுவதில்லை. இவற்றால். சடங்குகள் பி[illegible] லாட்டம் பண்ணுகின்றனவென்பது புலப்படும். பணத்தை [illegible] விரைவில் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இல்லா[illegible] பொருள்களை மந்திரங்கள் மூலம் உண்டுபண்ணி வருகின்ற இவ் வுண்மையை பார்ப்பனச் சடங்குகளைக் கவனித்த அறிவாளிகள் அறிவார்கள்.

10-ம் அத்தியாயம்.

பேராசைகொண்டு செய்யப்படுகின்றன.

[illegible] எவ்வளவு அரிசி கொடுத்தாலும், எவ்வளவு காய்கறிகள், [illegible]டைகள், பஞ்சபாத்திரங்கள் கொடுத்தாலும், எவ்வளவு [illegible]காடுத்தாலும் புரோகிதர்களின் ஆசை அடங்குவ[illegible] [illegible]யம் ஏதேனுமில்லையா?" என்றே அவர்களின் [illegible] திதி கொடுத்து முடிந்த பிறகு திதி கொடுத் [illegible]ரோகிதர்கள் சில சொற்களை சொல்லும்படிச் [illegible] நாம [illegible] கொடுத்தவனும் சொல்லுவான். அச் [illegible] "நான் கொடுத்தது கொஞ்சமாக [illegible]மாக எண்ணி அனுக்ரஹம் பண்ணி ரட் [illegible]ம். இச் சொற்களே சடங்குகள் பேராசை [illegible]கின்றன வென்பதைக் காட்டும். இவ்வுண்

குளிர்ச்சியுள்ள நீரில் 10 நிமிஷத்திற் கொருமுறையாக 16 தரம் மூழ்கி, ஈர ஆடையுடன் சடங்குகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மரணம் நடந்த வீட்டில் உள்ள அனைவரும் 16 நாளைக்கு நெய் கலந்து உண்ணுமலும், எண்ணெய் முழுக்கு இல்லாமலும் இருக்க வேண்டுமாம். முடிவாகக் கூறவேண்டுமானல் புரோகிதக் கூட்டமானது இறந்தவர்கட்குச் சடங்குகளைச் செய்வதன் மூலம் உயிரோடிருக்கின்ற சிலரையும் இறப்பதற்குத் தயார்செய்கிறது என்றே கூறவேண்டும். இதனுல், இவ் வீணுன சடங்குகள் மக்களின் உடல் நலத்தைக் கெடுத்து உயிரையும் உறிஞ்சுகின்ற தன்மையை அறியலாம். இவ்வுண்மையை பெண்சாதியைப் கொடுத்துப் பின்னர் பிள்ளையையும் பறிகொடுத்தப் புண்ணியர் நன்கறிவார்கள்.

9-ம் அத்தியாயம்.

பித்தலாட்டம் பண்ணுகின்றன.

ஒரு புரோகிதன் திதி கொடுப்பவனை நோக்கி தேங்காய்கள் எங்கே? எனக் கேட்டான். திதி கொடுப்பவன் வாங்கிவர மறந்து விட்டேன் என்றதும் புரோகிதன் பரவாயில்லை, மந்திரம் இருக்கிறது எனக் கூறி 'நாரிகேளரம் சமர்ப்பியாமி' என்று சொல்லி வாழைப்பழம் எங்கே? என்றுன். குழந்தை தின்றுவிட்டது என்றதும் பரவாயில்லை 'கதலீபழம் சமர்ப்பியாமி' என்.. கூறி வெற்றிலை பாக்கு எங்கே? என்றுன். உறவினர் போட் கொண்டார்கள் என்றதும் பரவாயில்லை "தாம்பூலம் ச.. யாமி" என்று கூறி சந்தனம் எங்கே? என்றுன். கல் இ.. கட்டை யிருக்குமிடம் தெரியவில்லை, தேடிப்பார்.. வருகிறேன் என்றதும் பரவாயில்லை, 'கந்தம் ச.. கூறி பூ எங்கே? என்றுன். மனைவி முடித்.. றதும் பரவாயில்லை, 'புஷ்பம் சமர்ப்பியாமி' .. எங்கே? என்றுன். தீர்ந்துபோயிற்று, .. ஆக.. தும் பரவாயில்லை, 'கர்ப்பூர நீராஞ்சனம் .. திதியை முடித்து தட்சணை எங்கே? என்று.. வர மறந்தேபோனேன் என்றதும் புரோகி.. கோபத்தோடு என்ன! பித்தலாட்டம் பண்..

சடங்குகள்.

திருச்சி திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் எழுதியது.

(சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி)

6-ம் அத்தியாயம்.

அறியாத ஒன்றைச் செய்கின்றன.

புரோகிதன் சடங்கு செய்பவனுடைய நேரத்தையும் கொலை செய்து, பணத்தையும் பாழாக்கி, அவனைப் பட்டினியாகவும் போட்டு, "இடதுகாலை ...டி ...டு ... தூக்கிவை, ...து கையை ஊன்று, ...து கையை மடக்கு, குனி, நிமிர், ...கார், எழுந்திரு." என்று கூறி கசரத் வாங்கி விடுகிறான். ...ளபடியே இச் செய்கைகள் வருத்தத்தையே உண்டுபண்ணு...றன. ஏன் இப்படிச் செய்கிறோம், எதற்காகச் செய்கிறோம் ...ற உணர்ச்சியே நமது மக்கட்கு இல்லை. காலை மண்டி ...ாட்டு, வலது கையில் பிடி அரிசி எடுத்து, இடது கையை ...ன்றி, அதன் இடுக்கில் வலதுகையை கொண்டுபோய் பார்ப்பன...னுடைய இலையில் தலைகீழாக அரிசியைக் கொட்டுவானேன்? நேராக அரிசியைக் கொடுத்தாலென்ன? இப்படி எதற்காகச் செய்யவேண்டும்? என்பதை சடங்கு செய்கின்ற நமக்கு தெரி...யவே தெரியாது. ஆகவே, இதனால், சடங்கு நம்மை அ... ஒன்றைச் செய்யச் செய்கிறது என்பது பெறப்படும். இ... மையை பார்ப்பனருக்கு மண்டிபோட்டு அரிசி கொ...க்கும் நன்கறிவார்கள்.

7-ம் அத்தியாயம்.

அதர்மத்தைச் செய்கின்றன.

இதுவரை ... படித்த நூல்களிலெல்லாம் பார்ப்பனர்களு...க்குக் கொடுப்பது...ன் தர்மம் என்றும், அதன் மூலம் தான் மோட்சம் கிடைக்குமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ...டுக்க உடையும், உண்ண உணவும் இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட ...ழை மக்களுக்குக் கொடுத்தால், மோட்சம் கிடைக்குமென்று ...சால்லப்படவேயில்...அதற்குப் பதிலாக அவர்களைக் கண்ணுற்

கண்டாலே தீட்டும், சண்டாளத்துவமும் ஏற்பட்டுவிடுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலேயே இந்நூல்கள் சுய நலங் கருதிய பார்ப்பனர்களால், எழுதி வைக்கப்பட்டது என்பது புலனாகும். இத்தகைய அதர்மச் செயல்களை நாம் தர்மச் செயல்களாகக் கருதி வருகிறோம். கருப்பு நிறமுள்ள ஆடுகளை 'வெள்ளாடு' என்றும், கொடிய விஷமுள்ள பாம்பை 'நல்லபாம்பு' என்றும் ஒரு காசும் கையிலில்லாத பெண்ணை 'தனலெட்சுமி' என்றும், படிப்பில்லாத பெண்ணை 'சரசுவதி' என்றும், கண் ஒன்றில்லானை 'நல்லக்கண்ணு பிள்ளை' என்றும், எருமையின் குணம் பை[illegible] 'அரு[illegible]ம நா[illegible]ன்' என்றும் நாம் எப்ப[illegible] அறியாமை காரணமாகக் கூறி வ[illegible]றோமோ அப்படியே [illegible]மத்தையும் 'தர்மம்' என்று கூறி செய்தும் வருகின்றோம். [illegible] வுண்மையை தன் தாய்க்குத் தலைத்திதி கொடுக்கும் மிராசு[illegible] தனது நிலத்தில் உயிரைவிட்டு உழைக்கின்ற பரு[illegible] வாய்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் தன் வீட்டு வாயிலில் த[illegible] மானத்தை மேலும், கீழும் மூட முடியாமல், $1\frac{1}{2}$ முழ ஆடைய[illegible] உடுத்தி நிற்பதை அறிந்தும் 70 ரூபாய் பட்டுப்புடவையை உடுத்தி வருகிற ஒரு பார்ப்பனப் பெண்ணுக்கு 80 ரூபாய் பட்டுப் புடவையை தானம் கொடுக்கின்ற அதர்மச் செயல்கள் நன்கறிவிக்கும்.

8-ம் அத்தியாயம்.

சுகத்தைக் கெடுக்கின்றன.

[illegible]டங்குகளைச் செய்வதின் மூலம் மக்களின் உடல் நலத்திற் [illegible]ம் சூழ்கின்றன. திருமணக் காலத்தில் 3 நாள் 5 நாள் [illegible] அவஸ்தைகளை மாப்பிள்ளை ஒருவனே அறிவான். பெண் [illegible]யும், [illegible]யையும் ஐந்து நாட்கள் அல்லது 3 நாட்கள் சூரங் [illegible]ட்டம் ஆட்டி, அலக்கழித்து, உடலுக்கு [illegible]சதியையும் உண்டு [illegible]ண்ணி அன்றிரவே சாந்திமுகூர்த்தமும் செய்ய உள்ளே தள்ளி கதவடைப்பது மிகக் கொடிய செயலாகும். இதன்பொருட்டு நோய்வாய்ப்பட்டு மருந்துண்ணாத ஆணும், பெண்ணும் பெரும்பாலும் இல்லையென்றே கூறலாம். கருமச்சடங்கு செய்கின்[illegible] குழந்தைகள் மழைகாலமாயிருப்பினும், ப[illegible]கிகாலமாயிருப்பினு[illegible]

...தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
...கெடுக உலகிய ற்றியான்'' என்று கூறினர்.

அதாவது, இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் மக்களிற் சிலரை முயற்சி புரிந்து ஜீவனம் செய்தலையல்லாது பிச்சை யெடுத்துப் பிழைக்கும்படி விதித்திருப்பானாயின் அக்கொடியோன் அம்மனிதர்களைப்போல் எங்கும் அலைந்து கெடக் கடவன் என்று கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து வள்ளுவரையும் நாஸ்திகர் என்று ஆஸ்திகர்கள் கூற முன் வருவார்களா?

இவைகளினால் சுயமரியாதைக்காரர்கள் நாஸ்திகர்கள் அன்றென்றும் சைவம் ஸ்மார்த்தம் மற்றும் ஏனைய மதங்களை யெல்லாம் தன்னுள்ளடக்கி நிற்கும் இந்துமதமே நாஸ்திக மதமென்றும்—ஏன்?—அதைவிடக்கொடிய தே... மதமென்று ... யமரியாதை இயக்கமே மக்களின் அ... ...தலை இ... ...று ... ளறிவார்களாக. சைவ... ளும் காங்கிரஸ்காரர்களும் சிறுகச் சி... ...து தங்கள் மஹாநாடு... தீர்மானங்கள் மூலமாய் ஒப்புக்கொ... ...ர்கள். இன்னும் அ... சீக்கிரத்தில் சுயமரியாதைக் கொடிய... ...று மக்களின் அடி... வாழ்க்கையை அழிக்க சமதர்மப் போர் ... ...க்கிரம் வந்து சே... போகின்றார்கள். உலகமே சுயமரியாதை ... ...தின் மேன்மை... அறிந்து வருகின்றது. சைவர்களே! சுயமரியாதைக்காரர்களை நிந்தி... பதை விட்டு நீங்குவீராக. சுயமரியாதை ஓங்குக! சமதர்மம் ஆட்... வாழ்க!! வாழ்க!!'

———

...ா தாரர்களுக்கு அறிவிப்பு.

——:o:——

...மா... குமரன் மாதப்பதிப்புக்கு இந்த மாதத் ...டன் ஆண்டு முடிகிறது. முன் பணம் வராவிட்டால் அடுத்த ஆண்டு முதல் பத்திரிகை கண்டிப்பாக நிறுத்தப்பட்டுவிடும். ஆதலால் தாமதியாமல் புதுவருஷத்து சந்தா ரூ. 0—12—0 மணியார்டரிலாவது தபால் ஸ்டாம்பாகவாவது அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

மானேஜர்,

குமரன் ஆபீஸ், காரைக்குடி.

அவ்வியக்கம் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கி   இல்லை யென்று சாதிக்கும் இந்து மதமே அவ்வாறு ஒத்துக்கொள்   ருபொழுதும் முடியாது. கடவுள், சமயம், வேதம் என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருக்கும் மதங்களால் மக்கள் உலகிற்கு நன்மையில்லை. உலகத்தில் வியாதிகளினுலும் ஏனைய வழிகளிலும் இறந்தவர்களிலும் கடவுள், சமயம், வேதம் முதலியவைகளினுல் இறந்தவர்கள் தொகை அதிகமாயிருக்கின்றது. எனவே தான் கடவுள் வெறி, சமய வெறி, வேதப்பற்று முதலியவைகளினுல் ஜாதி வேற்றுமை மிகுந்து மக்களுலகில் வேற்றுமை பெருகி நாளுக்கு நாள் ஜாதிப்போர் தாண்டவமாடி வருகின்றது. ஜாதி வேற்றுமைகளை கடவு   சிருஷ்டித்தார் என்று ஒருவர் கூறும் பொழுது சுயமரியாதைக்காரர் ள் மக்களுக்குள் வேற்றுமைகள் பெருகி ஒருவருக்கொருவர் சண்டை டுக்கொண்டு இறப்பதற்குக் காரணமாகிய உயர்வு, தாழ்வு என் க்   வன் உண்டு   ணி யிருந்தால் அக்   ழுத்தில் பாரக் கல்லை கட்டி அத்லாண் க் மகா சமுத்திரத்தில்   வேண்டுமென்று சுயமரியாதைக் ரர்கள் சொல்வதில்   ண மரியாதைக்காரர்கள் சுயமரிய தக்காரர்கள் கடவு   னும் கொள்கையை ஒழிக்கப் பார்க்கின் ர்கள் கடவுளை   கின்ருர்கள் என்று சுயமரியாதைக்காரர் மேல் குறை கூறுகி ருர்கள். இவைகளெல்லாம் அன்ஞேர் அறி மையினுல் பிதற்றும் புன் மொழிகளென நாங்கள் கருதுகின்ருேம். ஆண்டவன் ஒருவன் இருக்கும்பொழுது ஒரு சில சுயமரியாதைக்கார கள் இல்லையென்று கூறிவிடவோ, அக் கடவுளை ஒழித்துவி முடியுமா? அப்படி முடியுமென்னின் சில சுயமரியாதைக்காரர்களா அழித்துவிடக் கூடிய கடவுள் இருப்பதில் பயனென்ன? இறப்ப நமக்கு வருத்தமென்ன? ஆஸ்திகர்களே! உங்கள் கட யில் நம்பிக்கை குறைவு கொள்கின்றீர்கள்? நீங்கள் உண்மை இருக்கிருர், அவர் சர்வ வல்லமையுள்ளவர் என்று ந சுயமரியாதைக்காரர்களின் பிரசாரத்தைக் கண்டு அஞ் அவ்வியக்கப் பெரியார் ஈரோட்டு இராமன் அடிக்கடி மொழிந்து வது உங்கள் செவியிலேறவில்லையா? தாழ்த்தப்பட்ட க்களின் க்கு வி ாதமாய் கடவுளிருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது அ வுளை கடலில் கொண்டுபோய் அழ்த்திவிட வேண்டுமென்று யாங்க கூறுகின்ருேம். அது கடவுள் நிந்தனையாகவோ நாஸ்திகமாகவோ ஒரு பொழுதும் ஆகாது. கடவுள் என்று ஒருவன் இருப்பானுகி இவ்வித அநீதியான சட்டங்களை உண்டுபண்ண மாட்டான் என்று யா கள் கொண்டிருக்கும் உறுதியான எண்ணத்தையே அது காட்டுவதா யிருக்கிறது. இதனுல் எங்களை நாஸ்திகர் என்ருல், திருவள்ளுவர் முதலிய அறிஞர்களும் நாஸ்திகர்களாகத்தானிருக்கின்ருர்கள் என்பதை நீங்களறிதல் வேண்டும். பிச்சை எடுத்துண்ணும்படியாகக் கடவுள் சில ஜனங்களைப படைத்திருக்க மாட்டான் என்று வள்ளுவர் உலகிற் த்துக் கூறவுந்தபொழுது

விபீஷணன் "அப்பீல்."

வைகுண்டம்,
2 மே 1931.

(நமது நிருபர்.)

நாரத மகரிஷியின் நவீனத் தீர்மானம் தேவலோக சட்ட சபையில் நிறைவேறிய பிறகு பிரம்மலோகமும் வைகுண்டமும் மிக பரபரப்படைந்திருக்கின்றன. எல்லா தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றும் சுவர்க்கம் புகுந்த பலரும் பூலோகம் "மடமட" வென்று அடைந்து கொண்டிருக்கின்ற மாற்றத்தைக்கண்டு வியப்புறுகின்றனர். கடந்த 3 மாதங்களாக எங்கும் அதுவே பேச்சாயிருக்கின்றது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் மனம் தற்போது ஒருவாறு நாகரிகக்கடலை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியிருக்கின்றது. அவர்கள் பிரமா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய தேவர்கள் அடங்கிய ஒரு பிரிவிக் கவுன்ஸில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று யோசனை செய்து வருகின்றார்கள். இனி வருகிற சட்டசபையில் அதாவது ஜூன் மாதம் கூடுகின்ற சபையில் அத்தீர்மானம் நிறைவேறுமென்று நினைக்கின்றேன்.

சென்ற வியாழக்கிழமை காலை, நான் "ந்யூஸ்" திரட்டுவதற்காக வைகுண்டத்தை நாடியபோது பாலாழிக்கரையில் ஓர் பெரிய ஜனக்கூட்டம்—இல்லை தேவர் கூட்டம்—காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு தேவனும் வியப்பும் திகைப்பும் பொருந்திய முகத்தோடு ஏதோ உணர்ச்சி ததும்பப் பேசிக்கொண்டு நின்றான். நிமிஷம் செல்லச்செல்ல ஏராளமான தேவர்கள் மடையுடைந்த வெள்ளம்போல் வந்துகொண்டிருந்தனர். புஷ்ப விமானத்தில் வருவோரும், இரதத்தில் வருவோரும், வெள்ளை யானையில் வருவோரும், பறவைகளில் வருவோரும், குதிரைகளில் வருவோருமாக ஏராளம் தேவர்கள் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடையே அத்திரி, அங்கிரஸ், கிரது, புலஸ்தியன், புலஹன், மரீசி, வஸிஷ்டன் முதலிய சப்தரிஷிகளும், வால்மீகி போன்ற புராண முனிவர்களும், ஏனாதி நாயனார், மூர்க்க நாயனார், நக்க நாயனார் முதலிய நாயன்மார்களும், கூரத்தாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களும் பிறரும் காணப்பட்டனர்; இவர்களுடைய முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது. இவ்வளவு

பரபரப்பையும் கண்டவுடன் நான் விஷயமென்னவென்று அறிய ஆவல்கொண்டவனாய்க் கூட்டத்தை நோக்கி ஓடினேன். அங்கு நாரதர் முதலிய சில தேவலோகப் பிரமுகர்கள் யாரோ ஒருவரோடு "ஷேக் ஹாண்டு" செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆ! ஆங்கில நாகரீகம் எவ்வளவு பரவி விட்டது! என்று வியந்து "ஷேக் ஹாண்டு" க்கு உரியவர் யார் என்று பார்த்தேன். வெகு நேரம் பார்த்தபிறகு விபீஷணரென்று தெரிந்தது. விபீஷணர் முகம் வாடி யிருந்தது. உடம்பு பலநாள் நோயுண்டிருந்தாற்போல இளைத்திருந்தது. இவ்வளவு நண்பர்களைக் கண்டும் முகம் புன்னகையைக் காட்டவில்லை. முற் காலத்தில் ஸ்ரீராமனால் சூட்டப்பட்டதாகிய கிரீடம் தலையிலில்லை; கையிலிருந்துகொண்டிருந்தது. அவருடன் வேறு உத்யோகஸ்தர்கள் எவரும் காணப்படவில்லை. நான் காண்டற்கரிய விபீஷணனை வைகுண்டத்தில் கண்டது அளவிலா வியப்பெய்தி சமீபத்தில் சென்று "குட்மார்ணிங் சார்" என்று வாயால் கூறி கையால் சலாம் செய்துவிட்டு "நான் குமரன் பத்திரிகையின் தேவலோக நிருபர்; தாங்கள் இங்கு ஏன் வந்திருக்கின்றீர்களென்பதனை அறிய ஆசைப்படுகிறேன்." என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிந்தேன். அவர் கொளும்பு சம்பந்தம் உடையவராகையினாலே "நல்லது; சந்தோஷம். காலம் மாறிவிட்டதல்லவா? எனது ஆட்சி உரிமை சம்பந்தமாக சிலவற்றை மகா விஷ்ணுவிடம் முறையிட வந்திருக்கின்றேன்." என்று ஆங்கிலத்திலேயே விடை பகர்ந்தார். அத்தருணம் முதல் நாங்களிருவரும் நண்பர்களாகிவிட்டோம். அவர் கூடவே பலநாளாயிருந்து வருகிறேன். அவருக்கு எங்கும் வரவேற்புப் பத்திரங்கள் வாசித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன. பல தலைவர்கள் பேட்டிகாண்கின்றார்கள். பூலோக ஆட்சி முறையைப் பற்றியும் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் பல விஷயங்கள் கேட்கப்படுகின்றன. அவர் அவற்றிற்குத் தகுந்த விடையை யளித்து வருகின்றார். (அவைகளைப்பற்றி அப்பால் எழுதுகின்றேன்.) இங்குள்ள சட்டசபை மெம்பர்கள் அவருக்கு ஓர் உபசார விருந்து அளிக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்தார்கள். ஆனால் ஒருவரிருவர் புதிய தலைவர் விநாயகருக்கு ஒரு விருந்தளிக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்திருப்பதுபற்றி இரண்டையும் ஒன்றாய் நடத்துவது சிறப்புடைத்தாகு

படிப் பணித்தாய். எனவே நான் சிரஞ்சீவியாகி இலங்கையை ஆண்டுவந்தேன். அதுகாலை என்னைப் பலர் புகழ்ந்து என் பக்தர்களாகி என்னைப் போற்றினர்கள். நானும் சீரும் சிறப்பும் பெருக பல வருஷங்களாண்டுவந்தேன். ஆனல் அந்தோ! இப்போதிய நிலை.........கூறும்போதும் இருதயம் வேகின்றது; நாணத்தால் தலை குனிகின்றது; வெட்கம் மேலிடுகின்றது. வெப்கித்தென்ன பிரயோசனம்? கூறுவதைக் கூறினல் தானே கவலை ஒழித்து வாழமுடியும். இப்போது நான் மிகக் கேவலமான நிலையிலிருக்கின்றேன். என்னை உலகில் ஒருவரும் கவுரவிப்பதில்லை. நாளேற ஏற விபீஷணனென்ற ஒருவனிருக்கின்றானென்ற ஞாபகமே மக்கள் மனதைவிட்டு மாறத் தொடங்கிவிட்டது. எனது நூல்களையும் சரித்திரத்தையும் பொய்யென்று எண்ணத் தொடங்கி விட்டார்கள். பலர் நான் உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்தவனென்றும், கோடரிக்காம்பென்றும், சகோதரனைக் காட்டிக்கொடுத்தவனென்றும், கோழையென்றும், கும்பகர்ணனைப்போல வீரனாக யுத்தஞ்செய்து இறக்கப் பயந்தவனென்றும் கூறுகிறார்கள். சிலர் "விபீஷணனைப் பிடித்துத் தந்தால் 1 லட்சம் ரூபாய் இனும்" என்று விளம்பரம் செய்து கேலி செய்கின்றார்கள். சிலர் என்னை அவமதித்து நூல்களெழுதுகின்றனர். பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் ஆராய்ச்சி மேடையில் விபீஷணன் நல்லவனா கெட்டவனா வென்று வாதம் செய்கின்றார்கள். இவ்வளவு அவமானமும் எனக்கெதற்கு? இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே சுயமரியாதை இயக்கம் பரவிவருகின்ற இக்காலத்திலே நான் மானம் கெடுவதானல் எவ்வாறு சகிக்கக்கூடும்? ஒரு நாளிருந்து ஒருநாளிறந்தாலும் மானத்தோடன்றோ இருக்க வேண்டும்? ஒரு காலத்தில் இராமாயணப் புண்ணிய புருஷனெனப்பட்ட யான், இராவணனது பிறந்த தேயத்திற்கு அரசனாயமர்ந்த யான் இவ்வாறு மானங்கெட்டு மதிப்புக்கெட்டு மாள்வதென்றால் உயிர் வாழவும் போகுமோ? ஒருக்கால் இந்த அவமானம் பொறாது இறந்தொழிவதென்றாலும் சிரஞ்சீவிப் பட்டம் குறுக்கிட்டு உயிர் போகின்றதில்லை. ஹே! லக்ஷ்மீபதே! தேவர் கோவே!!

மென்று அபிப்பிராயப்பட்டதால் விபீஷணர் விருந்து ஒத்திவைக் கப்பட்டிருக்கின்றது. (அது நடந்தேறியதும் விகிதமெழுது கிறேன்.)

நேற்று முன் தினம் விபீஷணர் மகாவிஷ்ணுவைச் சென்று தரிசித்தார். அவர் பாற்கடலை கடப்பதற்காக ஒரு தோணி சித்தம் செய்யப்பட்டிருந்தது. விபீஷணர் விஷ்ணுவைப்போய்ப் பார்க்கின்றாரென்றறிந்ததும் கணக்கில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷ்ணு சபையில் பிரசன்னமாகிவிட்டார்கள். சிவனும் ஆஜ ரானார். அப்போது விபீஷணர் விஷ்ணுவைப் பணிய அவர் புன்னகையால் வரவேற்றார். பின் விபீஷணர் அடியில் வருமாறு முறையிடலானார்:—

ஹே! பரந்தாமா! தீனதயாளு! ஆபத் பாந்தவா!! அநாத ரக்ஷகா!! பாலாழி சயனா!!! அடியேன் குறையைத் தீர்த்தருள் வாயாக. நான் கிருத யுகத்திலே உந்தன் ஆணைப்படி விபீஷண னென்ற பெயரோடு விசிரவசின் புதல்வனாக இலங்கையில் அவ தரித்தேன். ராவணன், கும்பகர்ணன் என்போர் என் சகோதரர் களாய்ப் பிறந்தார்கள். அவர்களில் ராவணனென்கின்ற கொடி யோன் மூவுலகையும் அடிமைப்படுத்தி சர்வ தேவர்களையும் அஷ்டதிக் பாலகர்களையும் ஏவலாளராகக்கொண்டு கொடுங்கோல் செலுத்தினான். அது காலை துன்பம் பொறுதவர்களாகிய தேவர் கள் உன்பால் முறையிட நீ ஸ்ரீராமனாக அயோத்தியின் கண்ணே திருவவதாரம் செய்து உன் மனைவியாகிய சீதையை ராவணனால் கவரச் செய்து அக்குற்றத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு ராவணன் மீது படையெடுத்துச் சென்றாய். அதுகாலை அடியேன்—பிறப்பு முதலே விஷ்ணு பக்தியில் தலை சிறந்து விஷ்ணுவென்ற நாமத் தையே எனது ஊணும் உறக்கமும் உயிருமாகக்கொண்டு காலந் தள்ளிய யேதுவால் உன்பால் பக்தி கொண்டு உனக்கு ஆவன செய்தேன். அதுவுமன்றி என் சகோதரனும் சுற்றமும் அழிந்தொழியுமாறு அவனது இரகசியங்களை உனக்குப் போதிக்க வுஞ் செய்தேன். அக்காரணம் பற்றி நீ யெனக்கு இலங்கையை அளித்து, அதற்கு என்னை சர்வாதிகாரியாக்கி "காருள்ளளவும் கடல் நீருள்ளளவும், பாருள்ளளவும்" என்னை ஆண்டுவரும்

ஸ்மார்த்த சமயம் அல்லது இந்து மதத்தின் ... பத்தி
லொன்றான பிராமண சமயம் ஒரு சமயத்தின் தன்மை... ஆராய
விரும்புபவர்கள் முதலாவதாக இவ்வுலக உற்பத்தியைப் பற்றி அச்சமயம்
என்ன கூறுகின்றது ...ன்று ஆராயக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். அவ்
வாறே இந்த ஸ்மார்த்த ...மதத்தை ஆராய்ந்தால் பிரம்மமானது மாயா
சம்பந்தப்பட்டு இவ்வுலகி... பல்வேறு உயிர்களாகத் தோன்றியிருக்கிறது.
இவ்வுயிர்களாகியநாம் இன்... இந்த மாய்கையினின்று விடு... போமாகு...
கடவுளாய் ஆய்விடுவோம் ... தாகும். இதே கொள்கையைக்கொண்
தான் சுவாமி விவேகானந்த... தலிய அறிஞர்கள் மே... ங்கும்
சாரம் செய்து வந்தார்கள். ... தப்பற்றித் "தமி...
களின் சுருக்க வரலாறு" என்... நூலில் "...
...க் கொள்கையான ... க...
...ரே பிரம்மத்தில் ... பதும் பிரம்ம...த
...ரு பொருளும் உ... இல்லையென்பதும் அவர்கள் (ஸ்மா
...ள்) கொள்கைகள் ... என்பது இன்னதென்று சொல்
...ணாத மாயையில் ... ணப்படும் பிரமத்தின் பிரதிபிம்ப
...பதே அவர்க... இக் கொள்கை சில உபநிடதங்களி...
...ணப்படுகின்றன ...மா பிரமத்தின் சாயலேயன்றி உண்மை
...ல் இல்லாத பொரு...ளின் அதன் உறுதியைப்பற்றிப் பேச இட
...ில்லை. அது பிரமத்தின் பகுதியெனில் அதுவும் பிரமமே.
...ரமும் தன்னை வழி பட வேண்டியதுமில்லை. ஆதலால் தன்னை
...மென்றறிபவன் யாதொன்றையும் வழிபட வேண்டுவதில்லை ...
சங்கரர் நூலின் முடிந்த கொள்கை." எனக் கூறப்பட்டி...றது.
சமயக் கொள்கைப்படி நாமே கடவுள் என்றேற்படுவ...
டறிஞர் ஒருவர் இவர்களைப்பற்றி கூறும்பொழுது "தா...
றிடும் பாதகத்தவர்" உன்று கூறியுள்ளார். வடமொழி ...
மற்றோர் அறிஞர் "......சங்கரமதத்தை (ஸ்மார்த்த மதத்...
புத்தமதம் (வைதீகப் போர்வையைப் போர்த்த நாஸ்திக மதம்
சொல்வார்கள். இதனால் பௌத்த சமயக் கூற்றுவ... ருந்த
பௌத்த...களின் தத்துவ நூற்களை வடமொழியில் எ... உபநி...
என்ற பெயரைக் கொடுத்தார் என்று எண்ணவிருக்கிறது" என...
கூறுவதிலிருந்து பகிரங்க நாஸ்திக மதமாகிய புத்தமதக் கொள்கையே
ஸ்மார்த்த மதமா... பரிணமித்திருக்கிறது என்பது நன்கறியக்கிடக்கின்
றது. மேலும் ஸ்மார்த்த மதத்திற்கு ஆதாரம் நாலு வேதம் ஆறு சா...
திரம் பதினெண் புராணங்களும் மற்றும் பல நூல்களுமாம். இவ்வாறு
சாஸ்திரமாகிய நியாய சாஸ்திரம், வைசேஷக சாஸ்திர..., சாங்கிய
சாஸ்திரம், மீமாம்ச சாஸ்திரம், யோக சாஸ்திரம், ...த சாஸ்திரம்,
...ன்பவற்றில் மீமாம்ச சாஸ்திரமானது ஜெய முனி...ால் உண்டுபண்ண
...பட்டது. உலகம் கடவுளால் உண்...ாக்கப்படவில்லை என்று கூறு
...து. இன்பதுன்பங்கள், சுகதுக்கங்கள், ...ாக்கிய நிர்பாக்கியங்கள்
... சகல ...ல் உண்டா... சால்லு...

ச ... ாதப் பதிப்பு.

வ ... வகைவும் ஆகிவிடுகிருன் என்று சொல்லப்பட்டு
தி. ... லகத்திற்கு ஆதியந்த மில்லையென்றும் மலைகளும் கடலும்
ப்போதும் உளதென்றும் ஜடங்கள் உருவா குவது சிறிய அணுக்களால்
ன்றும் கூறுகிறதாம். சாங்கிய சாஸ்திரமும் ஆண்ட
ன் படைக்கிறதில்லை யென்றும் சகலவஸ்துக்களும் பிரகிருதியினுல்
டண்டாகிறதென்றும் அதாவது பிரகிருதி மு... காரணமென்றும் பிர
ஞ்சமென்றும் சகல படைப்புகளும் அநாதி... னவை யென்றும் சொல்
ப்படுகிறது. இன்னும் எந்த வஸ்துவும் ... அழிந்துபோகும் என்பதை
க்கின்றது. இச் சாஸ்திரம் ஒரு வ... நாஸ்திகத்தைப் போதிக்கி
... மதம் ஆஸ்திக மதம் ... று சாதித்த சேலம் பகடால
... கூட "மத ... ஷம்" என்னும் தம் நூலின்
... ஸ்மார்த்த மத சா...
... வற்றுள்ளும் நாஸ்திகத்... ன்றது என்பது
முடியாத உண்மையாகும்.

மேலும் ஸ்மார்த்த மதக் கொள... நாமே பிரமம் (கட
ன்றேற்படுகிறபடியால் நம்மைத் தவ... கிடையா
றற்படுவதால் கடவுள் வணக்கமும், கோயில் ... ணி முதலியன
ளும் அவசியமில்லை யென்பதோடு மக்களைத் ... நிலைக்கும் இட்டு
கிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் ஒரு கதையே தக்
ம்:—

ஒரு ஊரில் ஸ்மார்த்த குரு ஒருவர் இருந்தார். அவரிடம்
ரு பிர... ரியான வாலிபன் ஸ்மார்த்த மத வேதாந்தங்களைப்
... இருந்தார். எல்லாம் பிரம்மம் என்னும் கொள்கை அவர்
... பதிந்துவிட்டது. இஃது இவ்வாறிருக்க, குருவினுடைய
... யருக்கும் இப் பிரமச்சாரியான வாலிப சிஷ்யருக்கும்
... ண்டாய்விட்டது. வாலிப பிரமச்சாரி குருவின் மனை
... சேர்வதைக் குற்றமாக எண்ணினுனில்லை. ஏனென்றுல்
... ரமம், ... பெண்ணும் பிரமம்; இரண்டு பிரமமும் ஒன்ருய் கலந்
துப்பதால் தவறு ஒன்றுமில்லையே என்ற தத்துவப் பொருளை ... குஆரா
ந்தே இவ் விஷயத்தில் இறங்கியுள்ளான். ஒரு நாள் குருவின்
மனைவியும் சிஷ்யனும் ஓரிடத்தில் சரச சல்லாபங்களைப் புரிந்து ஈருட
ம் ஒருயிரும் என்னக் களிப்புற்றிருக்கையில் குருவானவர் கண்டு சிஷ்
னை நோக்கி "அடே பாதகா! அங்கு என்ன செய்கிருய்" என்று அதட்
டிக் கொண்டு கையில் ஒரு தடிக் கம்புடன் செல்ல சிஷ்யன் குருவை
நோக்கி "சுவாமி யான் தவருென்றும் செய்துவிடவில்லையே. உலகத்தி
லுள்ள எல்லா உயிர்களும் பிரமம் என்று கற்பித்திருக்கின்றீர்களே.
அவ்வாருனல் தங்கள் மனைவியும் பிரம்மமன்ருே? அப்பிரமமும (குருவி
னுடைய மனைவியும்) இந்தப் பிரமமும் (சிஷ்யனும்) ஒன்ருய்க் க...
ல் பக்கத்திலிருக்கும் மற்ற பிரமத்திற்... என்ன அ...
அதிரால்...

களின் ... ள் மிக மிகத் தீயவர்கள்; அன்னோர் நூல்களை வாசித்தலும், அவர்களின் பிரசங்கங்களைக் கேட்கச் செல்லுதும், அவர்களுடன் பழகுவதும் தீதென்றும் பொது ஜனங்கள் யாவரும் கூறி விடுவர்.

மேலும் இன்று யான் ஆஸ்திகன், கடவுள் நம்பிக்கையுடையோன் என்று கூறித் திரியும் மக்களில் எத்தனை பே...க்கு உண்மையில் கடவுளிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை உண்டு என்று வினவுகின்றோம்? இன்று ஆஸ்திகர்கள் என்று கூறும் மக்களில் பலர் கோர்ட்டுகளில் வாதியாக ...ா, பிரதிவாதியாகவோ, சாட்சியாகவோ பலமுறையும் வந்து ஆண் ...ன் பேரில் சத்தியஞ் செய்து தாம் உண்மையைச் சொல்லுகிறோம் ...ன்று சத்தியம் பண்ணியே வாக்கு ... கூறுகின்றார்கள். ஆனால் கடவுள் நம்பிக்... ... அங்கு சொல்வது முழுவதும் ... இன்னும் ஆ... ...னிருக்கின்றான் ... இவர்கள் நம்புவார்களாயின் தாழ்த்து... ...ளுக்கு ஆலயப் பிர...சம் அளிக்க மறுப்பதுடன் தெரு... ...ட்டாமலும் பொது கிணறுகளில் தண்ணீர் இறைக்கவொ... தாழ்த்தப்பட்ட ...ெப...ள் சேலையால் மார்பை மூடக் கூடத்... ...யோர், வலி...ரோர் முதலியோர்களுக்கு அளவிடற்கரிய ... புரிந்தும் வரு...தாடு பெண் மக்கள் விதவையானால் அவர்கள் ...றுமணஞ் செய்தல் கூடாது, பெண்களுக்கு சொத்துரிமை கூடாதென்றெல்லாம் மக்க... ...டங்களேற்படுத்தி யிருப்பார்களா? ஆண்டவன் ஒருவன் உண்டென... அவன் நம் குற்றங்களுக்குத் தக்க தண்டனையளிப்பான் என்ப...தையும் உலக மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால் உலகில் கொலையேது ...ளவேது ... ...யேது, சண்டையேது? எங்கும் சாந்தம், எங்கும் அமைதி ... ...ன்ப மயமாயன்றோ விளங்கும்? எனவே இன்று உலக ... ...ரும் கடவுள் நம்பிக்கை யில்லாதவர்களா யிருக்கின்றார்கள் ... பிரத்தியட்சத்தால் காணும் உண்மையாகும். மேலும் ... ...றக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையுமே நாஸ்திகமாய்த்தான் ...றது. ஆண்டவன் ஒருவனிருக்கிறான் என்று பின்னர் தாய் ... ஆசிரி...கள் கற்பித்த பின்னரே ஆண்டவன் என்ற வார்த்தையைக் கூட அறிய ஆரம்பிக்கின்றது.

ஆனால் சுயமரியாதைக்காரர்களோ, கடவுள் ஒருவர் உண்டா? இல்லையா? என்று மக்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டாமென்றே கூறுகின்றார்கள். காணமுடியாத கடவுளைக் காண மக்கள் முயன்று தங்கள் வாழ்நாளை வீணாக்க வேண்டாம். வேண்டுமானால் செல்வம் கொழிக்கும் அமெரிக்கர்கள் கடவுளைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கட்டும். சராசரி ஒரு நாளைக்கு ஒரு நேரத்திய உணவிற்கும் வழியற்ற இந்திய நாட்டு மக்கள் அவ்விதப்பயனற்ற ஆராய்ச்சியில் தலையிட வேண்டாம். ஆண்டவனிருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி நல்லவனாய் நட; நன்மை செய் என்றே சுயமரியாதை இயக்கம் கூறுகின்றது. ஆனால் சுயமரியாதை இயக்கத்தாரிடம், எக் காலத்திலு... ... கடவுள்... என்... ...ரத்தி... ச பிரமாண...

பிரம்மமென்னும் தவறான தத்துவத்தின் தீமை... அதை விட்டு நீங்கிவிட்டார். இஃது பண்டைக்காலம் முதல் ந... நாட்டில் வழங்கி வரும் ஒரு கதையாகும். இவைகளினால் ஸ்மார்த்த மதம் ஆஸ்திக மதமா? நாஸ்திக மதமா? என்னும் உண்மைகள் தெளிவாய்த் தெரிவதோடு அம் மதக் கொள்கைகளினால் வரும் கேடுகளும் நன்கு விளங்கும்.

இந்த மதத்தின் ஒரு கிளை மதமான சார்வாக மதம், பிரத்தியட்ச பிரமாணங்களைத் தவிர மற்ற பிரமாணங்களை நம்புகிறதில்லை. ... பிருதிவி (மண்) அப்பு (ஜலம்) தேயு (அக்கினி) வாயு (காற்று) என நான்கு பூதங்கள் மாத்திர மு...டென்றும் ஆகாய மென்... யென்றும் ஆன்மா என்ற ஒரு வஸ்துவே கிடை... கூடிச் சேர்வதால் பிரா... உண்டாகிற... ...கயென்றும் மற்ற... ...ன... ...வி... ...தி ...னவைகளுண்டெ... ...வது மூடத்தனமென்றும் இறப்பவிர ...தியென்றும் இறந்த... ...ளாலாகிய தேகங் ஷெ பூதங்களாக ...மிவிடுகிறபடியால் ஒ... ...ன்றும் கூறுகிறது.

...ற்றொரு ... லோகாயத மதம். இவ்வுலக சுகமே ...ந்த சுக மென... ...வுலகத்தை விட்டு மேலுலகங்களிற் போ... ...னுபவிக்கும் சுகம் ...றபனம் போல் என்றும் கடவுளும், நரகமும் ...சொர்க்கமும் இல்லையென்றும் சாதிக்கின்றது.

பஞ்சபூத தத்வ வாதிகள் கொள்கையோ, பஞ்சபூதங்களு... ஒரு கடவுள் இல்லை யென்றும் இப் பூதங்களின் பரிணமிப்புகளா... தேகாதி பிரபஞ்சங்களுண்டென்றும் கூறுகிறது.

இன்னும் சாங்கிய மதம், பிரகஸ்பதி மதம், சூன்ய... இந்திரியாத்மவாதிகள் மதம், பௌத்த மதம் முதலிய ம... இந்த மதங்களாயிருந்தும் அவைகளெல்லாம் கடவுள்... கூறும் பகிரங்க நாஸ்திக மதமே யாகும்.

நம் நாட்டில் இன்று குற்றுயிராய்க் கிடக்கும் சை... சமய... பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளுண்மையை ஒப்புக்கொள்ளும் சமயமாகும். அதாவது கடவுள், உயிர், மாயை இம் மூன்றும் அநாதியாகவுள்ளது என்று சொல்லுகிறது. இச் சமயக் கூற்றுப்படி மனிதனுடைய ஆவியானது கடவுளால் உண்டாக்கப்படவில்லை; கடவுள் என்று தோன்றியுள்ளாரோ அன்றே உயிரும் தோன்றியுள்ளது என... தோடு கடவுள் உயிர்களைத் தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்... கருணை மேலீட்டால் இவ் வுடலை உயிர்களுக்கு நல்கினன் என்பது சைவர்களின் சித்தாந்தம். உடலோ மனிதன்,—மனுஷி சேர்க்கையால் மக்களாலே உண்டாக்கப்படுகிறது என்பது நமது பிரத்தியட்ச அனுபவமாகையினால் உடலும் கடவுளால் உண்டாக்கப்படுகிறதில்லை என்... ...து தெளிவாகிறது. உடலும், உயிரும் கடவுளால் உண்டாக்கப்ப... ... என்பது ... கொள்கை என்று ...பா... மக்கள் ந... ...யென்று பகி...

என் குறைகளைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும். அவசியமானால் ஒரு அவதாரம்கூட வெடுத்து பகைவரை யோட்டி இலங்கையை மீட்டுத் தரவேண்டும். அது உங்கள் கடமையும் கருணையும் மெய்மையுமாகும்."

இவ்வளவு நீண்ட உருக்கமான அப்பீலைக் கேட்ட திருமால் வெட்கமும் நாணமும் வருத்தமும் எய்தினர். சிவன் பூமியை நோக்கித் தனக்குள்ளேயே நகைத்தார். நாரதர் முதலியவர்கள் இரங்கினர்கள். சில தேவர்கள் உலகத்தின் போக்கைக்கண்டு கோபம் கொண்டதோடு விபீஷணனைத் தேற்றினர்கள். இந்திரன் முதலியோர் "உம் தலைவிதி இப்படியாயிற்று; யாருக்கு என்ன செய்ய முடியும்?" என்றார்கள். பெரும்பாலும் அங்கு நின்றோரனைவரும் விபீஷணனின் பரிதாபத் தோற்றத்தைக்கண்டு உள்ளம் உருகினர்கள். கடைசியில் விஷ்ணு:—ஹே! பக்தா! கலங்காதே; ஆவனவற்றைச் செய்வோம். நாம் இனி எடுக்கப்போகின்ற அவதாரத்தில் (கல்கியில்) புத்தர்களை யெல்லாம் அழிப்போம்; அழித்து உன் நாட்டை உனக்கே தருவோம்.

விபீஷணன்:—அதுவரையிலும் எப்படிச் சும்மாவிருக்க முடியும்? எனக்குப் பூவுலகிற்குப் போகவே மனம் பதறுகின்றது. ஏனெனில் என்னைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதன் மூலம் ராமாயணத்தை மெய்ப்பிக்க வேண்டுமென்றும், பலர் கங்கணங் கட்டித் திரிகின்றார்கள். நிற்க, நீங்கள் கல்கியவதாரத்தில் புத்தர்களை ஒழிப்பதால் எனக்கு நலனேற்பட்டுவிடாது. இப்போது எனது நாட்டைக் கைப்பற்றி இருப்பவர்கள் ஆங்கிலேயர்களாம். அவர்களிடமிருந்தே நாட்டை மீட்கவேண்டியிருக்கிறது.

போகர்:—இந்த விடத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் பேச விடம் கிடைக்குமானல் என்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கலாமென்று நினைக்கின்றேன். தேவர் திருவுள மெப்படியோ?

விஷ்ணு:—நன்றாகத் தெரிவிக்கலாம். எப்படியும் பொதுத் தேவர்கள் (பொது ஜனங்கள் என்பதற்குச் சரியான தேவலோகப் பதம்) கருத்தை அறிந்தே எதுவும் செய்யப்போகின்றோம். யதேச்சையாக காரிய நிர்வாகம் செய்யும் காலம் மாண்டுவிட்டதல்லவா?

மேற் சொன்னவைகள் எனது சொந்த நாட்டாரிடமிருந்து வருகின்ற அவமானமாம்; ஆகவே அதனை மறந்து விடுமோமென்றாலும் இன்னொரு வழியில் வருகின்ற அவமானமும் நஷ்டமும் என்னால் பொறுக்கமுடிகின்றதில்லை. அதாவது நான் இலங்கையை என் நாடு என்கிறேன்; நீங்களும் என் நாடென்றுதான் தாரை வார்த்தீர்கள். ஆனால் இப்போது அதனை ஆள்கின்றவர்கள் ஆங்கிலேயர்களாம். அவர்கள் கெஜட்டும் ஏனைய ரிக்கார்டுகளும் வைத்து தங்கள் நாடு என்று ஆட்சி புரிகின்றார்கள். பல டிப்பார்ட்டுமெண்டுகளை அமைத்திருக்கின்றார்கள்; உத்தியோகஸ்தர்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; நீதி நியாயக்கோடுகள் இயற்றியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய சட்டமும் நீதியுமே செலுத்தப்படுகின்றன. எனக்களித்த ஒரு நாட்டை அவர்கள் இவ்வாறு ஆள்வதென்றால் அது எவ்வளவு கொடுமை? என் பிரஜைகளை அவர்கள் தம் பிரஜைகளென்று பட்டம் சூட்டி அடிக்கவும் தொந்தரவு செய்யவு செய்கின்றார்கள். இலங்கை வருவாய் முழுதையும் அவர்களே எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள். எனக்குச் செலவுக்குப் போதுமான பணம் எங்கிருந்து வருமோ தெரியவில்லை. இது எவ்வளவு பெரிய அநீதி பாருங்கள். ஒருவன் வீட்டில் இன்னொருவன் புகுந்து வேலைக்காரர்களை எஜமானன்போல் கட்டளையிடுவதானால் அதனை என்னென்பது? இவ்வாங்கிலேயர்களை துரத்தியடித்து நாட்டைக் கைப்பற்றி விடலாமென்றால் அவர்களிடம் துப்பாக்கி யிருக்கிறது; குண்டிருக்கிறது; பீரங்கி யிருக்கிறது; பறவைக்கப்பல் நீர் மூழ்கிக் கப்பல் இவைகளிருக்கின்றன. அஃதோடு Man of war, என்ற சில கப்பல்கள் தீவைக் காவல் செய்து வருகின்றன. அவை சுற்றி வரும்போது எனக்குப் பார்க்கவே நடுக்கமெடுக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட ஆங்கிலேயர்களிடம பண்டைக்காலத்து அம்பையும் வில்லையும் வைத்திருக்கின்ற என்னால் எவ்வாறு போர்செய்ய முடியும்? ஒருக்கால் வழக்காடலாமென்றால் அவர்கள் இலங்கையை 1800-ம் வருஷம் டச்சுக்காரர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கினார்களாம். டச்சுக்காரர்கள் புத்த—இந்து அரசர்களிடமிருந்து போரில் ஜயித்தார்களாம். இவ்வாறு எனக்குச் சொந்தமான நாட்டை பலர் ஆள்வதானால் என்ன அருத்தம்? எனவே எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானே! நீங்கள் அடியேன்பேரில் கருணை கூர்ந்து

போகர் :—அப்படியானால் எமது மக்களாகிய ஆங்கிலேயர் கையிலிருந்து நாட்டை எடுப்பது சரியல்ல. அவர்கள் டச்சுக் காரர்களிடமிருந்து பரிவர்த்தனையாக இலங்கையைப் பெற்றிருக் கின்றார்கள்.

விஷ்ணு:—டச்சுக்காரர்களோ ?

போகர் :—அதனைப்பற்றியே சிந்திக்கவேண்டா மென்கின் றேன். ஏனெனில் எவர் உலகில் எதைச் செய்தாலும் எல்லாவற் றிற்கும் காரணபூதர் நீங்கள்தானே. ஒரு விஷயத்தைச் செய்யும் படித் தூண்டிவிட்டு அப்பால் செய்தவனைத் தண்டிப்பதென்றால் முறையல்ல. உலகச் சட்டப்படி அது குற்றகரமாகும்.

(இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் எல்லோரும் விழித்தார் கள். விஷ்ணு சிவனாதியோர் முகமிருண்டது.) கடைசியாக

விஷ்ணு :—பக்த சிரோமணி! இந்த நிலையில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. சமீபத்தில் ஓர் பிரிவுக் கவுன் சில் ஏற்படப் போகிறது. அதில் இந்த பிரசினையைப் பற்றி யோசிக்கிறோம். அதுவரையிலும் இங்கேயே இரு. உலகிற் சென்றால் யாரேனும் பிடித்துவிடுவார்களோ வென்ற பயம் வேண்டாம்.

* * *

(இப்போது தேவலோகம் முழுதும் இவ்விஷயமே பேசப் பட்டு வருகிறது. எஞ்சியவற்றை யப்பால் எழுதுகிறேன்.)

(E. S

பங்கஜத்தின் பரிதாப மரணம்.

பங்கஜமும், விசாலாட்சியும் பால்ய சிநேகிதிகள். ஒருவ மேல் ஒருவருக்கு அளவிடற்கரிய அன்பு முதிர்ந்த அபிமானம் இருவரும் ஒத்தவயதினர்; ஒத்த தன்மையினர்; அவ்விரு பெண் மணிகளும் பூப்பெய்தியதும், இல்லறத் தலைவியராக ஆக்கப்பட் டதுங்கூட ஏறக்குறைய ஒரேகாலத்தில்தான்!

மார்கழித் திருநாளின்போது, இருவரும் நல்ல அணிபணி பூண்டு, மகிழ்பூத்த உள்ளத்தினராய், தத்தம் கணவருடன், "தில்லைக்கப்பால் நின்று சேவித்தாலும் ஜெனனம் எல்லைக்கப்பால்

போகுமே" என்று புகழ்ந்து கூறும் சிறப்பினை வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் சிதம்பரம் சென்று, 'ததிங்கிணத்தோம்' எனத் தாண்டவமாடும், தாண்டவ மூர்த்தியைத் தரிசித்துப் பேரானந்த மடைந்து, பின்பும் சந்நிதானத்தை விட்டகல மனமிலராய், பதிகங்கள் பாடி, நெஞ்சு நெக்குருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்றனர். அவ்விரு நல்லாரின் கணவன்மாராய கனகசபாபதிப் பிள்ளையும், பொன்னம்பலம் பிள்ளையும் தங்கள் கரங்களைச் சிரமீது கூப்பி ஒரு காலைத்தூக்கி, ஆடிப் பாடித் தங்கள் மெய் பக்தியை நடராஜப் பெருமானுக்கு வெளிப்படுத்தினர். கடைசியாகக் கோவில் குருக்கள் தீபாராதனைத் தட்டைமேலே தூக்கி, சுவாமியின் முகத்துக்கு நேராகப்பிடித்து வெளியில் கொடிமரத்தினருகில் நின்று மேளம் வாசித்துக்கொண்டிருந்த நாகசுரம் சின்னச்சாமியின் இசைக்கிசைந்த வண்ணம் மேலுங்கீழுமாக ஆட்டினர். சந்நிதியில் நின்றுகொண்டிருந்த பக்தர்களின் கன்னங்கள் தங்களுக்கேற்பட்ட அடிகளைக் குறைவின்றிப் பெற்றன. அதுவே தக்கசமயமென எண்ணி அருகில் நிற்கும் பெண்டிரின் மேல் விழுந்து நெருக்கித் தள்ளும் சிலரின் செய்கையையும், அதனாலேற்படும் கஷ்டத்தையும் சிறிதும் சட்டை செய்யாமலும், தாங்கள் நின்றுகொண்டிருப்பது "சுவாமி" சந்நிதியில் என்பதை மறந்தும், "அம்மா! தாயே! ஈஸ்வரி! காப்பாத்தம்மா; ஓம்பேரு வளங்கப் புள்ளேகுட்டிகளெ யெல்லாம் நோய் நொடியில்லாமல் நல்ல நெலமையில் வையய்மா" எனத் தோத்தரித்து நின்றனர் பெண்டிர். இக்கூட்டத்தில் நின்ற பங்கஜமும் விசாலாட்சியுங்கூட இப்படியே பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொண்டார்கள்! சிறிது விவரமாகக் கூறினால், பங்கஜம், தான் 85 வயது வரையில் இருந்து "பெத்துப் பெருகி" வாழ்ந்து அதன் பின்னர் "சுமங்கிலிக் கழுத்தோடு" கைலாயஞ் சேரவேண்டுமென்றும், விசாலாட்சி, அப்பொழுது தன் வயிற்றிலிருக்கும் சிசு ஆண் குழந்தையாக இருக்கவேண்டுமென்றும், அப்படி ஆணாகப் பிறந்தால் நடராஜன் என்று பெயரிடுவதாகவும் பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொண்டார்கள். பின்னர் சகஸ்ரநாம அர்ச்சனையுட்பட சகலவும் ஐதீகப்படி செய்து முடித்தனர். பூசாரிகளும் அளவுக்கதிகமாகவே காசு பெற்றனர். மடப்பள்ளிச் சாதம்

விலைக்கு வாங்கி ஏழைகளுக்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்டது. கடைசியில் 'திருவாதிரைக் களி'யில் தலைக்கு 2 ரூபாய்க்குப் பெற்றுப் பத்திரம் செய்துகொண்டு பயணம் செய்ய ஆயத்தமாயினர். கோவில் பெரிய பட்டரான நீலகண்ட தீக்ஷிதர், அவர்கள் புறப்படுஞ் சமயத்தில் அவர்களிடம் பல்லைக்காட்டி எட்டணு பெற்றுக் கொண்டு, மகிழ்பூத்த உள்ளத்தினராய்த் தன் இரு கைகளையும் உயரத்தூக்கி வாயைப் பிளந்த வண்ணம் "மகராஜனுயிருங்கள்" என்று இரு ஆடவரையும் வாழ்த்தி, இரு மடந்தையரையும் நோக்கி "தீர்க்க சுமங்கலீபவ" என்று அட்சர சுத்தியாகக் கூறி ஆசீர்வாதமும் செய்தார். அதே சமயம் கௌளியுங்கூட ஈசானிய திக்கில் "கலகல" வெனச் சப்தித்து அவரது ஆசீர்வாதத்தை ஆமோதித்ததாகக் கேள்வி.

எல்லாம் ஆயிற்று; மறுநாள் விசாலாட்சியும் அவள் கணவரான பொன்னம்பலம் பிள்ளையும் திருநெல்வேலிக்கும், பங்கஜமும் கனகசபாபதிப்பிள்ளையும் சீயாழிக்கும் பிரயாணமாயினர்.

மறுதினம் மாலை 5-30 மணிக்கு திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ் ரயில்வண்டி திருநெல்வேலி ஸ்டேஷனை அடைந்தது. உடனே நமது தம்பதிகள் தங்களது மூட்டை முடிச்சுகளுடன் வண்டியினின்றும் கீழிறங்கி, ஜட்கா ஒன்றை வாடகைக்கமர்த்திக்கொண்டு டவுண் தெற்குப் புதுத்தெருவிலுள்ள தங்கள் வீட்டையடைந்தனர். காக்கி உடையுடனும், சிகப்பு வர்ண ஸைக்கிள் வண்டியுடனும் காணப்பட்ட தந்திச் சேவகன் ஒருவன் தங்கள் வீட்டு கதவைத் தட்டி, "ஐயா, ஐயா" என்று கத்திக்கொண்டிருந்ததைக் கண்ட பொன்னம்பலம்பிள்ளை நகைத்தவண்ணம் அவனை கூப்பிட்டுக்கொண்டே அருகில் சென்றார். அவன் மஞ்சள் வர்ண கவர் ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்துத் தனது கைப் புத்தகத்தில் அவரது கையெழுத்தை வாங்கிக்கொண்டு சென்றான்.

"நாம் வீட்டுக்கு வருமுன்னே தந்தி எங்கிருந்து வந்திருக்கிறது?" என்று கேட்டுக்கொண்டே அருகில் வந்தாள் விசாலாட்சி. பொன்னம்பலம்பிள்ளை தந்தியைப் பிரித்துப் படித்துப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டு மறுபடியும் ஓர் முறை தந்தியைத் தனக்குள் படித்துப் பார்த்தார். தலையைச் சொறிந்துகொண்டு பெரு

மூச்சு விட்டார். "என்ன சமாச்சாரம் சீக்கிரம் சொல்லுங்களேன்" என்று அவசரப்படுத்தினுள் அவரது மனைவி. "சொல்லுவதென்ன இருக்கிறது. நேற்று நம்முடனிருந்து சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுச் சீயாழி சென்ற கனகசபாபதிப்பிள்ளை, "வாய்வு" உபத்திரவத்தால் இன்று காலை திடீரென்று இறந்துவிட்டாராம்" என்று கூறினுர் பிள்ளை. "என்ன! கனக சபாபதிப்பிள்ளை இறந்துவிட்டாரா? நன்ருகப் பாருங்கள் தந்தியை" என்று படபடப்புடன் கூறினுள் பேதையான விசாலாட்சி. அவரும் தந்தித்தாளை மறுபடியும் மறுபடியும் படித்துப்பார்த்தார். அது வேறு விதமாக இருந்துவிடப்படாதா என்று எண்ணி ஆர்வத்துடன் தன் கணவரின் முகத்தைப் பார்த்தவண்ணம் நின்ருள் விசாலாட்சி. அவள் என்ன எண்ணியும், பொன்னம்பலம்பிள்ளை எத்தனை தடவைதான் படித்துப் பார்த்தும், அந்தப் பொல்லாத தந்திக் காகிதத்தில், 'கனக சபாபதிபிள்ளை, இறந்துவிட்டார்' என்ற செய்தி தான் காணப்பட்டது! அதன் பின்னர் அங்கு நடந்தவற்றை விவரிக்கத் தேவையில்லை.

மறுதினம் மாலை சுமார் 4 மணிக்கு, சீயாழியிலுள்ள பங்கஜத்தின் வீட்டெதிரில் ஜட்கா ஒன்று வந்து நின்றது. விசாலாட்சி அதிலிருந்து இறங்கி வீட்டினுள் சென்ருள். அங்கு அவள் எதைக் கண்டிருப்பாள்? இரண்டு தினங்களுக்கு முன் நடந்த திருவாதிரை உற்சவத்தின்போது, மஞ்சள் குங்குமத்துடனும், அணிபணிகளுடனும், மகிழ்பூத்த உள்ளத்துடனும் சுமங்கிலியாய் விளங்கிய பாவை பங்கஜம், வெள்ளைப் புடவையுடனும் தலைவிரி கோலத்துடனும் அமங்கிலியாய் வீட்டின் ஓர் மூலையில் பிரேதம் போன்று விழுந்து கிடந்த பரிதாபகரமான காட்சியைக் கண்டாள்!

"பங்கஜம்! உனக்கும் இக்கதி வந்ததா?" என்று ஓலமிட்டாள் விசாலாட்சி.

"அக்கா! பாழாய்ப்போன சாமிக்கு நேற்றுத்தானே கடன்பட்டுப் பஞ்சாமிர்த பாலபிஷேகங்கள் செய்துவைத்தேன்; இன்று என்னை இப்படியாக்கி விட்டதே! அந்தத் தெய்வத்துக்குக் கண் பொட்டையாய்ப் போய்விட்டதே" என்று கதறினுள்

பரிதாபமிகுந்த பங்கஜம்!—இந்தக் கண்றாவியை அதிகமாய் வளர்த்த நாம் விரும்பவில்லை கடைசியாக "என்னவோ உன் தலைவிதி இப்படி" என்று ஆறுதல் கூறிவிட்டு விசாலாட்சி பிரிந்தாள். 'கோவிலில் நடந்த அர்ச்சனை அபிஷேகங்களும், பட்ட ரின் வாய் நிறைந்த வாழ்த்துதலும், கௌளியின் சாட்சியமுங் கூட பங்கஜத்தின் விஷயத்தில் பயனற்றனவாய்ப் போய்விட்ட ரவே' என விசாலாட்சி எண்ணமிட்டுக்கொண்டு சென்றதில் ாதொரு மிகைப்பாடும் இல்லையே!

அதிலிருந்து மாதம் 6 சென்றது. இக்காலங்களில் பாவம்! ங்கஜம் என்னென்ன பாடுகள் பட்டிருப்பாளென்பதை நாம் றுவதெனில் மிக விரியும். எங்ஙனமாயினும், மறுமணம் மறுக் ப்பட்டிருக்கும் சமூகத்தில் தோன்றியவளான நமது பங்கஜத் ன் நிலைமை மிகமிகப் பரிதாபகரமானதே என்பதை நேர்மை டைய எவரும் மறுக்க இயலாது.

நேயர்களே! கடைசியாக இன்னும் ஒரு செய்தியும் கேட்டு டுங்கள். திருநெல்வேலியில் பொன்னம்பலம்பிள்ளை ஓர்நாள் மத்தியானம் சாப்பாட்டிற்காக வீட்டிற்கு வந்தபோது தினசரிப் பத்திரிகை யொன்றைக் கொண்டுவந்து தன் மனைவியிட மீந்து, அதிலிருந்த ஓர் விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் படிக்கும்படி கூறி னார். அவ்விஷயத்தைப் பத்திரிகையிலிருந்தபடியே கீழே தரு கின்றோம்.

சீயாழியில் கொடுங்கொலை.

சகோதரியைக்கொன்ற சகோதரன்.

சீயாழி, செப் 18.

இன்று காலை, இவ்வூர் மேலவீதியின்——லக்கமுள்ள வீட் டில் தூக்கிட்டுக்கொண்டு மாண்டிருந்த ஓர் பெண்ணின் பிரேதம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

விவரம் பின் வருமாறு:—

இறந்தப்பெண் தொண்டைமண்டல முதலியார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவள். வயது 17. பெயர் பங்கஜம். அவளது கணவர் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் காலமாகிவிடவே அவள் விதவையானாள்.

விதவைகள் எனப்படுவோர் அனுசரிக்கவேண்டுமென ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் சட்டதிட்டங்களை யெல்லாம் அவள் ஒழுங்காகவே அனுசரித்து வந்தாள். நேற்றிரவு இவ்வூர் மிராசுதாரின் வீட்டில் நடந்த கல்யாண ஊர்வலம் மேலவீதியிலுள்ள அப்பெண்ணின் வீட்டருகில் வந்தபோது, தெருவை நோக்கியவண்ண அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் சிறிய ஜன்னல் வழியாக ஷை வி வைப் பெண் பங்கஜம் என்பாள் வீட்டினுள்ளிருந்த வண்ண அவ்வூர்வலக்காட்சியைக் கவனித்தாள். வீதியில் வந்து கொண் ருந்தவர்களில் இரண்டொருவர் அதனைக் கண்டார்களாம். இதறிந்த அப்பெண்ணின் தமையன் கோவிந்தசாமி யென்பவ மனம் பொறாது, அன்றிரவு அவள் அயர்ந்து தூங்குகையி அவள் வாயில் துணியை அடைத்துக் கழுத்தில் கயிற்றைச் சு கிட்டு மாட்டித் தூக்கிட்டுக் கொன்றுவிட்டான். கொலையா கைதியாக்கப்பட்டான். இன்ஸ்பெக்டரிடம் அவன் கொடுத் வாக்குமூலத்தில், தன் தங்கை கைம்பெண்ணின் கட்டுப்பா டிற்கு மீறி ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்தது தகாததும் தனது குடும்பத்தின் நற்பெயருக்குப் பங்கம் விளைவிக்கத்தக்க மாகுமெனக் கருதியதால் அவளைத் தூக்கிட்டுக் கொன்றுவிட்ட தாகக் கூறினனும். விசாரணை நடைபெறும்.

அச் செய்தியைப் படித்தவுடன் விசாலாட்சி, மாதர் மறு மணத்தைப் பற்றி என்ன முடிவுக்கு வந்திருப்பாளென்பதை வாசகர்களே ஊகித்துக்கொள்ள விட்டுவிடுகின்றோம்.

ஐயோ! வைதீகமே! ஐயோ! வைதவ்வியமே!

படுக்கையறையில் சீர்திருத்தம்.

தற்போது எல்லா சிவாலயங்களிலும் பரமசிவனுக்கென்று ஓர் படுக்கையறை ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இரவு சாப்பாடு, தாம்பூலம் தரித்தல் ஆகியவை முடிந்ததும் பூசை செய்கின்ற ஐயர் கருணை கூர்ந்து எம்மாண்டவனுகிய பரமசிவனை யும் பார்வதியையும் கூட்டிக்கொண்டு அடைக்கின்றார். அடைப்ப தோடு நில்லாமல் தாம்பூலம், புஷ்பம், பழம், பன்னீர் முதலிய

பொருள்களும் வைக்கப்படுகின்றன. இதனை நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக எல்லா சிவன்களும் ஏற்று வந்தார்கள். ஒருவராவது போதுமென்றோ போதாதென்றோ கூறவில்லை. ஆனால் நனி நாகரிகம் சுடர்விட்டுக் கதிர் பரப்பி மிளிர்கின்ற இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே எத்தனையோ வித விதமான அபூர்வ சாமான்கள் கிடைக்கின்ற இந்தக்காலத்திலே சாதாரணமான வெற்றிலை பாக்கு சந்தனம் புஷ்பம் இவற்றைக்கொண்டு திருப்திப்படுவது இயலுமா? ஆகவே ஆசை பிடித்த ஒரு தென்னாட்டுச் சாமி இரவு அதன் தரும கர்த்தாவின் கனவில் தோன்றி "ஏ! பக்தா! என்னுடைய படுக்கையறைக்கு இப்போது வைக்கின்ற பொருட்கள் போதாது. அவைகளெல்லாம் பல நூற்றாண்டுகளாக வைக்கப்படுகின்றவைகளாம். எப்போதும் ஒருவன் ஒரு பொருளையே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்க முடியாது? மேலும் விதவிதமான பல மேனாட்டுச்சாமான்கள் கிடைக்கும்போது ஏன் பழைய சாமான்கள் வேண்டும்? ஆகவே இனிமேல் எமது படுக்கையறையில் ஒரு எலக்டிரிக் விசிறி, பாரிஸ் ஸெண்டு 1 புட்டி (பெரும்பாலும் ஹெய்கோ அல்லது பாம்பையாவாயிருக்க வேண்டும்.) ஒரு பெரிய நிலைக்கண்ணாடி, ஒரு சீப்பு, ஒரு புட்டி காமனீய ஆயில், ஹிஸ் மாஸ்டேர்ஸ் வாய்ஸ் கிராமபோண் (போர்ட்டபிள். சிங்காரம் ததும்பும் "மானே உன் மேல் மையலானேன்" "கட்டாணி முத்தே என் கண்ணாட்டியே" "மோகலாகிரியானதினாலே நான்" "காமசுந்தராங்கி உனது" என்பவை போன்ற பிளேட்டுகளுடன்) 2 சைனா டிஷ் நிறைந்த தண்ணீர், நல்ல சூரத்துப் பன்னீர், சலவைக் கல்லினால் செய்த சில நிர்வாணப் பதுமைகள் முதலியன வைக்க வேண்டும். எனது இந்த விருப்பத்தை 3 நாட்களுக்குள் நிறைவேற்றி வைக்காவிட்டால் உன்னை மூச்சைப்பிடித்துக் கொன்றுவிடுவேன் என்று கூறினராம். அந்த தர்ம கர்த்தா இங்கிலாந்துச் பிரான்ஸுக்கும், சூரத்துக்கும் ஏ னைய விடங்கட்கும் கொடுத்திருக்கிறார். இதனைக் கண்டு தென்னிந்தியாவி சாமிகளும் தத்தம் அறைகளையும் சீர்திருத்தம் செட் மென்று வற்புறுத்த நிச்சயித்துள்ளனராம். மணமா ஊக்கமிப்படியிருக்க பிரம்மசாரிகளான சாமிகளும், களாக அம்மன்மார்களும் என் செய்வார்களோ? (

பலதிரட்டு.

சிவபெருமான் சுயமரியாதையில் சேர்ந்துவிட்டார்.

(நாரதர் எழுதுகிறார்.)

கைலாசத்தில் குடியேறியிருக்கிற ஜனங்களின் நிலைமையைப் பற்றி நண்பர் ஒருவர் கேட்டார். கைலாசத்தில் இன்ன ஜாதி யென்பதில்லை; இன்ன மதமென்பதில்லை. இந்தியா தேசத்தில் எத்தனை பேதமுள்ளவர் இருக்கின்றனரோ அப்படியேதான் அங்கு மிருக்கின்றது. சிவபூசை செய்கிறவர்களும் அங்கு குடியேறு கிறார்கள்; கள்ளுப் பீப்பாயைக் க[illegible]லிசெய்கிறவர்களும் அங்கு வருகிறார்கள். பார்ப்பனரும் வருகின்றனர்; பறையரும் வரு கின்றனர். இவர்களெல்லாரும் அங்கு குடியேறி இருக்கிறார்க ளாயினும் எல்லாரும் ஒன்றாகத்தானிருக்கவேண்டும்; ஒன்றாகத் தான் எல்லாம் விபூதி பூசியோ தருமம் செய்தோ சிவபூசை செய்தோ ருத்ராக்ஷம் கட்டியோ அல்லது தெருவிற்கிடக்கும் சாம்பல் தூசி பட்டோ சிவா என்று சொல்லியோ முக்திக்கு வந் தவர்களாதலால் ஒருவரைப்போல மற்றவர் இல்லை. என்றாலும் முக்தியுலகத்தில் வித்தியாசமில்லை யென்று சட்டமிருப்பதால் இவர்கள் எல்லாரையும் ஒருவருக்கொருவர் உயர்வு தாழ்வாக நட த்த முடியவில்லை. இப்போது புதிதாகக் குடியேறிய ஆஸ்திகர் களும் காங்கிரஸ் வாலாக்களும் ஜாதிவித்தியாசம், ஒழுக்க வித்தியா சம், ஆசார அனுஷ்டான வித்தியாசத்துடன்தான் இங்கு நடத் தப்படவேண்டுமென்றும் இல்லாவிட்டால் சத்தியாக்கிரகம் செய் வோமென்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் புதிதாக வந்திருக்கும் சுய மரியாதைக்காரர் இந்தியாவிலேயே இருக்கும் வித்தியாசங்களை [illegible]ழித்துச் சம உரிமை வேண்டுமென்று பெரும் போராட்டம் [illegible]க்கிறபோது இங்கிருக்கிற உரிமையை விடக்கூடாதென்று [illegible] பிடிக்கின்றனர். சிவபெருமான் "முக்தி யுலகத்தில் வித்தி[illegible] கிடையாதென்பது எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். [illegible]ரும் சரிநிகர் சமானந்தான்; வித்தியாசமில்லை" என்று [illegible] கூறிவிட்டார். இதனால்தான் சிலர் சிவபெருமான் [illegible]தக் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டாரென்று சொல்கிறார்கள். [illegible]நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கம் வர வர உரம்பெற்று

வருவதற்கு சிவபெருமான் அருள்சுரந்து வருகிறபடியாலும் அவர் இதில் சேர்ந்துவிட்டாரென்று பலர் கருதுகிறார்கள்.

கடவுளுக்கு ஊட்டி வாசம்.

சென்னை கவர்ண்மெண்டார் கோடைகாலத்தில் வெப்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஊட்டிக்குப் போகிறார்கள். இந்தியா கவர்ண்மெண்டார் சிம்லாவுக்குப் போகிறார்கள். பர்மா கவர்ண்மெண்டார் மேய்மோவுக்குச் செல்கிறார்கள். பொது ஜனங்கள் கொடைக்கானல், குற்றாலம் போன்ற இடங்கட்கு ஓடுகிறார்கள். கோவில்களிலிருக்கிற கடவுள்கட்கு வசந்தோற்சவம் கொண்டாடப்படுகிறது. வசந்தோற்சவத்திற்குச் செலவு ஏராளமாக ஆகிறது. என்றாலும் அதிகமான குளிர்ச்சிக்கு மார்க்கமில்லை. ஒரு வாரம் பத்துநாள் தான் வசந்தோற்சவத்தில் சுகம் இருக்க முடிகிறது ஆதலால் இந்த சுவாமிகளை யெல்லாம் கார்களில் ஏற்றி ஊட்டிக்கு அனுப்பி வெயில்காலத்தை கழித்துவிட்டு வரும்படி செய்யலாம். தரும கர்த்தாக்களும் பக்தர்களும் இதற்கொரு ஏற்பாடு செய்தல் நல்லதல்லவா? பங்குனிச் சித்திரை வைகாசி ஆனி வரை நான்கு மாதங்களில் சுவாமிகள் எல்லாம் ஊட்டிக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். அப்பால் அதனதன் யதாஸ்தானத்திற்கு வந்துவிடலாம். மனிதரைப் போலத்தானே கடவுளும். மனிதருக்கு சுகவாசம் தேவைப்படுவதுபோலவே கடவுளுக்கும் தேவையிருக்கும். ஆனால் அவருக்கு வாயில்லாதபடியால் கேட்கமாட்டார். உண்மையான பக்தர்கள் ஊட்டியில் பங்களாக்களைப் பிடித்து சுவாமிகளைக் கொண்டுபோய் வைத்து வென்னீர் முதலிய அபிஷேகங்களைச் செய்து காப்பாற்றிக்கொண்டு வரலாம்.

பெருமாள் எந்த நாமம் போட்டிருந்தார்?

தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற முக்கியமான கோயில்களில் பெருமாளுக்கு எந்த நாமம் போடுகிறதென்பதில் சண்டை ஏற்படுவதும் கோர்ட்டுக்குப் போய் வழக்காடுவதும் வடகலை நாமத்தை அழித்துத் தென்கலை நாமம் போடுவதும் தென்கலையை அழித்துவிட்டு வடகலையைப் போடுவதுமாக நடைபெற்று வருகிறது. இதனால் கோர்ட்டுகட்கும் பெருங் கஷ்ட மேற்பட்டு அனுவசியமாகப் பல

வேலைகளேற்படுகின்றன. இதற்கு ஒரே தீர்ப்பாக பரமபதத்தில் பாம்பின் மேற் படுத்திருக்கிற பெருமாளை நேரில் பார்த்து அவர் எந்த நாமம் போட்டிருக்கிறாரென்பதைத் தெரிந்துகொண்டு வரும்படி ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தினால் நன்மையாக இருக்கும். இதற்கு ஆகும் செலவை திருப்பதி, சீரங்கம் போன்ற கோவில்களின் தலையில் போட்டுவிடலாம். ஷை கமிஷனில் திருவாளர்களான சத்திய மூர்த்தி, எம். கே ஆச்சாரியார், ராஜா பகதூர் கிருஷ்ணமாசாரியார் ஆகியோர்களின் பெயர்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்கிறோம்.

கடவுளின் கல்யாண ஊர்வலம்.

கல்யாணம் நடக்கிறபோது ஊர்வலம் நடப்பது வெகுநாளைய வழக்கம். பழய காலத்தில் ரதங்களில் வைத்து ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். பிறகு ரதங்களிலும் குதிரை சாரட்டிலும் வைத்து நடத்தினார்கள். இப்போது கல்யாண ஊர்வலங்கள் யாவும் அழகான மோட்டார்களில் வைத்து நடத்தப்பெறுகின்றன. இந்த முறை சிவபெருமான் சுப்பிரமணியர் முதலிய தெய்வங்களின் கலியாணங்களில் கையாளப்படாத காரணமென்ன? கோயில்களில் வருஷந்தோறும் சுவாமிகட்குக் கல்யாணங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. நகைகள் விளக்குகள் நடைமுறைகள் முதலியவற்றில் நவீன முறைகள் கையாளப்பட்டாலும் கல்யாணம் முடிந்தவுடன் சுவாமி—அம்மன் ஊர்வலத்தில் பழய முறைதான் கையாளப்படுகின்றது. நல்ல நல்ல மோட்டார் கார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதில் சுவாமிகளை வைத்து நன்றாக அலங்காரம் செய்து ஊர்வலத்தை நடத்தலாமல்லவா? தேர்களைப் பெரிதாகச் செய்துவைத்துக்கொண்டு இழுப்பதற்கு ஆளகப்படாமல் திண்டாடுகின்றனர். திருவண்ணாமலையில் தேரிழுக்க ஆளகப்படுவதில்லை. ஆனால் அந்த ஊர் போலீசுக்காரர் வீதியில் போகிறவர்களையெல்லாம் விரட்டிப் பிடித்துத் தேரிழுக்கச் சொல்கிறார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்காகப் பணச் செலவும் கஷ்டமும் பலவிடங்களிலும் உண்டாகின்றன. சாமி தூக்குவதற்கு அநேக இடத்தில் ஆளே அகப்படுவதில்லை. மோட்டார்கார்களில் வைத்தே அலங்காரம் செய்துவிட்டால் துன்பம் ஒருவாறாக ஒழிந்து

விடக்கூடும். நவீன முறையாகவும் சுலபமாகவும் இருக்கும். இம்முறையை தருமகர்த்தாக்கள் கையாள முன்வருவார்களா?

அரசமரத்துக்குப் பிள்ளை எங்கே?

"அரசமரம் ஆண். வேப்ப மரம் பெண். இவ்விரண்டுக்கும் கலியாணம், செய்து வைத்தால் செய்துவைப்பவர்களுக்குக் குழந்தை பிறக்கும்; வீட்டில் கல்யாணங்கள் நடைபெறும்; செல்வம் பெருகும்; இன்னும் சொல்லப்பட்ட எல்லா நன்மைகளும் பெருக உண்டாகும்" என்பது ஐயரின் உபதேசம். இதை நம்பியாகிவிட்டது. ஐயருக்கும் சோமன் ஜோடி தக்ஷிணையெல்லாம் வழங்கிக் கல்யாணங்கள் நடைபெறுகின்றன. வீட்டிலே பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் செய்யவகையில்லை. 30,000—35,000வேண்டியிருக்கிறது. மரம் மாதிரி மனிதன் வளருகிறுன். கல்யாணத்துக்கு வகையில்லை. மரத்துக்குக் கல்யாணம் செய்ய மனிதன் முன் நிற்கிறுன். அதில் எனக்கொரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. அரசமரத்துக்கும் வேப்ப மரத்துக்கும் கல்யாணம் செய்தார்களே அவற்றுக்குப் பிள்ளை பிறக்கவில்லையே. கல்யாணம் செய்யுமுன் இருந்த நிலையிலேதானே இரண்டு மரமும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு மரங்களையும் இராமேசுவரத்திற்கு அனுப்பித் தீர்த்தமாடச் செய்வது நல்லதல்லவா? ஏன் அரசுக்கும் வேம்புக்கும் கல்யாணம் செய்துவைத்த பணக்கார பிரபு இரண்டு மரத்திலும் இரண்டு வாதுகளையாவது வெட்டி ராமேசுவரம் கோடிக் கரைக்குக்கொண்டு போய்த் தீர்த்தமாடச் செய்யக் கூடாது.

கல்யாணத்தைப் புதுப்பித்தல்.

கிறிஸ்துமதம் மகமதிய மதம் புத்தமதம் போன்ற மதஸ்தர்கள் கல்யாணம் செய்து கொள்வதும், பிடிக்காவிட்டால் விலகிக் கொள்வதும் சாதாரண வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். ஹிந்துக்களில் இவ் வழக்கமில்லை. ஆனல் மற்ற மதக் கடவுள்களுக்கு அவர்கள் உயிருடனிருந்தபோது செய்துகொண்ட கல்யாணந்தானுண்டு. இந்துக் கடவுள்களுக்குச் செய்த கல்யாணம் வருஷந்தோறும் கான்சலாகி வருகிறது. ஆதலால்தான் கோயில்களில் வருஷந்தோறும் சாமியையும் அம்மனையும் வைத்துத் திருக்கல்யா

ணம் செய்கிறார்கள். வருஷந்தோறும் தாலி செய்து கட்டுகிறார்கள். சுவாமிகளின் கல்யாணம் தானாகவே ஒரு வருஷத்தில் கான்சலாகிவிடுகிறது. உடனே புதுப்பித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த சாமியின் மனிதர்களுக்கு மட்டும் கட்டிய தாலி செத்தால்தான் ஒழியும். கழற்றி யெறிய இஷ்டப்பட்டாலும் கல்யாணம் கான்சலாகாது. இதன் ரகசியம் என்ன? மனிதருடைய கல்யாண விலங்கை வெட்டிக்கொள்ள முடியாததால் புருஷன் மனைவியர் படும் பாடு பலவிடங்களில் கொஞ்சமல்ல. பரீக்ஷார்த்தமாகப் பன்னிரண்டு வருஷத்திற்கொருதரமாவது செய்து கொண்ட கல்யாணத்தைக் கான்சல் செய்து பார்த்தால் நிலைமை தெரியவரும். அநேகமாகப் பிரிந்த ஜோடி மறுபடியும் சேராது. அவ்வளவு தூரம் பொருத்தம் பார்த்து ஹிந்துக் கல்யாண ஜோடிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்தல யாத்திரை.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலிய அடியார்களின் சரித்திரங்கள் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் அந்தந்த ஊர் தலபுராணங்களின்படி ஐவேசுக்குத் தக்க வகையில் நாடகரூபமாக நடித்துக் காண்பிக்கப்படுவதை யாவரும் அறிந்திருக்கலாம். திருவிழாக்கள் பெரும்பாலும் இதை யொட்டித்தான் நடைபெறுகிறது. காவிரிபூம்பட்டினத்தில் பட்டணத்தார் விக்கிரகத்தைக் கடற்கரைக்குக் கொண்டுபோய் அவர் கப்பல் யாத்திரை செய்ததாகக் கப்பலுங் கட்டி ஓட்டுகின்றனர். இந்த மாதிரி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் விக்கிரகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு சீகாழியிலிருந்து அவர் சென்று யாத்திரை செய்த ஊரெல்லாம் சுற்றி ஒரு பெரிய திருவிழா செய்யலாம். ஏமாந்த ஜனங்களிடம் பொருளும் கொள்ளையடிக்கலாம். ஏன் இந்தப்பணிக்கு ஆள்கப்படவில்லை? பணக்கஷ்டமான நேரத்தில் இம்மாதிரி திருவிழாக்களால் சாம்பல் பித்தர்கள் சுகமாக வாழ வழிபார்ப்பதற்கு யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாக ஒருவர் சொல்கிறார். எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ?